

[1970 மார்ச் 26]

இந்த நோக்கத்திற்காக நியமிக்கப்பட்டுள்ள வேலை வாய்ப்பு தொடர்பு அதிகாரி, இந்த அகதிகளுக்கு முறையாக வேலை அளிக்கப்படுவதை விரைவுபடுத்துவதற்காக, தனியார், பொதுத் துறை தொழிலதிபர்களுடனும், பற்றுள்ள ஏனைய முகவர் நிறுவனங்களுடனும் தொடர்பு கொள்ளுகிறார். உடல் ஊனமுற்றோருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படுவதை விரைவுபடுத்துவதற்காக, 1969 அக்டோபரில் தமிழ்நாட்டில் சிறப்பு இயக்கம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதன் நேரடிப் பலனாக, உடல் ஊனமுற்றோர் 120 பேருக்கு வேலை அளிக்கப்பட்டது. ஹரிஜன, பழங்குடி மக்கள் வகுப்பைச் சேர்ந்த மனுதாரர்களின் வேலை வாய்ப்பு நிலைமையை மேம்படுத்துவதற்காக பயிற்சி-வழிகாட்டி நிலையம் ஒன்றைத் திறக்க இந்திய அரசு கருதியுள்ளது. இந்தப் பிரிவு சென்னையில் ஏற்படுத்தப் பட்டால், ஹரிஜன, பழங்குடி மக்கள் வகுப்பைச் சேர்ந்த மனுதாரர்களுக்கு இது சிறந்த முறையில் வழி காட்டும். நமது மாநிலத்தில் உள்ள தேசிய வேலைவாய்ப்புப் பணியும், நடவடிக்கைகள் குறித்த விவரங்கள் பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஆய்வறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

நமது மாநிலத்தில் தொழில் நிலைமை மேம்படுவதற்கு, இங்குள்ள தொழிலாளர், பிரதிநிதிகள் தொழிலதிபர்கள் பிரதிநிதிகளின் நல்லெண்ணமும், ஒத்துழைப்பும் பெருமளவுக்குக் காரணமாக இருந்துள்ளது. எனவே அவர்களுக்கு என் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிலின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், தொழிலாளர்களின் மேம்பாட்டுக் காகவும் இயன்றதை யெல்லாம் எப்பொழுதும் செய்வதே அரசின் கொள்கையாக இருக்கும் என்பதை நான் மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகிறேன்.

“வளர்க தொழில்—வாழ்க தொழிலாளர்.”

இத் தீர்மானத்தைப் பேரவை ஏற்றுக்கொள்வதற்காக நான் பரிந்துரைக்கிறேன்.

இணைப்பு II

[31-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க,]

1969-70-ல் தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் நிலைமை ஆய்வு.

தொழிலாளர் குறித்த சட்டங்கள் இந்த அறிக்கையில் கீழ்க்கண்ட வகைகளில் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன :—

1. நிறுவனச் சட்டம்.
2. ஊதியச் சட்டம்.
3. தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.
4. சமூக காப்புச் சட்டம்.
5. தொழிலாளர் நல ஏற்பாடுகள் சட்டம்.

இவை தவிர, எடைகள், அளவைகள் சட்டத்தைச் செயல்படுத்தல், வேலை வாய்ப்புப் பணி முதலியன குறித்தும் தனித்தனிப் படலங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

1970 மார்ச் 26]

I. தொழில் நிறுவனங்கள் சட்டம்.

2. 1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம்.

இந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 6,124 தொழிற்சாலைகள் [உயர் நீதிமன்றத்தின் தடை ஆணையின்படி பிரிவு 85 (1) தொழிற்சாலைகள் 1,250 நீங்கலாக] தொழிற்சாலைகள் பட்டியலில் இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 1,777 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டன. 1,683 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. இவ்வாறாக ஆண்டு முடிவில் இம்மாதிலத்திலிருந்த தொழிற்சாலைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 6,218 ஆகும். இதன் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.—

பதிவேட்டிலிருந்த
தொழிற்சாலைகளின்
எண்ணிக்கை.

	1968.	1969.
பிரிவு 2 (iii) (i)	5,704	5,811
பிரிவு 2 (iii) (ii)	420	407
மொத்தம்	6,124	6,218

வேலைக்கமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் .. 3,88,931 3,92,558
(தற்காலிக
மானது.)

1968-இல் உரிமக் கட்டணங்களாக ரூ. 17,09,791.50 வசூலிக்கப் பட்டிருக்க, 1969 டிசம்பர் வரையில் உரிமக்கட்டணங்களாக ரூ. 16,83,261.04 வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சென்ற ஆண்டில் 10,068 தடவைகளில் தொழிற்சாலைகள் வழக்கமாக மேற்பார்வையிடப்பட்டிருக்க, இந்த ஆண்டில் 16,527 தடவைகள் அவ்வாறு மேற்பார்வையிடப்பட்டன. அவற்றுடன், 1,075 முறை சிறப்பு மேற்பார்வையும், 668 முறை குடியிருக்கிற இடங்களில் மேற்பார்வையும் 319 முறை எதிர்பாராத மேற்பார்வையும் (மொத்தம் 2,610 முறைகள்) மேற்பார்வையிடப்பட்டன. சென்ற ஆண்டில் இவ்வாறு 2,289 முறைகள் மேற்பார்வையிடப்பட்டன. பதிவு பெற்ற தொழிற்சாலை நிறுவனங்களைத் தொழிற்சாலை இன்ஸ்பெக்டர்கள் 662 முறை சென்று பார்வையிட்டனர். தொழிற்சாலைகள் கண்காணிப்பு இன்ஸ்பெக்டர்களால் 840 முறைகள் சோதனை மேற்பார்வை செய்தனர்.

தொழிற்சாலைச் சட்டம் அதற்குத் தொடர்பான சட்டங்கள் இவற்றின் விதித்தறைகளை மீறியதற்காக சென்ற ஆண்டில் 1,487 வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்க, ஆய்வாண்டில் 1832 வழக்குகள் தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினர் மீது தொடரப்பட்டன.

1968-69-ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட விபத்துக்களின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

ஆண்டு.	சாதாரண விபத்துக்கள்.	மரண விபத்துக்கள்.
1968	21,687	56
1969	25,896	68

[1970 மார்ச் 26]

இந்த ஆண்டில் அறிவிக்கப்படும் விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை சற்று அதிகரித்துள்ளது. நவீன இயந்திரங்களைச் செயலுக்குக் கொண்டு வந்தாலும் காப்பு ஏற்பாடுகள் பற்றிய அறிவும் பயிற்சியும் பெற்றிராத புதிய தொழிலாளர்களை நியமித்ததாலும் விபத்துக்கள் மேற்கொள்ளலாகு அதிகரித்தன. 1969-ஆம் ஆண்டு 1968-ஆம் ஆண்டைவிட அதிகமாக 458 மிக முறையான மேற்பார்வைகளும், 321 மிகச் சிறப்பாக மிகுது மெனச் செய்யப்படும் மேற்பார்வைகளும் நடத்தப்பட்டன. ஏற்பு அளிக்கப்படுவதற்காக அனுப்பப்படும் வரைபடங்களை விரிவாக முடிவு செய்வதற்காகவும், சிறந்த முறையில் மேற்பார்வையிடுவதற்காகவும் சேலத்திலுள்ள தொழிற்சாலைகள் இன்ஸ்பெக்டர்களது பதவிசீரில் ஒன்று தரம் உயர்த்தப்பட்டது.

இந்த ஆண்டில், தொழிற்சாலை இன்ஸ்பெக்டர் அலுவலகம் விபத்துக் களைத் தடுக்கும் பணியிற் அதிக ஈவனம் செலுத்தி அதிகமான மேற்பார்வைகளை நடத்த இயன்றதால் தேர்ந்த விபத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் பற்றி கடந்த ஆண்டுகளைக் காட்டிலும் மேலும் சிறந்த முறையில் அறிவிப்புகள் அனுப்பப்பட்டன. விபத்துக்களைத் தடுக்கும் பொருட்டு தொழிற்சாலை இன்ஸ்பெக்டர் அலுவலகம் சேலம், கோயம்புத்தூர், திரு நெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் உள்ள இடை நிறுவனத்தாருக்கும், கண்காணிப்பாளர்களுக்கும் மூன்று காப்புப் பயிற்சிகள் நடத்தின. காப்பு ஏற்பாடுகளில் ஏற்படக் கூடிய நல்ல பயன்களைத் தொழிலாளர் நன்குணர்ந்து கொள்ளும் பொருட்டு பாதகாப்பு வாரங்களைக் கொண்டாடுமாறு நிர்வாகத்தினர்க்கு ஊக்கமளிக்கப்பட்டுள்ளது. விபத்துக்களைக் குறைக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுள்ள தொழிற்சாலைகளின் நிர்வாகத்தினருக்குப் பரிசுகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. காப்பு ஏற்பாடுகள் பற்றியும் உற்பத்தியை அதிகரிப்பது குறித்தும் பயனுள்ள ஆலோசனைகளை நல்கிய தொழிலாளர்களுக்கு ரொக்கப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. கடுமையான விபத்துக்கள் பெரும்பாலானவை குறித்தும் எல்லா மரண விபத்துக்கள் பற்றியும் தொழிற்சாலைகள் இன்ஸ்பெக்டர்கள் விசாரித்தனர். தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினர் தங்களுடைய தொழிற்சாலைகளிலும், பிற தொழிற்சாலைகளிலும் விபத்துக்கள் நோாமல் தடுப்பதற்கும் ஒரே தன்மையுள்ள விபத்துக்கள் மீண்டும், மீண்டும் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கும் எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்து அவர்களுக்கு ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

கடந்த ஆண்டின் இறுதியில் செயல்பட்டு வந்தது போல 1969-ஆம் ஆண்டு இறுதியிலும் 269 தொழிற்சாலைகளில் பாதகாப்புக் குழுக்கள் செயல்பட்டு வந்தன.

பத்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் வேலை செய்வவையும், விசையின் உதவியுடன் தயாரிப்பு வேலை முறையில் ஈடுபட்டுள்ளவையுமான தொழிற்சாலைகளுக்கும் 20 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் வேலை செய்கிறவையும் விசையின் உதவி இல்லாமல் தயாரிப்பு முறையில் ஈடுபட்டுள்ளவையுமான தொழிற்சாலைகளுக்கும் இச்சட்டம் பொருந்துகிறது. இன்னும் குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ளவர்கள் பணியாற்றும் சிலவகை நிறுவனங்களுக்கும் இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளை நீட்டித்த அறிவிப்பை அரசு 1967 செப்டம்பரில் வெளியிட்டது. அதன் விளைவாக இந்த அறிவிப்பின் செல்திறனை எதிர்த்து உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிப்பீஸ் ஒன்று தாக்கல் செய்யப்பட்டது. இந்த ரிப் மனுவின் மீது தீர்ப்பளிக்கப்படுகிற வரையில் இந்த அறிவிப்பு செயல்படுத்தப்படாமல் நீறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. மேற்படி அறிவிப்பு செல்விறனுள்ளது என்று இப்பொழுது தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

உற்பத்தி வளம்.

உற்பத்தி வளத்தைப் பெருக்கும் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்த அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. இந்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுத் தயாராகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலையிலுள்ள சில கருவிகள் வாங்கப்பட்டன. இந்நாட்டில்

1970 மார்ச் 26]

உற்பத்தி செய்யப்படாத வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட வேண்டிய பிற கருவிகள் கிடைக்காததனால் அவை வாங்கப்படவில்லை. அவற்றைத் தருவிக்க முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இக்கருவிகள் அனைத்தும் வாங்கப்பட்ட பின்னர் உற்பத்தி வளம் பெருக்கும் பிரிவு சிறந்த முறையில் செயல்படத் தொடங்கும்.

உற்பத்தி வளம் பெருக்குவது குறித்த திரைப்படங்கள் கொண்ட திரைப்பட நூலகம் ஒன்றும் இயங்கி வருகிறது. இந்தத் திரைப்படங்கள் இலவசமாகக் காட்டப்படுவதற்காக உள்ளூர் உற்பத்தி வளக் குழுக்களுக்கும் கல்வி நிலையங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றன. இத் திரைப்படங்கள் மக்களால் பெரிதும் விரும்பப்படுகின்றன. மக்களுக்குக் கல்வி புகட்டுவதில் இவை ஆற்றி வரும் பங்கு கல்வி நிறுவனங்களால் பாராட்டப்படுகின்றது. இந்த நூலகத்திற்காக அமெரிக்க நிர்வாகச் சங்கத்திடமிருந்து கூடுதலாகத் திரைப்படங்கள் பெறப்படும். உற்பத்தி வளம் பற்றிய நூல்கள் நூலகத்தில் வைக்கப்பட்டு நிதி வசதி உள்ள போதெல்லாம் புதிய நூல்கள் வாங்கப்படுகின்றன.

உள்ளூர் உற்பத்தி வள மன்றங்களுக்கு அக்குழுக்களை நடத்துவது குறித்து தகுந்த ஆலோசனை வழங்கப்படுகிறது. இம்மன்றங்கள் வசூலிக்கும் சந்தர்த் தொகைகளுக்கு நிகரான தொகை அவற்றிற்குப் பொது மானியமாக வழங்கப்படுகிறது. இந்த மானியம் 1970-71-ஆம் ஆண்டில் சென்னை உற்பத்தி வள மன்றத்திற்கு ரூ. 5,000 ஆகவும், பிற மன்றங்களுக்கு ரூ. 2,000 ஆகவும் ஒதுக்கப்படும். இம்மன்றங்கள் 1969-70-ஆம் ஆண்டில் 108 பயிற்சி முறைகளை நடத்தியுள்ளது. ஏறத்தாழ 21,600 பேர் பயிற்சி பெற்றனர். இப்பயிற்சித் திட்டங்களைத் தொழில் உரிமையாளர்கள் பாராட்டியதுடன் அவற்றை வெற்றியுடன் நடத்தத் தங்களது ஒத்தழைப்பையும் நல்கியுள்ளனர். தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி பெருக இப்பயிற்சி முறைகள் மிகவும் உதவியுள்ளன. வேளாண்மைத் துறை, தொழிலாளரிடற்ற போன்ற அரசுத் துறைகளில் இம்மன்றத்தின் பணி பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதைத் தவிர தொழிலியல் பொறியாளருக்கு கொடுக்கத்தக்க சம்பளம் குறித்து 50 சதவீதம் மானியமும் பல்வேறு மன்றங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1970-ஆம் ஆண்டு ஆசிய உற்பத்தி வள ஆண்டாகும். 1970-ஆம் ஆண்டில் ஆசிய உற்பத்தி வள ஆண்டு விழாவைச் சேம்மையுரு நடத்துவதற்கு உள்ளூர் உற்பத்தி மன்றங்கள் தனித் தனியாகத் திட்டங்கள் வகுத்துள்ளன. இத்திட்டங்கள் அனைத்திலும் இத்தறை முனைந்து கலந்து கொள்ளுகிறது.

சென்னை (உற்பத்தி வள) தொழிற்சாலைக் கண்காணிப்பு இன்ஸ்பெக்டர் தொழிற்சாலைக் கட்டிடங்களுக்கான வரைப்படங்களைப் பாசீல்களை செய்வதினும் முக்கியமாக உற்பத்தி வளத்தைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன் பொறிகள், கருவிகள், அவற்றைக் கையாளும் முறை முதலியவற்றில் சிறப்பாக நாட்டம் செலுத்தி தலைமை இன்ஸ்பெக்டருக்கு உதவி செய்து வருகிறார்.

3. தமிழ் நாடு 1947-ஆம் ஆண்டு கடைகள், நிறுவனங்கள் சட்டம்.

இச்சட்டத்தின் விதித்தறைகள் இம்மாநிலத்தில் தொடர்ந்து செயலில் இருக்கும். இந்த ஆண்டில் இச்சட்டத்தின் விதித்தறைகளும், களமும் எந்தப் புதிய இடங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்படவில்லை.

[1970 மார்ச் 26]

1968-ஆம் ஆண்டு முதல் 1970-ஆம் ஆண்டு வரை, மூன்றாண்டுகளின் தொடக்கத்தில் இச்சட்டம் பொருந்துகிற கடைகள், நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கையும் கீழே கெடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்.				இச்சட்டம் பொருந்துகிற நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வேலைக்கமர்த்தப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.
(1)				(2)	(3)
1968	..	..	..	1,88,843	2,09,424
1969	..	..	..	2,16,538	1,84,710
1970	..	..	..	2,09,260	1,97,695

இச் சட்டத்தின்கீழ் நியமிக்கப்பட்ட இன்ஸ்பெக்டர்கள் 1968-ஆம் ஆண்டில் 3,42,918 மேற்பார்வைகள் செய்திருக்க, 1969-ஆம் ஆண்டில் 3,36,663 மேற்பார்வைகள் நடத்தப்பட்டன.

இந்த ஆண்டில் 894 வழக்குகள் தாக்கல் செய்ய ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டன. (1968-ம் ஆண்டில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட வழக்குகள் 694 ஆகும்.) அவற்றில், 815 வழக்குகளில் தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டன. 15 வழக்குகள் னிறுதலை அளித்துத் தீர்ப்பளிக்கப் பட்டன. இந்த ஆண்டில் ரூ. 14,467.00 அடராதமாக வசூலிக்கப் பட்டது. (1968-ம் ஆண்டில் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 10,318.00 ஆகும்.)

மேற்படி சட்டத்தின் 41-வது பிரிவின்கீழ் 1968-ம் ஆண்டில் தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையருக்கு அனுப்பப்பட்டு அவரால் முடிவு செய்யப்பட்ட மேல்முறையீடுகள் குறித்த விவரங்கள் வருமாறு :

1969-ம் ஆண்டு சனவரி 1-ஆம் நாளன்று முடிவு செய்யப்படாமலிருந்த மேல்முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை. 146

இந்த ஆண்டில் வரப்பெற்ற மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை 398

மொத்தம் .. 544

முடிவு செய்யப்பட்ட முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை .. 330

ஆண்டின் இறுதியில் முடிவு செய்யப்படாமல் உள்ள மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை 214

தொழிலாளர் துறை ஆணையர் மேற்கொண்ட சமரசப் பணிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததே முடிவு செய்யப்படாது நிற்கும் முறையீடு களின் எண்ணிக்கை உயர்வுக்குக் காரணமாகும். இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இச்சட்டத்தின் 51-ஆவது பிரிவின் கீழ் ஐந்து மனுக்கள் முடிவாகாமல் இருந்தன. இந்த ஆண்டில் பத்து மனுக்கள் பெறப் பட்டன. இந்த ஆண்டில் நான்கு மனுக்கள் முடிவு செய்யப்பட்டன. ஆண்டு முடிவில் பதினொரு மனுக்கள் முடிவாகாமல் இருந்தன.

இந்த ஆண்டில் அரசு நிலையான விலக்குகளை வழங்கவில்லை. பொருட்காட்சிகள், விழாக்கள் தவிர அரசு ஐந்து தாற்காலிக விலக்குகளை வழங்கியுள்ளது. தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையர், இந்த ஆண்டில் மேற்படிச் சட்டத்தின் 5, 5A-ஆவது பாடங்களின் 5, 5A, 5B, 5C தாற்காலிக விலக்குகளை வழங்கினார். தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையர் 22 நேர்வுகளின் தாற்காலிக விலக்குகளை வழங்கினார்.

1970 மார்ச் 26]

4. தமிழ் நாடு 1958-ம் ஆண்டு உணவு விடுதிகள் சட்டம்.

இந்த ஆண்டில் இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகள் மதுரை மாவட்டத்தில் சாத்தமங்கலம் ஊராட்சிக்கு நீட்டிக்கப்பட்டன.

1970-ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாளன்று 19,720 நிறுவனங்கள் இருந்தன. இவற்றில் 8,978-இல் தொழிலாளர்கள் இல்லை. இந்த நிறுவனங்களில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டோர் எண்ணிக்கை 68,608 ஆக இருந்தது. (உணவு விடுதி நிறுவனங்கள் 1969-ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் வேலையிலிருந்த தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை 20,305 ஆகும்.) இந்த ஆண்டில் 3,102 நிறுவனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 1968-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் 1968 டிசம்பர் 31-ஆம் நாள் வரை ரூ. 96,143-00 பதிவுக் கட்டணமாக வசூலிக்கப்பட்டிருக்க, 1969-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் 1969-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரை பதிவுக்கட்டணமாக வசூலிக்கப்பட்டதொகை ரூ. 1,22,592-50 ஆகும்.

இன்ஸ்பெக்டர்கள் தங்கள் மேற்பார்வைகளின்போது இச்சட்டத்தின் பல்வேறு விதித்துறைகள் மீறப்பட்டதைக் கண்டுபிடித்ததன் விளைவாக 1968-ஆம் ஆண்டில் 839 வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்க, ஆய்வாண்டில் 1,004 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இவற்றில் 872 வழக்குகளில் தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டன. 4 வழக்குகள் விடுதலை அளித்துத் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டன. 1968-ஆம் ஆண்டில் அபராதத் தொகையாக ரூ. 13,544-00 வசூலிக்கப்பட்டிருக்க இந்த ஆண்டில் ரூ. 16,802 அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது.

1969-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில், தொழிலாளர் துறை அதிகாரிகளின் முன் 87 மேல்முறையீடுகள் முடிவு பெறாது இருந்தன. 226 மேல்முறையீடுகள் இந்த ஆண்டில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. வேலையிலிருந்து அகற்றுவதல், வேலை நீக்கம் ஆகியவற்றை எதிர்த்து இச்சட்டத்தின் 19 (2) பிரிவின் கீழ் அந்த முறையீடுகள் செய்துகொள்ளப்பட்டன. 1969-இல் தொழிலாளர் துறை அதிகாரிகள் 255 மேல் முறையீடுகள் குறித்து முடிவு செய்தனர். 1968-ஆம் ஆண்டில் 277 மேல்முறையீடுகள் முடிவு செய்யப்பட்டன.

இந்த ஆண்டில் உணவு விடுதி எதற்கும் அரசோ, தொழிலாளர் துறை ஆணையரோ எந்த விலக்கையும் அளிக்கவில்லை.

1969-ஏப்ரல் திங்களில் தமிழ் நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு உணவு வழங்கும் நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் 29-ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (1), (2) உட்பிரிவுகளை ஒட்டித் தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் சிலரது அதிகார வரம்பை மாற்றி அமைப்பதற்காக 1969-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு உணவு வழங்கும் நிறுவனங்கள் பற்றிய விதிகளைச் சேர்ந்த 23-ஆவது விதிகளைச் சேர்ந்த (1) துணை விதி திருத்தப்பட்டது.

மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சாத்தமங்கலம் கிராமத்திற்கு மேற்படி சட்டத்தின் விதித் துறைகளை அரசு 1969 நவம்பர் திங்களில் நீட்டித்தது. தமிழ் நாடு 1958-ம் ஆண்டு உணவு வழங்கும் நிறுவனச் சட்டத்தின் 1-ஆவது பிரிவைச் சார்ந்த (3) உட்பிரிவின் (e) பகுதியை ஒட்டி இது குறித்த அறிவிப்பு தமிழ் நாடு அரசிதழில் 1970-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 7-ம் தேதி அன்று வெளியிடப்பட்டது.

இம்மாதிலுத்தில் உணவு விடுதிகளில் வேலையில் உள்ள தொழிலாளர்களின் வேலை நினைமைகள் குறித்து மேற்பார்வை செய்ய அரசால் நிபந்திக்கப்பட்ட சிறப்பு அதிகாரி தனது அறிக்கையைப் பணிந்தனுப்பி விட்டார். அதைத் தொழிலாளர் துறை ஆணையர், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளுடனும் தொழிலதிபர் பிரதிநிதிகளுடனும் கலந்து விவாதித்தார். சில பரிவுரைகளையொட்டி அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது. வேறு சில பரிவுரைகள் இன்னமும் அரசின் ஆய்வில் உள்ளன.

[1970 மார்ச் 26]

5. 1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம்.

1969-ம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் 304 மலைத் தோட்டங்கள் இருந்தன. அவற்றில் 85,001 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தனர். 9 புதிய மலைத் தோட்டங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. இந்த ஆண்டில் 4 மலைத் தோட்டங்கள் அகற்றப்பட்டன. இவ்வாறாக, ஆண்டு இறுதியில் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம் பொருந்திய மலைத் தோட்டங்களின் எண்ணிக்கை 309 ஆகும். அவற்றில் வேலை செய்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 85,267 ஆகும்.

மலைத் தோட்டங்களின் இன்ஸ்பெக்டர்கள் 625 முறையான நேடுதல்களை நடத்தினர். அவற்றுடன் சிறப்பு மேற்பார்வைகள் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் இந்த ஆண்டில் கதுமெனவும் செய்யப்படும் மேற்பார்வைகள் 389 முறை செய்யப்பட்டன. 50 பதிவாகாத மலைத் தோட்டங்களையும் அவர்கள் இந்த ஆண்டில் மேற்பார்வையிட்டனர்.

அரசு, மலைத் தோட்டங்களில் பணிபுரியும் மருத்துவமனை, மருத்துவப் பணியாளர்கள் வீட்டு வேலையாட்கள், நாற்றங்கால் பணியாளர்கள், காவலாளிகள், கால்நடைப் பாதுகாவலர், துப்புறவுத் தொழிலாளர் ஆகியோருக்குச் சில நிபந்தனைகளுக்குப்பட்டு 1988-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 26-ம் தேதி வரை 1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 19, 20, 21, 22-ஆவது பிரிவுகளிலிருந்து விலக்கு அளித்தது. அது மேலும் 1969-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 26-ம் தேதி வரை நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. 1948-ஆம் ஆண்டில் குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் 13, 14-ஆவது பிரிவுகளின் கீழ் இதை மாதிரியான விலக்குகள் எல்லா மலைத்தோட்டங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன.

1969-ம் ஆண்டில் ஒரு மலைத் தோட்டத்தின் மருத்துவத் திட்டத்தை அரசு ஏற்றது. ஒரு மலைத் தோட்டத்தின் மருத்துவத் திட்டத்தை அரசு தற்காலிகமாக ஏற்றது. வரையறுக்கப்பட்ட மருத்துவ வசதிகளை அம் மலைத் தோட்டம் அமைத்துக்கொண்டதும் இத்திட்டத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படும். இந்த ஆண்டில், மருத்துவத் திட்டங்கள் ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட 3 மலைத் தோட்டங்கள் 1969-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி அன்றைய நில வரப்படி, ஏற்பளிக்கப்பட்ட மருத்துவத் திட்டங்களையுடைய மலைத் தோட்டங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 257. இவற்றில் 6 மலைத் தோட்டங்களில் மருத்துவத் திட்டங்கள் தற்காலிகமாக ஏற்பளிக்கப்பட்டன.

தொழில் கூறை மூலமாக மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு பணியாற்றும் நேரங்களில் அணிவதற்காக கம்பளி உடைகள் வழங்கப்பட்டன. உறங்குகையில் போர்த்திக்கொள்வதற்கான கம்பளிகள் இந்த ஆண்டில் தனியார் தயாரிப்பாளர்கள் மூலம் வழங்கப்பட்டன.

அரசு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனைக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குரிய தரமான வீடுகள் குறித்த குறிப்பீடுகளை வரையறுத்துள்ளது.

1969-ம் வருடம் ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதி அன்றைய நிலவரப்படி 1951-ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் கீழ் 5,142 தனிப்பட்ட தொழிலாளர்களும் 32,615 தொழிலாளர் குடும்பங்களும், மலைத் தோட்டங்களில் வசித்து வந்தனர். தரமான 33,901 வீடுகள் தேவைப்பட்டிருக்க, 1969-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30-ஆம் நாள்டன் முடிவடையும் அரையாண்டில் 30,376 வீடுகள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள தரங்களை ஒட்டிக் கட்டப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது திட்டக்காலத்தில் வழங்கப்பட கடன் உதவியைக் கொண்டு மலைத்தோட்ட உரிமையாளர்கள் 195 வீடுகளைக் கட்டி முடித்தனர். மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டத்தினை இந்திய அரசு இப்பொழுது அனுப்பியுள்ளது.

1970 மார்ச் 26]

இப்பொழுது வழங்கப்படும் கடன் உதவித் தொகை குறித்த வசதிகளை மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் இத்திட்டம் மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கு, தகுந்த ஆலோசனைக் குறிப்புகளுடன் அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

1969-ஆம் ஆண்டில் 5 மலைத் தோட்டங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்கு சென்னை மலைத் தோட்டத் தலைமை இன்ஸ் பெக்டர் ஒப்புதல் அளித்துள்ளார்.

1969-ஆம் ஆண்டில் குழந்தைக் காப்பகங்கள் கட்டுவதற்கான 5 திட்டங்களுக்கு மலைத் தோட்ட தலைமை இன்ஸ்பெக்டர் ஏற்பளித்தார்.

1969-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் நீதிமன்றங்களில் ஆறு வழக்குகள் தொடரப்பட்டு முடிவற்ற நிலையிலிருந்தன. 21 வழக்குகள் தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் 26 வழக்குகள் முடிவு செய்யப்பட்டன. அவற்றில் 2 வழக்குகளில் விடுதலை அளித்தும் 24 வழக்குகளில் தண்டனை விதித்தும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டன. 1969-ஆம் ஆண்டு முடிவில் வழக்கு ஒன்று நீதிமன்றத்தின் விசாரணையில் இருந்தது.

இந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் உயர்நீதி மன்றத்தில் ஒரு மேல் முறையீடு விசாரணையில் இருந்தது. நாகர்கோவில் துணைக் குற்றவியல் நீதிபதியால் தமக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனையை எதிர்த்து, ஒரு தொழில் உரிமையாளர் நாகர்கோவில் மாவட்டக் குற்றவியல் நீதிபதியின் நீதிமன்றத்தில், மேல் முறையீடு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்தார். அந்த வழக்கில் அவருக்கு விடுதலை அளிக்கப்பட்டது. அவருக்கு விடுதலை அளிக்கப் பட்டதை எதிர்த்து மேல்முறையீடு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்யுமாறு அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. மேல் முறையீடுகளும் உயர்நீதிமன்றத்தில் விசாரணையில் உள்ளன.

மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு.

மலைத்தோட்டத்தொழிலாளர் ஆலோசனைக்குழுக் கூட்டம் 1969-ம் வருடம் பிப்ரவரி மாதம் 21-ம் தேதி அன்று தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரின் தலைமையில் கூடி, ஏனையவற்றைச் கூட, ஒப்புதல்பணி, மருத்துவமனையில் உள்ள அகப்பிணியாளர்களின் நிகரடைகளையும் உணவையும் வரையறுத்தல் ஆகியவை குறித்து விவாதித்தது.

மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனை வாரியம் கன்னியாகுமரியிலும், வால்பாறையிலும், முறையே 1969-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 3-ம் தேதி அன்றும், 1969-ம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதி அன்றும் கூடியது. இரு கூட்டங்களுக்கும் அரசு தொழிலாளர் துறைச் செயலாளர் தலைமை வகித்தார். தொழிலாளர் குடியிருப்புகளுக்கு மின் வசதி அளித்தல், தெருவிளக்குகள் போடுதல், தொழிலாளர் குடியிருப்புகளுக்கு ஊராட்சி வரி செலுத்துவதின்னிறும் விலக்கு, மலைத் தோட்ட தொழிலாளர்களுக்காகச் சலுகை வீத வீட்டு வசதித் திட்டத்தை மாற்றியமைத்தல், தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்பதற்கான இரண்டு அறைகளை வழங்கல், ஆசிரியர்களுக்கான வீடுகளைக் குறிப்பிடுதல், எந்த மலைத் தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டம் முடிந்துள்ளதோ அவற்றின் விவரங்களைச் சேகரித்தல் ஆகிய பொருள்கள் குறித்து அக்கூட்டங்களில் விவாதிக்கப்பட்டது. அப்போதுதான் தொழிலாளர்களின் மேற்பார்வையாளர்களுக்குக் கூடுதல் இடவசதி ஏற்படுத்த இயலும்.

[1970 மார்ச்சு 26]

6. 1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டம்.

1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டம் 1968-ம் வருடம் ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி முதல் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதன் விளைவாக, 1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பீடித் தொழிற்சாலை வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்தல்) சட்டம் செயல்படுத்தப்படுவதில்லை.

1966-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின் கீழ் 1968-69, 1969-70, கால அளவில் உரிமத்துக்காக விண்ணப்பித்துக்கொண்ட பீடித் தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	1968-69.	1969-70.
உரிமம் வேண்டி மனுச் செய்துகொண்ட பீடித் தொழில் வளவுகளின் எண்ணிக்கை.	1,546	1,139
எவ்வளவு தொழிலாளர்கள் நியமிக்க உரிமம் வேண்டப்பட்டது என்று.	21,165	5,542

உரிமம் பெற்ற வளவுகளில் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்தது. ஏனென்றால், பெருமளவு தொழிலாளர்களை வேலைகூமர்த்தியுள்ள பெரிய நிறுவனங்கள் இச் சட்டத்தின் செல்திறனை நிறுத்தி வைப்பதற்கு ஆணைகள் பெற்றன. 1969-70-ல் உரிமத்துக்காக அவை விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளவில்லை.

1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின் அனைத்து விதித்துறைகளும், மூன்றாவது பிரிவு நீங்கலாக 1968-ம் வருடம் ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி முதல் செயலுக்கு வந்தன. மூன்றாவது பிரிவு 1968-ம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் செயலுக்கு வந்தது.

1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் கீழ் விதிகளை மாநில அரசு வகுத்துள்ளது. தொழிலாளர்துறை உதவி இன்ஸ்பெக்டர் ஒவ்வொருவரும் தமிழ் நாடு எடைகள், அளவைகள் (செயல்படுத்தல்) சட்டத்தின் கீழ் தமக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பகுதிகளுக்கு மேற்படி சட்டத்தின்படிக்கான பொருத்தமான அதிகாரியின் அலுவல்களை நிறைவேற்ற அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளார்.

மேற்படிச் சட்டத்தின் ஐந்தாவதுப் பிரிவின்படிக்கான மேல் முறையீடுகளை விசாரணை செய்வதற்கெனத் தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையாளர்கள் அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

சென்னை, தொழிலாளர் துணை ஆணையாளர், மேற்பார்வை நீங்கலாக தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையாளர்கள், தொழிலாளர்த் துறை இன்ஸ்பெக்டர், தொழிலாளர் துறை துணை இன்ஸ்பெக்டர், தொழிலாளர் துறை உதவி இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஆகியோர் தங்களது அதிகார வரம்புகளுக்குள் மேற்படி சட்டத்தின்கீழ் இன்ஸ்பெக்டர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

தொழிலாளர்த் துறைத் துணை ஆணையாளர் (மேற்பார்வை) மேற்படிச் சட்டத்தின் 6 (2) பிரிவின் கீழ் தலைமை நேருநாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

1970 மார்ச் 26]

1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கும் சட்டத்தின் கீழ் (மத்தியச் சட்டம் 4/1936) விதித் துறைகளும் அதன் கீழ் செய்யப்பட்டுள்ள விதிகளும், இச்சட்டம் பொருந்துகிற பீடி-சுருட்டு தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டுள்ளன.

[தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) விதிகளைச் சேர்ந்த 3 (2) விதியின் கீழ் அனுப்பப்பட்ட மனை-கட்டிட வரைபடங்களை பரிசீலித்துப் பார்க்கையில், தகுதி வாய்ந்த அதிகாரி, இச் சட்டத்தின் கீழ் தொழிற்சாலை வளவுகளாக பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்றவையாக உள்ளனவா என்றும் மேற்படிச் சட்டத்தின் 8 முதல் 16 வரையுள்ள பிரிவுகளின் தேவைகளை அவை பூர்த்தி செய்கின்றனவா என்றும் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசு கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது.]

1969-ம் ஆண்டில், பீடித் தொழிற்சாலைகளில் இருந்து உரிமக் கட்டணங்களாக ரூ. 14,591 வசூலிக்கப்பட்டது. 1968-ம் ஆண்டில் அவ்வாறு வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 34,205-50 ஆகும்.

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில், 12 வழக்குகள் தீர்வு காண நிலையில் இருந்தன. ஆய்வாண்டில் ஒரு வழக்குத் தொடர ஒப்பளிக்கப்பட்டது. அவற்றில் ஏழு வழக்குகளில் தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பு கூறப்பட்டது. ரூ. 110 அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட்டது.

தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய பண்டுகை விடுமுறை நாட்கள்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளை 1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் 2(h)(i) பிரிவில் பொருள் கூறியுள்ள பீடி-சுருட்டு நிறுவனங்கள், தொழிற்சாலை வளவுகள் அனைத்திற்கும் நீட்டிப்பதற்கான செயற் குறிப்புகள் அரசின் ஆய்வி லுள்ளன.

1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளின் செல்திறனை மறுத்து என்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனுக்களை இம் மாநிலத்திலுள்ள சில பீடி நிறுவனங் களின் நிர்வாகிகள் கொடுத்துக் கொண்டனர். உயர்நீதி மன்றம் அந்த ரிட் மனுக்கள் மீது முடிவெடுக்கும் வரையில், ரிட் மனு கொடுத்துக் கொண்டவர்கள் குறித்து மேற்படி சட்டமும் அதன் விதிகளும் செயல் படுத்தப்படுவதை நிறுத்தி வைக்க அனுமதி வழங்கியது.

ஆனால், திருநெல்வேலி மாவட்டம் முக்கூடலில் உள்ள சொக்கலால் ராம் சேட் பீடி நிறுவனத்தைப் பொறுத்த வரையில், பொது நிபந்தனை களின் மேல், மேற்படி சட்டத்தின் செல்திறனை உயர்நீதி மன்றம் நிறுத்தி வைத்தது. இதன் விளைவாக, இச் சட்டத்தையும் விதிகளையும் இம் மாநிலத்தில் உள்ள எந்த பீடித் தொழிற்சாலைக்கும் செயல் படுத்த இயலவில்லை. சொக்கலால் ராம் சேட் பீடி நிறுவனம் சம்பந்தப்பட்ட தடை ஆணையை, அந்த நிறுவனத்துக்கு மட்டும் வரையறுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு உயர்நீதி மன்றத்தில் அரசு மனு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்துள்ளது.

மாநில அரசும் மத்திய அரசும் ரிட் மனுக்களில் தங்களுக்கு எதிர் உறுதி மொழிப் பத்திரங்களை தாக்கல் செய்து, அவர்கள் சார்பாக வாதாட அரசாங்கத் தலைமை வழக்கறிஞரைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளனர்.

7. 1961-ம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம்.

[சென்னை, தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையாளர் (நேடுதல்கள்) 1969-ம் ஆண்டில் இச் சட்டத்தின்கீழ் இம் மாநிலத்திற்கான தலைமை நேடுநராகத் தொடர்ந்து இருந்து வந்தார். இச் சட்டத்தின் விதித்துறை கள் தொழிலாளர் துறை உதவி நேடுநர்கள் 156 பேர்களாலும், துணை நேடுநர்கள் 18 பேர்களாலும், நேடுநர்கள் 10 பேர்களாலும் செயல் படுத்தப்பட்டன.]

[1970 மார்ச் 26]

1969-ம் ஆண்டில் 88 புதிய விண்ணப்பங்கள் குறித்துப் பதிவு கட்டணமாக ரூ. 1,682-50 தொகையும் 968 பதிவுச் சான்றுகள் குறித்துப் பதிவு புதுப்பிக்கும் கட்டணங்களாக ரூ. 31,860 தொகையும் வசூலிக்கப்பட்டது. நகல் பதிவுச் சான்றிதழ்கள் வழங்குவதற்கான ரூ. 10 வசூலிக் கப்பட்டது. ஆய்வாண்டில் அத்தகைய இரண்டு சான்றுகள் வழங்கப் பட்டன.

இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் 1,079 மோட்டார் போக்கு வரத்து நிறுவனங்கள் இருந்தன. 93 நிறுவனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. ஆக, ஆண்டின் இறுதி வரை பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 1,172 ஆகும். ஐந்து அல்லது அதற்கு மேற் பட்டத் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு வைத்திருப்பது மெய்ப்பிக்கப்படாத தால் அல்லது நிறுவனங்கள் மூடிவிடப்பட்டதால், இந்த ஆண்டில் 111 நிறுவனங்கள் பதிவேடுகளிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. 1969-ம் ஆண்டின் இறுதியில் 1,061 நிறுவனங்கள் இருந்தன.

மலைத் தோட்டங்களில் உள்ள போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு 1961-ம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் விதித் துறைகளிலிருந்து அளித்தள்ள விலக்கை மேலும் ஒரு ஆண்டுக்கு, அதாவது 22-9-1968 முதல் 21-9-1969 வரை அரசு நீட்டித்துள்ளது. இந்த விலக்கை மேலும் ஓராண்டுக்கு 21-9-1970 வரை நீட்டிப்பது குறித்து அரசு ஆலோசனை செய்து வருகிறது.

1961-ம் ஆண்டு மோட்டார் போக்கு வரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத் தின் விதித் துறைகளைத் திறம்படச் செயல்படுத்துவது குறித்து ஆலோசிப் பதற்கென நியமிக்கப்பட்ட முத்தரப்பு நிலைக் குழுவின் பதவிக் காலத்தை 7-10-1969 முதல் மேலும் ஓராண்டுக்கு நீட்டிக்க அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. 120 கிலோ மீட்டருக்கு மேற்பட்ட சரக்கும் போக்குவரத்துப் பணிகளிலும் பயணிப் போக்குவரத்துப் பணிகளிலும் பணிபுரிகிற தொழிலாளர்கள் குறித்து இன்ஸ்பெக்டர்கள் தினசரி வேலை நேரங்களைச் செயல்படுத்த வேண் டாம் என்றும், வாராந்தர வேலை நேரங்கள் தான் வலியுறுத்தப்பட வேண்டும் என்றும், 25-11-1967-ல் நடந்த முத்தரப்புக் குழுவின் முதற் கூட்டத்தில் முடிவுமிது அரசு ஆணைகளைப் பிறப்பித்துள்ளது.

முத்தரப்பு குழுவின் இரண்டாம் கூட்டம் 23-9-1969 அன்று சென்னையில் நடந்தது.

141 வழக்குகள் ஆய்வாண்டில் தொடரப்பட்டன. 121 வழக்குகளில் தண்டனை விதித்து தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. அபராதமாக ரூ. 6,900 வசூலிக் கப்பட்டது. இரு வழக்குகளில் குற்றவாளி எனத் தீர்மானிக்கப்படாமல் முடிந்தது. ஏனைய வழக்குகள் நீதிமன்றங்களில் தீர்வு காணாத நிலையில் உள்ளன.

8. உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் வேலை நிலைமைகள்-பல்வகை ஏற்பாடுகள் சட்டம்.—1965-ம் ஆண்டு உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்—பல்வகை ஏற்பாடுகள்) சட்டத்தின் விதித் துறைகள், 1969-ம் ஆண்டில் தொடர்ந்து செய்தித்தாள் நிறுவன நேடுநர்கள் என்ற முறையில் தொழிலாளர் துறை நேடுநர்களால் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப் பட்டது.

இந்த ஆண்டில் 47 செய்தித்தாள் நிறுவனங்கள் இருந்தன. 3,394 தொழிலாளர்கள் அவற்றில் வேலையில் இருந்தனர். இந்த ஆண்டில் நேடுநர்கள் 77 நேடுதல்களைச் செய்தனர்.

9. தொழிற்சாலைகளில் வேலைக்கமர்த்தப்படுதல் (நிலை ஆணைகள்) சட்டம், 1946.—1969-ம் ஆண்டு 35 தொழில் நிறுவனங்களின் நிலை ஆணைகள் குறித்து சான்றளிக்கப்பட்டன. இதனால் சான்றளிக்கப்பட

1970 மார்ச் 26]

நிலை ஆணைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 4,514 ஆக அதிகரித்தது 11 நேர்வுகளில் நிலை ஆணைகளுக்கான திருத்தங்களும் இந்த ஆண்டில் சான்றளிக்கப்பட்டன.

10. தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய பண்டிகை விடுமுறைகள்) சட்டம், 1958.—ஆய்வு ஆண்டில் 33,761 கடைகளும் நிறுவனங்களும் இம் மாநிலத்தில் செயல்பட்டு வந்தன. இக்கடைகளிலும், நிறுவனங்களிலும் பணி செய்து கொண்டிருந்த பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை, 1,24,335 ஆகும்.

இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளை மீறியதற்காக 244 நேர்வுகளில் வழக்குத் தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இவற்றில் 225 வழக்குகளில் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இரண்டு வழக்குகளில் ரெவிக்கப்பட்டு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. 10 வழக்குகளில் எச்சரிக்கை விடுக்கப்பட்டது. 1968-ம் ஆண்டில் அபராதமாக ரூ. 1,461 வசூலிக்கப்பட்டிருக்க, இந்த ஆண்டில் ரூ. 2,890 அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் நேடுநர்கள் 46,264 நேடுதல்களை நடத்தினர்.

II. ஊதியங்கள் வழங்கல் சட்டம்.

11. 1948-ம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டம்.—கீழ்க்கண்ட வேலைகளில் அமர்ந்திருத்தல் குறித்து குறைந்த அளவு ஊதியங்களை வழங்க வகை செய்வதற்காக குழுக்கள் அமைக்கும் செயற்குறிப்புகள் அரசின் ஆலோசனையில் உள்ளன :—

- 1 அரிசி ஆலை அல்லது மாவு ஆலை அல்லது பருப்பு ஆலையில் வேலை.
- 2 பொது மோட்டார் போக்குவரத்தில் வேலை.
- 3 மோட்டார் பணிக்களரியில் வேலை.
- 4 வாசனைப் புகையிலை தயாரிப்புத் தொழிற்சாலையில் வேலை.
- 5 சிறு துறைமுகங்களில் படகுத் தயாரிப்பில் வேலை.
- 6 தங்க நகைகள் செய்யும் தொழில்.
- 7 விசைத் தறித் தொழில்.
- 8 மலைத் தோட்டம் ஒன்றில் வேலை.
- 9 பின்னல் உள் ஆடைத் தயாரிப்புத் தொழில்.
- 10 வேளாண்மை, வேளாண்மைத் துணைத் தொழில்களில் வேலைக் கமர்த்தப்பட்டிருத்தல்.
- 11 உள்ளாட்சி மன்றம் ஒன்றில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டிருத்தல்.
- 12 சாலை அமைத்தல் அல்லது கட்டிடப் பணிகளிலும், கல் உடைத்தல் அல்லது கற்களைத் தூளாக்குவதிலும், சாலைகளைப் பேணுவதிலும் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டிருத்தல்.
- 13 கற் சுரங்கங்களில் கல்லுடைத்தலில் அல்லது கற்களைத் தூளாக்குவதில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டிருத்தல்.

கயிற்றுத் தொழில், வெட்டு மரத் தொழில் ஆகியவற்றில் வேலை செய்பவர்களுக்கான குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை முடிவு செய்வதற்கென அமைக்கப்பட்டக் குழுக்களின் அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

முந்திரித் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்களுக்குக் குறைந்த ஊதிய வீதங்களை அறிவிப்பதற்கான செயற்குறிப்புக்கள் ஆலோசனையில் உள்ளன.

[1970 மார்ச் 26]

கீழ்க்கண்ட தொழில்களுக்கெனக் குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்கள் வரையறுக்கப்பட்டன/மாற்றியமைக்கப்பட்டன :—

1. செங்கல் ஓடுகள் தொழிற்சாலை. 2. சலவைச்சாலைகளிலும், கம்பளி, பட்டு நீங்கலான துணிகளை வெளுப்பதிலும் வேலைக்கமர்த்தப் பட்டிருத்தல்.

பருத்தி விதையெடுத்தல்—அழுத்தல் தொழிற்சாலைகளில் வேலையி லுள்ளோர்களுக்கான குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை மாற்றியமைத் தும், பருத்திக் கழிவுத் தொழிற்சாலைகளில் வேலையிலுள்ளோர்களுக்கான ஊதியங்களை வரையறுத்தும் பிறப்பிக்கப்பட்ட அறிவிப்பு, சில தொழி லதிபர்கள் ரிட் மனுக்களைத் தாக்கல் செய்ததன் விளைவாக, சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது.

மலைத் தோட்டங்களில் வேலையில் உள்ள மருத்துவ மனை-மருத்துவப் பணியாளர்களுக்கும், வீட்டு வேலைக்காரர்களுக்கும், செடிப்பண்ணை பணி யர்கள் முதலியோர்களுக்கும், 1948-ம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங் கள் சட்டத்தின் 13, 14-வது பிரிவுகளின் விதித் துறைகளிலிருந்து, 26-12-1969 வரையிலுள்ள ஒரு கால அளவுக்கு விலக்களிக்கப்பட்டது.

தங்களது சொந்தப் பயனுக்காக வீடு கட்டிக்கொள்பவர்களுக்கு, குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள பதிவேடுகளையும் ஆவணங்களையும் பேணி வருவதனின்றும் இரண்டாண்டு களுக்கு அரசு விலக்களித்துள்ளது.

169,494 தொழிலாளர்கள் பணிபுரியும் 9,704 நிறுவனங்கள் (தொழிற் சாலைகள் உட்பட) இச் சட்டத்தின் கீழ் இருந்தன.

ஆய்வாண்டில் 120 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 86 வழக்குகள் குறித்து அபராதத் தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. மொத்தம் ரூ. 3,590 அபராதம் வசூலிக்கப்பட்டது. (முந்திய ஆண்டில் 52 வழக்கு கள் தொடரப்பட்டு அவை அனைத்திற்கும் அபராதத் தண்டனை விதிக்கப் பட்டது. மொத்தம் ரூ. 1,255 அபராதம் வசூலிக்கப்பட்டது.) தற்போது ஆய்வில் உள்ள ஆண்டில் தொழிலாளர் துறை நேடுநர்களும், உதவி ஆய்வாளர்களும் 13,917 நேடுதல்கள் செய்தனர். 1968-ம் ஆண்டில் 13,392 நேடுதல்கள் செய்யப்பட்டன.

தொழிலாளர் துறை துணை நேடுநர்களும் புள்ளி விவர நேடுநர்களும் குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் கீழ் நேடுநர்களாக நிபமிக்கப் பட்டுள்ளனர்.

12. 1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டம்.—1948-ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம் பொருந்துகிற நிறுவனங்கள் நீங்கலாக ஏனைய எல்லா நிறுவனங்கள் குறித்தும் தொழிலாளர் துறைப் பிரிவு இச் சட்டத்தை நிர்வகிக்கின்றது. தொழிற்சாலைகள் உட்பட 18,555 நிறுவனங்களுக்கு இச்சட்டம் பொருந்துகிறது. 1969-ல் இந்த நிறுவனங் களில் பணியாற்றிய 508,636 தொழிலாளர்களுக்கு இச் சட்டம் பொருந்தி யது. முந்திய ஆண்டில் 775,818 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொண்டிருந்த 31,111 நிறுவனங்களுக்கு இச் சட்டம் பொருந்தியது.

இருநூற்று ஐம்பத்து நான்கு நேர்வுகளில் (தொழிற்சாலைகள் உட்பட) தொழில் நிறுவன நிர்வாகத்தினரீழிது வழக்குத் தொடரப்பட்டது. அவற்றில் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் விசாரணையில் இருந்த வழக்குகள் உட்பட 221 வழக்குகள் குறித்து தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. ஒரு வழக்கு குறித்து விடுவிக்கப்பட்டு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. இரு வழக்குகளில் எச்சரிக்கை விடுக்கப்பட்டது. ரூ. 5,238. அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது.

ஆய்வாண்டின் தொடக்கத்தில் 408 உரிமை மனுக்கள் விசாரணையில் இருந்தன. ஆய்வாண்டில், ஊதியங்கள் வழங்கப்படவில்லை என 548 உரிமை மனுக்கள் தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக்கான கூடுதல் ஆணையாளர் களுக்குக் கொடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. (1968-ம் ஆண்டில் 686 உரிமை மனுக்கள் கொடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.)

1970 மார்ச் 26]

தொள்ளாயிரத்து ஐம்பத்து மூன்று உரிமை மனுக்களில், 587 உரிமை மனுக்கள் குறித்து ஆய்வாண்டில் தீர்வு காணப்பட்டது. (1968-ல் 657 உரிமை மனுக்களுக்கு தீர்வு காணப்பட்டது.)

ரெயில்வேக்கள், விமானப் போக்குவரத்துப் பணிகள், சுரங்கங்கள் முதலியவற்றில் தொழில்துறை செய்து கொடுத்துள்ள சிற்றுண்டிசாலை வசதிகள் குறித்து, ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் 11-வது பிரிவின்படிக்கான அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு ஊதியங்களிலிருந்து தொகைகளைக் கழித்துக் கொள்வதற்கான அதிகாரியாக (மத்திய) தொழிலாளர் துறைத் தலைமை ஆணையாளரை மத்திய அரசு நியமித்துள்ளது.

1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் காரியங்களுக்காக, அச் சட்டத்தின் 14 (3) பிரிவுக்கு இணங்க தமிழ்நாடு அரசு கீழ்க்கண்ட மத்திய அரசு அதிகாரிகளை நேடுநர்களாக நியமித்துள்ளது. அந்த நேடுநர்கள் 2-வது பத்தியின் நிகரான பதிவுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வகையைச் சேர்ந்த தொழில் நிறுவனங்கள் குறித்து நேடுநர்களாகப் பணியாற்றுவர்.

அதிகாரிகள்.

தொழில் நிறுவனங்களின் வகைகள்.

(1)

(2)

(1) தொழிலாளர் துறை வட்டார சென்னை துறைமுகத்தில் ஆணையர் (மத்திய) சென்னை. உள்ள கப்பல் துறை, சுரக்குத் துறை அல்லது தோணித் துறை.
(2) சென்னையில் தலைமையிடத்தைக் கொண்டுள்ள (மத்திய) தொழிலாளர் துறை உதவி ஆணையர். ஷே
(3) சென்னையில் தலைமையிடத்தைக் கொண்டுள்ள தொழிலாளர் துறைச் சட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் அதிகாரிகள். ஷே

தொழில்-தொழிலாளர்-கூட்டுறவுத் துறையில் 11-6-1955 அன்று பிறந்து 29-6-1955 நாளிட்ட தமிழ்நாடு அரசிதழின் I-ம் பாகம், 950-ம் பக்கத்தில் (ஆங்கிலத்தில்) வெளியான 478-ம் எண் அறிவிப்பில், 1936-ம் ஆண்டு ஊதியங்கள் வழங்கல் சட்டத்தின் 7-வது பிரிவின் (2) உட்பிரிவில் கண்ட (c) (x) பகுதியின்படியும், 11-வது பிரிவின்படியும், அரசுத் தொழிலாளர் துறை 21-6-1969-ம் நாளிட்ட 292-ம் எண் அரசு ஆணையில் திருத்தங்களைச் செய்துள்ளது.

III. தொழில் தகராறுகள் சட்டம்

13. 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.—தொழில் தகராறுகளை இசைவான முறையில் தீர்த்து வைக்க சமரச அதிகாரிகள் நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டனர்; அதன் விவரம் வருமாறு :—

	1968.	1969.
(அ) புலனாய்வு செய்யப்பட்ட முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.	10,491	7,504
(இ) சமரச முயற்சிகள் மூலம் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	1,936	1,272
(உ) தீர்ப்புக்கென அனுப்பப்பட்ட தொழில் தகராறுகள் எண்ணிக்கை.	491	373
(ஏ) தனிப்பட்ட முறையில் தீர்வு காணாததற்கென அனுப்பப்பட்ட தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	72	40

[1970 மார்ச் 26]

(இ), (உ), (எ) இனங்களின் வராத நேர்வுகள் தனிப்பட்ட முறையில் தீர்த்து வைக்கப்பட்டன. அல்லது அவற்றைக் குறித்து தீர்ப்பு அளிக்கப்படுவதற்கென விடுவது அவசியம் இல்லை என்று கருதப்பட்டது.

1969-ம் ஆண்டில் புலனாய்வு செய்யப்பட்ட, தீர்த்து வைக்கப்பட்ட அல்லது பிற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை குறைந்திருப்பது, இந்த ஆண்டில் தொழிலாளர்த் துறை அதிகாரியால் பெறப்பட்ட புகார்களின் மொத்த எண்ணிக்கை குறைந்துள்ளதை எதிரொலிக்கின்றது. 1968-ல் வந்த புகார்களின் எண்ணிக்கை 8,522 ஆக இருக்க, ஆய்வாண்டில் பெறப்பட்ட புகார்களின் எண்ணிக்கை 7,640 ஆகும்.

14. (I) வேலை நிறுத்தங்கள்.—ஆய்வுரை ஆண்டிலும், சென்ற ஆண்டிலும் நடந்த வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் குறித்த விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.—

	1968.	1969.
(அ) கதவடைப்புகள் உட்பட வேலை நிறுத்தங்கள்:	231	174

(இ) இழக்கப்பட்ட வேலை நாட்கள் .. 1,881,559 683,059

வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் குறித்து தொழில் வாரியான விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

தொடர் எண்ணும் தொழிலும்.	வேலை நிறுத்தங்கள் கதவடைப்புகளின் எண்ணிக்கை.	வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு கொண்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	இழக்கப்பட்ட வேலை நாட்கள்.
-------------------------	---	--	---------------------------

(1)	(2)	(3)	(4)
	1968.		
1 பஞ்சாலைத் தொழில் ..	86	85,502	268,967
2 பொறியியல்	61	15,446	429,298
3 தோல் பதனிடும் தொழில்.	7	3,936	28,076
4 புகையிலை, பீடி	8	11,381	178,720
5 மலைத்தோட்டத் தொழில்	4	1,992	13,476
6 ஏனையவை	65	27,109	963,022
மொத்தம் ..	231	115,366	1,881,559
	1969.		
1 பஞ்சாலைத் தொழில் ..	45	15,591	187,510
2 பொறியியல்	56	9,148	240,422
3 தோல் பதனிடும் தொழில்.	2	62	346
4 புகையிலை, பீடி	2	1,200	9,600
5 தோட்டத் தொழில் ..	10	1,398	41,552
6 ஏனையவை	59	14,501	203,629
மொத்தம் ..	174	41,900	683,059

1970 மார்ச் 26]

(II) 1969-ஆம் ஆண்டு வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட முறை:—

(அ) நேரடி உரையாடல்	27
(ஆ) தொழிலாளர் தாங்களாகவே வேலைக்கு வருதல்.	33
(இ) தொழிலாளர்துறை அதிகாரிகளால்/அரசால் சமரச ஏற்பாடு செய்து தீர்த்து வைக்கப்பட்டவை.	106
(ஈ) அரசு தடைவிதித்த வேலை நிறுத்தங்கள்/கதவடைப்புகள்.	3
(உ) புதிய தொழிலாளரை வேலைக்கமர்த்திக்கொள்வது.	..
(ஊ) ஆண்டு முடிவில் தீர்வு காணப்பட்டு வருபவை ..	5
மொத்தம் ..	174

1969-ல் ஏற்பட்ட சில முக்கிய உடன்பாடுகள்.

1. சர்க்கரை ஆலைகள்.

நெல்லிக்குப்பம் இ.ஐ.டி. பாரி கம்பெனித் தொழிலாளர்கள் சுமார் 2,500 பேர், தங்கள் ஊதியம், அகவிலைப் படி முதலியவை மாற்றியமைக்கும்படி கோரிக்கை விடுத்ததையொட்டி 10-1-1969 ஆண்டு முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். சென்னை தொழிலாளர்த்துறை ஆணையாளருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியதைத் தொடர்ந்து 24-1-1969-ம் அன்று தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தத்தைத் திரும்பப் பெற்று வேலைக்குத் திரும்பினர்.

(1) திருச்சி மாவட்டம், பேட்டைவாய்த்தலை, காவிரி சர்க்கரை ரசாயனக் கம்பெனி, (2) புக்கூர், டெக்கான் சர்க்கரை அய்காரி கம்பெனி, (3) காட்டுர், கோத்தாரி சர்க்கரை, ரசாயனக் கம்பெனி இவற்றின் தொழிலாளர்கள் ஊதியங்களை மாற்றியமைக்குமாறு கோரி 1969 ஜனவரித் திங்களில் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். இத்தகைய நிறுவனங்களில் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தம், தொழிலாளர்த்துறை ஆணையாளர் முன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கைகளினால் அல்லது அவரது ஆலோசனையின் பேரில் 1969 பிப்ரவரித் திங்களில் கைவிடப்பட்டது.

2. இ.ஐ.டி. பாரி கம்பெனி, ராணிப்பேட்டை.

தொழிலாளர் ஒருவர், மண்பாண்டப் பிரிவு கண்காணிப்பாளரைத் தாக்கியதால் வேலையிலிருந்து தள்ளிவைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, அந்த நிறுவனத்தின் சுமார் 1,200 தொழிலாளர்கள் 17-3-1969-ம் அன்று வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அந்த நாள் மாலை நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்புச் செய்யப்பட்டதாக அறிவித்தனர். 20-3-1969 அன்று தொழிலாளர்த்துறை சிறப்புத்துணை ஆணையாளர் முன்பு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையின் பலனாக, நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்பு நீக்கினர். தொழிலாளர்கள் 21-3-1969 அன்று வேலைக்குத் திரும்பினர்.

3. 'விக் இந்தியா', அம்பத்தூர்.

ஊதிய உயர்வு போன்ற கோரிக்கைகள் குறித்து நிர்வாகத்திற்கும், 'விக் இந்தியா' தொழிலாளர் சங்கத்திற்குமிடையே பேச்சு வார்த்தை முறிந்ததன் விளைவாக, 10-4-1969 அன்று தொழிலாளர்கள் அந்த வளவுக்குள்ளேயே நிர்வாகப் பணியாளரை ஒரு சிறிது நேரம்

[1970 மார்ச் 26]

மடக்கி வைத்தனர். ஒழுங்குமுறை தவறியதற்கான விசாரணை முடிவு செய்யப்படும் வரை நிர்வாகம் 29 தொழிலாளரை வேலையிலிருந்து தள்ளிவைத்தது. தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு 19-4-1969 அன்று வேலைக்குத் திரும்பினர்.

4. கார்போரான்டம் யூனிவர்ஸல் கம்பெனி, சென்னை.

வேலையை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்கும்படி வேண்டிய போது, செய்து கொடுக்க மறுத்ததற்காக நிர்வாகம் இரு தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து தள்ளி வைத்தது. இதற்காகச் சுமார் 500 தொழிலாளர்கள், வேலையிலிருந்து தள்ளிவைத்ததை நீக்குமாறு கோரி 15-4-1969 அன்று உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அதே நாளன்று நிர்வாகம் கதவடைப்பு அறிவித்தது. 28-6-1969-ம் ஆண்டு அன்று தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் முன்பு உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது. நிர்வாகம் கதவடைப்பை நீக்கியது. தொழிலாளர்கள் 30-6-1969 அன்று வேலைக்குத் திரும்பினர்.

5. கைத்தறிப் பட்டு நெசவு நிறுவனங்கள், கும்பகோணம்.

கும்பகோணம் நெசவாளர் ஊதியத் திருத்தக் கோரிக்கை நடவடிக்கைக் குழுவைச் சேர்ந்த நால்வர், கைத்தறிப் பட்டு நெசவு நிறுவன நிர்வாகத்தினர் ஊதியங்களைத் திருத்தியமைப்பது குறித்து திருச்சி தொழிலாளர் அதிகாரி செய்த முடிவை நிறைவேற்றவில்லை என்று குற்றம் சாட்டி 30-6-1969 அன்று உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டனர். இதைத் தொடர்ந்து தொழிலாளர்கள் மறியல் செய்தனர். தொழிலாளரதுறை ஆணையாளர் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். உண்ணா நோன்பும், மறியலும் 4-8-1969 அன்று கைவிடப்பட்டன.

6. இந்தியா ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் உற்பத்தி நிறுவனம் (இந்தியா), பெருங்களத்தூர்.

இந்தியா ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் உற்பத்தி நிறுவனத் தொழிலாள சங்க ஊழியர்கள் சுமார் 1,824 பேர், 1968-ம் ஆண்டிற்கான தங்கள் ஊதியத்தில்....19 சதவீதம் பூரிப்பு ஊதியம் (Bonus) கோரி வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். இந்தத் தகராறை அரசு நடுவர் தீர்ப்புக்கு அனுப்பி 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுச் சட்டத்தின் 10 (3) பிரிவின்படி வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்து செய்வதற்குத் தடை விதித்தது. இதை யடுத்து, மாண்புமிகு முதல்நிலைச்சர் அவர்களின் அறிவுரைக்கிணங்க தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

7. சோமசுந்தரம் ஆலை (த), கோவை.

1,335 தொழிலாளர்களில், 1,200 பேர், 1968 நவம்பர் திங்கள் முதல் ஊதியம் கொடுக்குமாறு கோரி 10-1-1969 அன்று காலை 9 மணியிலிருந்து உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். கோவைத் தொழிலாளர் அதிகாரி-1 தலையிட்டு உடன்பாடு செய்து வைத்ததன் பேரில் வேலை நிறுத்தம் கைவிடப்பட்டது. தொழிலாளர்கள் 2-2-1969 முதல் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

8. எஸ். ஆர். சி. ஆலை லிமிடெட், திருப்பூர்.

மேற்சொன்ன ஆலையில், மொத்தம் உள்ள 1,960 தொழிலாளர் களுள் 966 தொழிலாளர்கள், 1969 ஜனவரி முதல் ஊதியம் கொடுக்கு மாறு கோரி 10-2-1969 அன்று உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். கோவைத் தொழிலாளர் அதிகாரி-1 தலையிட்டதன் பேரில் வேலை நிறுத்தம் 18-2-1969 அன்று கைவிடப்பட்டது.

1970 மார்ச் 26]

நிர்வாகத்தினர் முறைமாற்றுப் பணிக்கான நேரத்தையும், இடைவேளை நேரத்தையும் மாற்றுவதை எதிர்த்து 950 ஊழியர்கள் 2—5—1969 நடு இரவு 12 மணியிலிருந்து உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். கோவை தொழிலாளர்களைத் துணை ஆணையாளர் தலையீட்டதன்பேரில் வேலை நிறுத்தம் 13—6—1969 அன்று கைவிடப்பட்டது.

மேற்கூறிய ஆலையில், 1968-ம் ஆண்டிற்கான பூரிப்புதியம் (Bonus) வழங்குவது குறித்து, 935 ஊழியர்கள், 31—10—1969 அன்று உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். நிர்வாகத்தினர் 2—11—1969 லிருந்து கதவடைப்பு செய்யப்பட்டதாக அறிவித்தனர். தொடர்ந்து கதவடைப்பு செய்ததை அரசு தடை செய்தது. அக் கதவடைப்பு தகராறைத் தீர்க்க நடுவர் மன்றத்தைக் கேட்டுக்கொண்டது. இதற்கிடையில் அரசு, தொழில்கள் (வளர்ச்சி, ஒழுங்குமுறை) சட்டத்தின்கீழ் இவ்வாலையைக் குறித்து விசாரணை செய்யுமாறு இந்திய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டது.

9. தஞ்சாவூர் ஆலை, தஞ்சாவூர்.

ஒரு தொழிலாளர்களைத் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்ததை எதிர்த்து மேலே கூறப்பட்ட ஆலைத் தொழிலாளர்கள், 10—4—1969 அன்று வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். பிறகு நிர்வாகத்தினர், 13—4—1969-லிருந்து கதவடைப்பு செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிவித்தனர். சென்னை தொழிலாளர்துறை ஆணையாளர் தலையீட்டின் பேரில், தொழில் தகராறுச் சட்டம் 12 (3) பிரிவின்படி செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைக் கிணங்கி இத்தகராறு இணக்கமாகவே தீர்க்கப்பட்டு, 18—5—1969 அன்று தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

10. மேட்டூர் தொழிற்சாலைகள் நிறுவனம், மேட்டூர் அணை.

இந்த ஆலையில் ஒரு தொகுதி யந்திரம் கொண்டு வந்தாலும், வேலைப்பளு முடிவு செய்து, இந்த யந்திரங்களில் வேலை செய்வோருக்கான தொழிலாளர்க்கு கூலி முடிவு செய்வது குறித்தும் தொழிலாளர்க்கும் நிர்வாகத்திற்குமிடையே தகராறு எழுந்தது. தொழிலாளர்கள் 21—5—1969 நாளிலிருந்து காலை 7 மணிக்கு வேலை நிறுத்தம் செய்யத் தொடங்கினர். இதைத் தொடர்ந்து, நிர்வாகம் கதவடைப்பை நீக்கிவிட்டது. தொழிலாளர்களைத் தற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டது. உடன்பாடு செய்துலைக்க தொழிலாளர்துறை ஆணையாளர் இவ்விவகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டார். இதன் விளைவாக 3—6—1969 அன்று ஓர் உடன்படிக்கை செய்து வைக்கப்பட்டது. இவ்வாலை மீண்டும் 12—6—1969 அன்று வேலை துவங்கியது. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளரின் எண்ணிக்கை சுமார் 1,900.

11. கோவை மாவட்ட கூட்டுறவு நூற்பாலை, தாராபுரம்.

மேற்சொன்ன ஆலையில் நிர்வாகம், '7 நாள் வார' வேலை புகுத்தி யதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து, 11—5—1969 அன்று ஆலைத் தொழிலாளர்களில் 75 சத வீதத்தினர் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். ஆலைத் தொழிலாளர்கள் 26—5—1969 அன்று மீண்டும் வேலைக்குத் திரும்பினர் என்று கோவை தொழிலாளர்துறை ஆணையாளர் தெரிவித்தார்.

12. மதுரை ஆலைக் கம்பெனி, மதுரை.

நிர்வாகம், நெசவுத் துறையில் உள்ள தொழிலாளர்க்கு வேலை ஒப்படைப்பது, ஊதியமளிப்பது குறித்து 84/68 எண் தொழில் தகராறு தீர்ப்பைச் செயல்படுத்தியதன் காரணமாக (சுமார் 451) தொழிலாளர்கள் 18—7—1969 அன்று வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். மதுரை தொழிலாளர்துறை ஆணையாளர் தலையீட்டின் பேரில் 25—9—1969 அன்று நிலைமை சீரடைந்தது.

[1970 மார்ச் 26]

நூல் சுற்றும் துறையில் 512 தொழிலாளர்கள், இயல்பாக நூற்புக் கதிர்கள் ஒதுக்கப்படுவதைக் கவனிக்க மறுத்து 16-10-1969-லிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். மதுரை தொழிலாளர் அதிகாரி ஆலோசனையின் பேரில் 21-10-1969 அன்று தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

13. மதுரை ஆலைக் கம்பெனி, மதுரை, அம்பாசமுத்திரம், தூத்துக்குடி.

மேற்படி ஆலை நிர்வாகத்துடனும், பல்வேறு தொழிற் சங்கங்களுடனும், 1968-ஆம் ஆண்டில் பூரிப்புத் தொகை குறித்த தகராறை விவாதிப்பதற்காக தொழிலாளர்த்துறை ஆணையாளர் எடுத்துக்கொண்டார். இதன் பலனாக 1968, 1969, 1970 ஆண்டுகளுக்குரிய பூரிப்புத் தொகை குறித்து 3 ஆண்டு நீண்டகால உடன்படிக்கையை 23-4-1969 அன்று செய்து முடித்தார்.

14. மதுரை மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலை, மேலூர்.

தொழிலாளருக்கான அடிப்படை ஊதியம், அகவிலைப் படி முடிவு செய்வது குறித்து மேற்படி ஆலைத் தொழிலாளருக்கும் நிர்வாகத்துக்கு மிடையே ஏற்பட்ட தகராறு, 8-4-1969 அன்று தொழிலாளர்த்துறை ஆணையாளரால் தீர்த்து வைக்கப்பட்டது.

பருத்திப் பஞ்சாலைத் தொழிலுக்கு இரண்டாவது ஊதிய வாரியம் செய்த பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றுவது குறித்து, எழுந்த தகராறை சென்னை சிறப்புத் துறைத் துணைத் தொழிலாளர் ஆணையாளர் 5-9-1969 அன்று தீர்த்து வைத்தார். (தென்னிந்திய ஆலை அதிபர்கள் சங்கத்தின் பிரதிநிதியாகவுள்ள) கோவை மாவட்டம், 52 ஆலைகளுக்கும் அந்தந்தத் தொழிற்சங்கத்திற்குமிடையே உடன்படிக்கை செய்து வைக்கப்பட்டது.

1968-69-ஆம் ஆண்டு பூரிப்பூதியம் கொடுப்பது குறித்தும் தீபாவளி முன் பணம் கொடுப்பது குறித்தும் கோவை தென்னிந்திய ஆலை அதிபர்கள் சங்கத்திற்கும், தொழிற் சங்கங்களிடையேயும் ஏற்பட்ட தகராறை 14-10-1969 அன்று கோவை தொழிலாளர்த்துறை ஆணையாளர் தீர்த்து வைத்தார்.

தென்னிந்திய ஆலை அதிபர்கள் சங்கத்திற்கும், கோவை மாவட்டப் பஞ்சாலைப் பணியாளர் சங்கத்திற்குமிடையே 18-10-1969 அன்று, தொழில் தகராறு சட்டத்தின் 18 (1) பிரிவின்படி, உடன்படிக்கை செய்து வைக்கப்பட்டது. கோவை மாவட்டத்தில் சில பஞ்சாலைகளில் உள்ள பணியாளர்கள் இச்சங்கத்தின் உறுப்பினராவர். எழுத்தர்கள், உறையிடும் சிறுவர்கள், அலுவலகச் சிறுவர்கள், சீட்டுச் சிறுவர்கள், பண்டகசாலைச் சிறுவர்கள், வங்கிச் சிறுநெழுத்தர்கள் போன்ற வகையினராக பணியாளர் குறித்து பஞ்சாலைத் தொழில் ஊதிய வாரியப் பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றுவது குறித்து, எழுந்த தகராறை தீர்த்து வைக்கப்பட்டது.

மற்ற முக்கியமான தகராறுகள்.

9-1-1969 நாளிட்ட இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நாளிதழில் வெளியான செய்தி அறிக்கைப்படி, கோவை ஐக்கிய பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் ஆதரவில் சுமார் 1,000 தொழிலாளர்கள், பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டதால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்குத் துயர் தணிப்பு கோரி 25-1-1969 அன்று தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை முன் ஆர்ப்பாட்டம் செய்ய விருந்தனர். இது பற்றி விசாரிக்கப்பட்டது. (a) மாநில பஞ்சாலைக் கழகம் விரைவில் ஏற்படுத்துவது; (b) பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்குத் துயர் தணிப்பாக, ரொக்கமளிப்பதற்கு நிதி வாயில்களைத் திரட்ட ஒரு குழு அமைத்தல் ஆகியவை தொழிற்சங்கத்தின் கோரிக்கைகள் எனத் தெரிய வந்தது. உண்மையில் கோவை மாவட்டத்திலிருந்து சென்னைக்கு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிற தொழிலாளர்கள் மொத்தம்

1970 மார்ச் 26]

சுமார் 260 பேர் மட்டுமே இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களும் (மறைந்த) முதலமைச்சர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்ததன் காரணமாக எவ்வித ஆர்ப்பாட்டமும் செய்யவில்லை.

தமிழ்நாடு கிளை, இந்திய தேசிய தொழிற்சங்கக் காங்கிரஸ், அரசு, மாநிலப் பஞ்சாலைக் கழகம் நிறுவத் தவறியதற்கு மறுப்பு தெரிவிக்கும் வகையில் தமிழக அரசு டோக்கு வரத்துத் துறைப் பேருந்துகளுக்கு முன்பு மறியல் நடத்தும் போராட்டத்தை 3-5-1969 அன்று தொடங்குவது என்று தீர்மானம் கொண்டுவந்தது. இருந்தபோதிலும், திட்டமிட்ட போராட்டத்தை ஒத்திப் போடுவதென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

கோவை, தேசிய பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கம், பருத்திப் பஞ்சாலைத் தொழிலுக்காக இரண்டாவது ஊதிய வாரியம் செய்த பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றாமாறு கோரி, கோவை மாவட்டத்திலுள்ள 68 பஞ்சாலைகளுக்கு வேலை நிறுத்த அறிக்கை கொடுத்தது. இதே கோரிக்கையின் பேரில், மதுரையிலுள்ள பஞ்சாலைத் தொழில் நிர்வாகத்தினருக்கு, மதுரை தேசிய பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கம் இதைப் போன்ற வேலை நிறுத்த அறிக்கைகள் அனுப்பியது. உடன்படுத்த தீர்த்துவைப்பதற்காக, தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையாளர் இவ் விவகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டார். தென்னிந்திய ஆலை அதிபர் சங்கத்திடமும், கோவை, தொழிலாளர் சங்கங்களிலும் இவா கலந்து பேசியதன் பயனாக, கோவை மாவட்டத்தில் 52 ஆலைகளைக் குறித்து இரண்டாவது ஊதிய வாரியப் பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றுவது பற்றி, தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்படி, 5-9-1969 அன்று உடன்படிக்கை செய்து வைக்கப் பட்டது. சென்னை, தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையாளர் அறிவுரையின் பேரில், மதுரை தேசிய பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கம் வேலை நிறுத்தம் செய்யவில்லை. கோவையில் 5-9-1969 அன்று ஏற்பட்ட உடன்படிக்கையின் அடிப்படையில் அந்தந்த வட்டாரங்களில் உள்ள ஆலைகளைக் குறித்து, உடன்படிக்கைகள் செய்து வைக்குமாறு, சென்னை, மதுரை, தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையாளர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். அவர்களிடமிருந்து முடிவான அறிக்கைகள் இன்னும் வரப்பெறவில்லை.

கிழக்கானும் ஆலைகளைப் பொறுத்த மட்டில், வேலை நிறுத்தம்—கத் வடைப்பு முன்னிட்டு, வேலை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த ஆலைகள், ஆதாயமில்லாத காரணங்களால் இறுதியில் மூடப்பட்டன:—

ஆலையின் பெயர். மூடப்பட்ட நாள். மீண்டும் திறக்கப்பட்ட நாள்.

(1)

(2)

(3)

1. பங்கஜா ஆலை, கோவை .. 12-4-1968 1969-ஆம் தொடர்ந்து மூடி வைக்கப்பட்டிருந்தது.
2. பத்மா ஆலை, காளப்படி, கோவை மாவட்டம். 20-5-1968 னு
3. காவிரி நூற்பு, நெசவு ஆலை, காவிரி நகர். 2-8-1968 6-10-1969.
4. வி. ஆர். பஞ்சாலை, புஞ்சை 26-9-1968 10-9-1969. புளியம்பட்டி.
5. தென்னகப் பஞ்சாலை, சூனூர், கோவை. 15-7-1968 20-10-1969 .

1969-ல் தொழில் தகராறுகள் குறித்த இழந்த உழைப்பு நாட்களின் மொத்தத்தைக் கணக்கிடுகையில், மேற்சொன்ன ஆலைகளில் வேலை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது காரணமாக, இழந்த உழைப்பு நாட்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை.

[1970 மார்ச் 26]

இதைப் போலவே, தொழில் தகராறுகள் எவற்றுக்கும் தொடர்பில்லாத காரணங்களுக்காக, கீழ்க்காணும் ஆலைகளில் 1969-ல் ஆர்ப்பாட்டங்கள் அனுதாப வேலை நிறுத்தங்கள் நடத்தப்பட்டன. இத்தகைய நேர்வுகளிலும், 1969-ல் தொழில் தகராறுகள் குறித்து இடந்த உழைப்பு நாட்களின் மொத்தத்தைக் கணக்கிடுகையில், மேற்சொன்ன ஆலைகளில் வேலை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது காரணமாக, இடந்த உழைப்பு நாட்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை.

பஞ்சாலையின் பெயர்.

வேலை
நிறுத்தக்
கால அளவு.

காரணங்கள்.

(1)

(2)

(3)

ஆஷர் ஆலை, திருப்பூர், 18-5-1969	முன்னாள் வேளாண்
கோவை; ஸ்ரீ பாலசுப்பிர அன்று	மைத் துறை அமைச்சர்
மணிய ஆலை, கோவை; மட்டும்.	திரு. கோவிந்தசாமி
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண ஆலை,	அவர்களுக்கு அஞ்சலி
கோவை; கோபாலகிருஷ்ண	செலுத்த.
ஆலை, கோவை; ரவீந்திரா	
ஆலை, கோவை; கோதாரி	
ஆலை, 2-ம் எண், வட	
மதுரை.	

கோவையில் 11 ஆலைகள் .. 31-8-1969	தொழிலாளர் அரசு
	ஈட்டுறுதி மருத்துவ
	மனைக்குப் பெயர்ச்சுட்டு
	விழா.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண ஆலை, 4-9-1969	வட வியட்நாம் குடியரசுத்
கோவை; கோபாலகிருஷ்ண	தலைவர் மறைவுக்கு
ஆலை, கோவை.	வருத்தம் தெரிவிக்க.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண ஆலை, 14-9-1969	ஹிந்து மஜ்தார் சபா தலை
கோவை; ஸ்ரீ பாலசுப்பிர	வர்களில் சிலரைக் கைது
மணிய ஆலை, கோவை.	செய்தது.

ஆஷர் ஆலை 18-11-1969	திருப்பூர் எஸ்.ஆர்.சி. ஆலை
	யில் துயருற்ற ஆலைத்
	தொழிலாளர் களுக் கு
	அனுதாபம் தெரிவிக்க
	கும் வகையில்.

கோபால்ட் ஆலை, திருப்பூர் .. 17-11-1969	ஷு
--	----

பஞ்சாலையின் மூடப்படுதல்.

1969-ல் நிதியின்மை காரணத்திற்காக மூடப்பட்ட ஆலைகளாவன:

ஆலையின் பெயர்.

மூடப்பட்ட
நாள்.தொழிலாளர்
எண்ணிக்கை.

(1)

(2)

(3)

1. ராஜா ஆலை, மதுரை .. 12-9-1969	330
2. சோமசுந்தரம் ஆலை (த), 23-5-1969	1,390
கோவை.	

1970 மார்ச் 26]

1969-ல் மீண்டும் திறக்கப்பட்ட ஆலைகள் பற்றிய விவரங்கள் II-வது இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

நாளது தேதிவரை (1) மூடப்பட்டுள்ள, (2) மீண்டும் திறக்கப்பட்ட ஆலைகளைக் கொண்ட பட்டியல் II-வது, III-வது இணைப்புகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தனித்தியங்க முடியாத, மூடப்பட்ட ஆலைகளில் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்காக மேற்கொண்ட துயர்தணிப்பு ஏற்பாடுகள்.

(i) மாநில அரசு கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில், கீழ்க்காணும் 20 ஆலைகள் குறித்து தொழில்கள் (வளர்ச்சி-முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின் படி விசாரணைக் குழுக்களை இந்திய அரசு அமைத்தது.

1. ஸ்ரீ ரங்க விலாஸ் பருத்தி விதை நீக்கல்-நூற்பு-நெசவு ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

2. கிருஷ்ணவேணி பஞ்சாலை, கோயம்புத்தூர்.

3. ராதிகா ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

4. கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

5. பலராமவர்மா பஞ்சாலை லிமிடெட், செங்கோட்டை.

6. பழனி ஸ்ரீ முருகன் பஞ்சாலை லிமிடெட், பழனி.

7. கம்போடியா ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

8. காளீஸ்வரர் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

9. பழமலை ரங்கநாதன் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

10. தமிழ்நாடு நூற்பு ஆலை, திருப்பூர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

11. ஓம் பராசக்தி ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

12. கஸ்தூரி ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

13. பங்கஜா ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

14. கோபால்ந் பஞ்சாலை லிமிடெட், திருப்பூர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

15. திருப்பூர் பருத்தி நூற்பு-நெசவு ஆலை, பெரமநல்லூர் சாலை, திருப்பூர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

16. தோஞ்சலி ஆலை லிமிடெட், ஸ்ரீ கோமதிபுரம், சங்கரன்கோயில், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

17. V. R. டெக்ஸ்டைல்ஸ், புஞ்சமலைப்பட்டி, (வழி) ஈரோடு, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

18. ராஜா ஆலை, மதுரை.

19. ஸ்ரீ கோதண்டராம நூற்பு ஆலை தனியார் லிமிடெட், மதுரை.

20. பத்மா ஆலை, காள்ப்பட்டி அஞ்சல், கோயம்புத்தூர்-6.

1969ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் (மேம்பாடு-முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் பின்வரும் ஆலைகள்பற்றி, ஆய்வு செய்யப்படுவதற்காக அறிக்கையிடுமாறு, 1969-ல் அரசு, இந்திய அரசுக்குக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது :

1. காவேரி நூற்பு, நெசவு ஆலை லிமிடெட், காவேரிநகர்.

2. சோமசுந்தரம் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

3. சதர்ன் டெக்ஸ்டைல்ஸ் லிமிடெட், சூரூர்.

4. பயனீர் ஸ்பின்னர்ஸ், காமத்தகுடி.

[1970 மார்ச் 26]

(ii) கம்போடியா ஆலை லிமிடெட், காரீஸ்வரர் மில்ஸ் லிமிடெட், ஸ்ரீ ரங்க விலாஸ் விதையெடுத்தல்—நூற்பு—நெசவு ஆலை லிமிடெட், வாசுதேவா தொழிற்சாலை, ஸ்ரீ பழமலை ரங்கநாதர் ஆலை லிமிடெட், ஆசியவற்றில் உள்ள 5,132 தொழிலாளர்களுக்கு, ஒருவருக்கு ரூ. 40 என்ற வீதத்தில் முதலமைச்சர் மாநில நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 2,05,280 ரொக்க நிவாரணம் அளிப்பதற்கு ஆணையிடப்பட்டது.

(iii) பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு, அச்சுவார்ப்படம் செய்பவர் அல்லது கடைசல் பிடிப்பவர் முதலிய தொழில்களில் பயிற்சியளிப்பதற்கான செயற்குறிப்பு ஆலோசனை செய்யப்பட்டு, தகுந்த தொழிலாளர் குறித்த விவரங்கள் சங்கங்களிடமிருந்து கேட்கப்பட்டன. தகுந்த தொழிலாளர் குறித்த விவரங்களைச் சங்கங்கள் சரியாக அளிக்கவில்லை. பயிற்சித் திட்டம் தனியாகத் தொடங்குவதற்கு தொழிலாளர்கள் போதுமான அளவு ஆதரவளிக்கவில்லை என்றும் அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

(iv) இரண்டு நாட்கள் ஊதியத்தை நன்கொடையாக அளித்தல்.—பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு இடர் தணிப்பு அளிப்பதற்காக பணியிலுள்ள தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய 2 நாட்கள் ஊதியத்தை நன்கொடையாக வழங்குவது குறித்த செயற்குறிப்பை, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் முன்னிலையில் சங்கங்கள் ஒப்புக்கொண்ட போதிலும், அந் நன்கொடை உண்மையாகவே வசூலிக்கப்படும் நிலை வந்தபோது மிகவும் குறைவான தொழிலாளர்களே அச்செயற்குறிப்புக்கு இணங்கி வந்ததனால், இத்திட்டத்தை மேற்கொண்டும் தொடர இயலவில்லை. மொத்தம் ரூ. 3,367.32 வசூலிக்கப்பட்டது. (இது கேர்த்தாரி, ஆஷர், பிரீமியர் ஆலை, கருணம்பிகை ஆலைத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டது). இத்திட்டத்தை மேற்கொண்டும் தொடர இயலாது என்று அரசுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்செயற்குறிப்பைக் கைவிட அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

(v) கூடுதல் முறைமாற்றுகளை நடத்துதல்.—நமக்குக் கிடைத்துள்ள தகவலின்படி, 125 ஆலைகளுள் 110 ஆலைகள் ஏற்கெனவே மூன்று முறை மாற்றுகளில் இயங்குகின்றன. எஞ்சியுள்ள 15 ஆலைகளுள், 5 ஆலைகள் முறைமாற்றுகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் நிலையில் இல்லை என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சூழ்நிலையில் கூடுதல் முறை மாற்றுகளின் மூலம் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது கைவிட வேண்டி வந்தது.

(vi) செயல்படும் ஆலைகளில் வேலை காலி ஏற்படுகையில், பாதிக்கப்பட்ட பஞ்சாலைகளின் பணியாளர்களுக்கு முதலிடம் அளிக்குமாறு இந்த அரசு அளித்த ஆலோசனையை கோயம்புத்தூர் தென் இந்திய ஆலை உடைமையாளர் சங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது.

(vii) 1951-ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் (மேம்பாடு—முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் ஆலைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்காக 24-4-1969 முதல் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

1951-ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் (மேம்பாடு—முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் இதுவரை கீழ்க்கண்ட ஆலைகளை கழகம் எடுத்துக்கொண்டுள்ளது :—

1. ஸ்ரீ ரங்கவிலாஸ் விதையெடுப்பு—நூற்பு—நெசவு ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்.

2. கிருஷ்ணவேணி பஞ்சாலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

3. கம்போடியா ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

4. ஓம் பராசக்தி ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

இந்த 4 ஆலைகளில், ஓம் பராசக்தி ஆலை 14-11-1969 முதல் செயல்பட்டு வருகின்றது.

1970 மார்ச் 26]

(viii) உத்தரவாத உதவி.—1969-ம் ஆண்டில், கீழ்க்கண்ட ஆலைகளுக்கு, அவற்றின் எதிரே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அளவுக்கு அரசு உத்தரவாத உதவி அளித்துள்ளது.

1. காளீஸ்வரர் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர், ரூ. 25 லட்சம்.
(12-12-1968 நாளிட்ட அரசு ஆணை).
2. திருப்பூர் பருத்தி நூற்பு—நெசவு ஆலை லிமிடெட், திருப்பூர். ரூ. 9 லட்சம்.
3. காவேரி நூற்பு—நெசவு ஆலை லிமிடெட், காவேரிநகர். ரூ. 10 லட்சம்
கூடுதல் உத்தரவாத உதவி.

ஏனைய முக்கியமான மேம்பாடுகள்.—பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலைக்கான இரண்டாவது ஊதிய வாரியத்தின் பெரும்பாலான பரிவுரைகளை இந்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. இப்பரிவுரைகளை இம்மாதிலத்திலுள்ள பஞ்சாலைகளில் செயல்படுத்தும் பணி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது குறித்து, 5-9-1969 அன்று சென்னை, தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையர் முன்பு உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது. இதில் 52 ஆலைகள் அடங்கும். இது தவிர, 16-க்கு மேற்பட்ட ஆலைகள் குறித்து பிரிவு நிலையில் இதன் தொடர்பாக உடன்படிக்கைகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

சீரமைத்தல் :—

1. ஊதிய அமைப்பு முதலியவற்றை மாற்றுவது குறித்து, திருச்சியிலுள்ள சபரி ஆலை (தனியார்) லிமிடெட்டின் தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையே இருந்த தகராறில் சென்னை, தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையர் தனது பரிவுரைகளை அளித்தார்.

2. நூற்புப் பிரிவு நங்கலாக ஏனைய துறைகளை சீரமைப்பது தொடர்பாக திருநெல்வேலி, பேட்டையிலுள்ள, தென் இந்திய கூட்டுறவு ஆலை லிமிடெட்டின் தொழிலாளர்களுக்கும், நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையே இருந்த தகராறில், சென்னை தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையர் 5-4-1969 அன்று தனது முடிவை அளித்தார்.

3A. அடிப்படை ஊதியங்கள், அகவலைப்படி ஆகியவை தொடர்பாக, மேலூரிலுள்ள மதரை மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை லிமிடெட்டின் தொழிலாளர்களுக்கும், நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட தகராறில், 8-4-1969 அன்று, தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ், சென்னையிலுள்ள தொழிலாளர் துறை ஆணையர் முன்பாக உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது.

4A. பஞ்சாலைத் தொழிலுக்கான, ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளை நிறைவேற்றுவது குறித்த தகராறில், தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் சென்னையிலுள்ள தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையர் முன்பாக கோயம்புத்தூரில் 5-9-1969 அன்று உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது. நிலையான குழு ஒன்றை அரசு ஏற்படுத்த வதற்கு இந்த உடன்படிக்கை வகை செய்கிறது. தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையர் படைக்குக் குறையாத, தொழிலாளர் துறைமைச் சோதன அதிகாரி ஒருவர் (இவர் இக்குழுவின் தலைவராக இருப்பார்). கோயம்புத்தூரிலுள்ள தென் இந்தியப் பஞ்சாலை, ஆராய்ச்சி சங்கத்தின் இரண்டு பிரதிநிதிகள் (இவர்களில் ஒருவர் பஞ்சாலைத் தொழில் நுட்ப வல்லுநராகவும் மற்றொருவர் தொழிற்சாலைப் பொறியாளராகவும் இருப்பார்) ஆகியோர் இக்குழுவில் அடங்கியிருப்பர். இந்த உடன்படிக்கையின் படி, சீரமைப்பு பற்றி எழும் தகராறுகள், சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகத்தினர்

[1970 மார்ச் 26]

அல்லது சங்கங்களினால் குழுவிற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டலாம். அக்குழுவின் முடிவே இறுதியானதாகும். அது ஆலையின் நிர்வாகத்தினரையும், தொழிலாளர்களையும் கட்டுப்படுத்தும். குழுவிற்கு அனுப்பப்படும் தகராறு குறித்து, அத்தகராறு கொண்டுவரப்படும் நாளிலிருந்து 3 திங்கள் கால அளவுக்குள் சாதாரணமாக முடிவு எடுக்கப்படும்.

5. வெண்மையாக்குதல், சாயம் தோய்த்தல், பளபளப்பாக்கும் துறை உட்பட நெசவு ஆலையில் பணி ஒப்படைகள் ஊதியம், கடமைகள் ஆகிய வற்றை முடிவு செய்வது குறித்து அம்பாசமுத்திரம், மதுரை ஆலை கம்பெனி லிமிடெட் தொழிலாளர்களுக்கும், அதன் நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையே எழுந்த தகராறில், 1969 ஆகஸ்டு திங்கள் 26-ம் நாள் அன்று சென்னை தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையர் ஒரு முடிவு அளித்தார்.

மலைத் தோட்டங்கள்.

தமிழ்நாடு மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் சங்கத்தின் உறுப்பினர் களாகிய மலைத் தோட்டங்களின் நிர்வாகத்தினருக்கும், தமிழ் நாட்டில் உள்ள பல்வேறு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே, 1968, 1969, 1970-ம் ஆண்டுகளுக்கான பூரிப்பூதியம் குறித்து எழுந்த தகராறில் 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ், கோயம்புத்தூர் தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையரால் 1969 ஏப்ரல் திங்கள் 16-ம் நாளன்று உடன்படிக்கை செய்து வைக்கப்பட்டது. உடன்படிக்கையின்படி, தொழிலாளர்கள் கீழ்க் கண்டவாறு பூரிப்பூதியம் பெறுவர் :—

தேயிலை எஸ்டேட்டுகள்.

சதவீதம்.

(1) 1968 மொத்த ரொக்க வருவாயில்	..	..	9.00
(2) 1969	..	..	8.75
(3) 1970	..	..	8.78

சேர்வராயன் மலைத் தவிர ஏனைய மாவட்டங்களில் உள்ள காப்பி எஸ்டேட்டுகள்.

சதவீதம்.

(1) 1968 மொத்த ரொக்க வருவாயில்	..	..	7.25
(2) 1969	..	..	7.00
(3) 1970	..	..	7.00

1968-69, 1969-70, 1970-71-ம் ஆண்டுகளுக்கான பூரிப்பூதியம் குறித்து சேர்வராயன் மலைத் தோட்ட உரிமையாளர் சங்கத்திற்கும், சேர்வராயன் மலையிலுள்ள எட்டு தொழிலாளர் சங்கங்களுக்குமிடையே, 20-6-1969 அன்று 1947-ம் ஆண்டு தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தின் 18 (1)-வது பிரிவின் கீழ் உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது. இந்தப் பகுதியில் உள்ள 3,500 மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள், இந்த உடன்படிக்கையின் கீழ் பயன்பெறுவர்.

குன்னூரிலுள்ள தமிழ்நாடு மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் சங்கத் தின் உறுப்பினர்களாகிய தேயிலை தோட்ட எஸ்டேட்டுகளின் நிர்வாகத் தினருக்கும், பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளாகிய எஸ்டேட் தொழிலாளர்களுக்குமிடையே ஊதியங்கள், ஊக்க ஊதியங்கள், தேயிலை, காபி தொழிலில் உள்ள வேலை வேறுபாடுகள் ஆகியவை குறித்து

1970 மார்ச் 26]

இருந்த தகராறுகளில் 24-6-1969 அன்று 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 18 (1)-வது பிரிவின் கீழ் உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது. உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளின்படி இது 1-7-1969 முதல் 31-12-1972 வரையிலான கால அளவுக்கு செயலில் இருக்கும்.

இதே போன்று, தமிழ்நாடு மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் சங்கத் தின உறுப்பினர்களாக உள்ள, தேயிலைத் தோட்ட எஸ்டேட் நிர்வாகத் தினருக்கும், தேயிலை காப்பி மலைத் தோட்டங்களில் பல்வேறு தொழிற் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளாக உள்ள, பணியாளர் தொகுதியைச் சேராத பணியாளர்களுக்கும் (மேற்பார்வையாளர்கள், உதவி மேற்பார்வையாளர்கள்) இடையே ஊதியம் முதலியவை குறித்து உடன்படிக்கை ஒன்று 18-7-1969 அன்று ஏற்பட்டது. உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைப்படி 1-7-1969 முதல் 31-12-1972 வரையிலான கால அளவுக்கு இந்த உடன்படிக்கை செயலில் இருக்கும்.

தென் இந்திய மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் சங்கம் (United Planters' Association), தமிழ்நாடு மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் சங்கம் ஆகியவற்றிற்கும், தமிழ் நாட்டிலுள்ள மலைத் தோட்ட எஸ்டேட்டுகளின் நிர்வாகப் பணியாளர்கள் வகையைச் சேர்ந்தவர்களும், தென் இந்திய மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் சங்கம், தமிழ்நாடு மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் சங்கம் ஆகியவற்றின் உறுப்பினர்களுமாகிய தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே கோரிக்கைகள் குறித்து 1947-ம் ஆண்டு தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ், சென்னை யிலுள்ள தொழிலாளர் துறை ஆணையர் முன்பாக உட்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது. உடன்படிக்கை நிபந்தனைகளின்படி 1-1-1970 முதல் மூன்று ஆண்டுக்கால அளவுக்கு உடன்படிக்கை செயலில் இருக்க வேண்டும். அந்த உடன்படிக்கை செயலில் இருக்கும் காலத்தில், சென்னை ஏற்படக் கூடிய, பொதுவான அல்லது தொழில் வாரியான கோரிக்கை எதுவும் தொழிலாளர்களால் எழுப்பப்படக்கூடாது.

தோல் பதனிடுதல்—ஊதியங்களைத் திருத்தியமைத்தல், பணிக் கொடைத் திட்டம் ஆகியவை குறித்து திணைக்கல், பல்லாவரம், மாதவரம் திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம் நகரம் ஆகிய பகுதிகளில் அமைந்துள்ள, தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளின் நிர்வாகத்திற்குக்கும், அதன் பணியாளர்களுக்கும் இடையே 1947-ம் ஆண்டு தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் சென்னை தொழிலாளர் துறை ஆணையர் முன்பு 23-8-1969 அன்று உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது. உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளுக்கிணங்க, மேற்கூறியவற்றை தொழிலாளர் துறை ஆணையரின் முறையின் மரபுப்படியான தீர்ப்புக்கு விடுவதற்கும், அவருடைய முடிவின்படி நடப்பதற்கும் இரு தரப்பினரும் ஒப்புக்கொண்டனர்.

பஞ்சாலத் தொழிலில் சீரமைப்பு.

1969-ம் ஆண்டில், பஞ்சாலத் தொழில் சீரமைப்பு குறித்து 89 தகராறுகள் துறையின் உதவியுடனும், 67 தகராறுகள் நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலமும் தீர்த்து வைக்கப்பட்டன.

15. முனையின் மரபுப்படியான நலவீர தீர்ப்பு.—பொதுவாக, வேலையிலிருந்து நீக்குதல், வேலையிலிருந்து தள்ளி விடுதல், ஆட்குறைப்பு செய்தல் முதலியவை குறித்த தகராறுகளை முறையின் மரபுப்படியான தீர்ப்புக்கு விடுமாறு இரு தரப்பினருக்கும் ஆலோசனை கூறப்படுகிறது. 1969-ம் ஆண்டில், நார்ப்பது வழக்குகள் முறையின் மரபுப்படியான தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டன. வேலையிலிருந்து நீக்குதல், வேலையிலிருந்து தள்ளிவிடுதல், ஆட்குறைப்பு செய்தல் முதலியவற்றை தவிர ஊதியங்கள் பூரிப்பதற்கு, பணிசகமை முதலிய அதிக அளவுச் செலவு ஏற்படும் தகராறுகளும் இந்த வழக்குகளில் அடங்கும்.

[1970 மார்ச் 26]

16. வழக்குத் தீர்ப்பு.—சென்னையில் உள்ள தொழில் மேல்முறையீட்டு நடுவர் மன்றங்கள், சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள், சென்னையில் உள்ள கூடுதல் தொழிலாளர் நீதிமன்றம் ஆகியவற்றின் தீர்ப்புக்காக விடப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கையும் 1968-69-ம் ஆண்டுகளில் அந்த நீதிமன்றங்களினால் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்புகளின் எண்ணிக்கையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	தீர்ப்புக்காக விடப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.		தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	
	1968	1969	1968	1969
(1)	(2)		(3)	
தொழில் மேல்முறையீட்டு நடுவர் மன்றம், சென்னை.	92	45	94	81
தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள்.	399	328	337	329
மொத்தம்	491	373	431	410

மேற்கூறிய தீர்வுகளுக்குக் கூடுதலாக, 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33(c) (2)-ஆவது பிரிவின்கீழ் தொழிலாளர்கள் அனுப்பியுள்ள 2,837 விண்ணப்பங்களைத் தொழில் நீதிமன்றங்கள் பரிசீலனை செய்து அவை குறித்துத் தீர்வு கண்டன. சென்ற ஆண்டில் 1,987 விண்ணப்பங்களுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டது.

17. 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் கீழ் தொழில்கள் பொது மக்களுக்கு பயன்படும் பணிகளாகும் என அறிவித்தல்.—பொது மக்களுக்குப் பயன்படும் பணிகளென ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டுள்ள எல்லாத் தொழில்களும் இவ்வாண்டிலும் தொடர்ந்து அவ்வாறே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

18. வழக்குகள்.—தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் விதித் துறைகளை மீறியதற்காக (தீர்ப்புகளைச் செயல்படுத்தாததற்காக) தீர்க்கண்ட தொழில் நிறுவனத்திற்கு எதிராகத் தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 29-ஆவது பிரிவின்கீழ் வழக்குகள் தொடர் அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது :—

திருவாளர்கள் எம். நாராயணன் செட்டியார், தலைவர்; ஏ. நாகப்ப செட்டியார், நிர்வாக இயக்கு, இந்திய தோல் நிறுவனம், திருச்சிராப்பள்ளி.

19. வசூல்கள்.—ஆய்வுரையாண்டில் 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33 (c) (i)-ஆவது பிரிவின்கீழ் 171 நேர்வுகளில் தொழிலாளர்களுக்குச் சேரவேண்டிய நிலுவைத் தொகைகளை வசூலிக்க அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்தது. அவ்வாறு வசூலிக்க ஆணையிடப்பட்ட தொகை மொத்தம் ரூ. 3,04,041-16.

20. ஊதிய வாரியம்.—ஊதிய வாரியத்தின் இடைக்கால, இறுதியான பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்த இந்த ஆண்டில் மும்முர நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

பொறிமியல் தொழில்கள், தோல், மற்றும் தோற்பொருள் தொழில், பெரிய ரசாயனத் தொழில்கள், மற்றும் இரசாயன உரத் தொழில், சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழில், மின்சார நிறுவனங்கள்

1970 மார்ச் 26]

ஆகியவற்றுக்கு ஊதிய வாரியம் பரிந்துரைத்த இடைக்கால நிவாரணமும், சிமிட்டித் தொழிலுக்கு இரண்டாவது ஊதிய வாரியத்தின் இறுதியான பரிந்துரைகளும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

ஆய்வுரையாண்டில், இரண்டாவது ஊதிய வாரியம் பஞ்ச நூற்பாலைத் தொழில் மீது அளித்த இறுதியான பரிந்துரைகளும், ஊதிய வாரியம் பொறியியல் தொழில்களுக்கு அளித்த இறுதியான பரிந்துரைகளும் வெளியிடப்பட்டன. 1969-ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 5-ம் தேதிபுன்று, சென்னை, தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையாளர் முன்னிலையில் 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3)-ஆவது பிரிவின் கீழ் ஏற்பட்ட ஒரு உடன்படிக்கையின் மூலமாக, ஊதிய வாரியத்தின் இறுதியான பரிந்துரைகளை நிறைவேற்ற, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள 52 நூற்பாலைகள், ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளன. இத்தகைய உடன்படிக்கையைப் பிற மாவட்டங்களிலும் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊதிய வாரியம், பொறியியல் தொழில்கள் மீது அளித்த இறுதியான பரிந்துரைகள் ஒரு மனதாக அமையவில்லையாதலால், நிர்வாகத் தரப்பிலிருந்து தொழிலாளர் தரப்பிலிருந்து வந்த பிரதிநிதிகளுடன் தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார். ஊதிய வாரியத்தின் தலைவரும் தனி நிலை உறுப்பினர்களும் அளித்த பரிந்துரைகளையே செயல்படுத்துவதற்கு அடிப்படையாகக் கொள்ளவேண்டுமென்று இரத்தரப்பாரிடமும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. மேலும், நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் பரிந்துரைகளை செயல்படுத்துமாறும், உடன்படிக்கை ஏற்படுவது சாத்தியமில்லாத இடங்களில், தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்காக, தொடர்புள்ள நல்லிணக்க அதிகாரிகளை அனுசூலி மாறும் எல்லா நிர்வாகங்களையும் தொழிற்சங்கங்களையும் கேட்டுக் கொண்டு, அரசு ஒரு பத்திரிகைச் செய்தியும் விடுத்ததுள்ளது.

தோல், மற்றும் தோற்பொருள் தொழில், பெருத் தொழில் இரசாயனங்கள், மற்றும் இரசாயன உரத் தொழில், சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழில் மின்சார நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் மீது மத்திய ஊதிய வாரியம் அளித்த இறுதியான பரிந்துரைகள் வந்தடைந்துள்ளன. அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்குரிய ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

21. தொழிற் சங்கங்கள்.—1960-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ஆம் நாளன்று இம் மாநிலத்தில், பதிவான தொழிற் சங்கங்கள் 1,666 இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 231 சங்கங்கள் புதிதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டன. 136 சங்கங்களின் பதிவு ரத்து செய்யப்பட்டது. ஒரு சங்கம் கலைக்கப்பட்டது. இரண்டு சங்கங்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டன. ஆக இந்த ஆண்டின் இறுதியில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த தொழிற் சங்கங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 1,758 ஆக இருந்தது.

தொழிற் சங்கங்களின் அலுவல்—பொறுப்பாளர் தேர்தல் செல்லுபடியாகின்றனவையா என்பது குறித்துத் தீர்மானிக்க, இம்மாநிலத் தொழிற் சங்கங்களின் கூடுதல் பதிவானருக்கு, அரசு அதிகாரங்களை ஒப்படைத்தது.

22. தொழிலில் ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகள்.—தொழிலில் ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகளைச் செயல்படுத்தும் பணி மாநில ஆய்வு செயல் குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிலில் ஒழுங்கு நெறிமுறை குறித்த விதித் துறைகள் தொழிலதிபர்களுக்கும், தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கும் அச்சிட்டு வழங்கப்பட்டன. தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளும் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்களும் எந்த ஒரு மத்திய அமைப்புடனும் இணைக்கப்பட்டிராத பல்வேறு தொழிலதிபர்களுடனும் தொழிலாளர் சங்கங்களுடனும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு, தொழிலில் ஒழுங்கு நெறி முறை விதிகளை உறுதிப்படுத்துமாறு அவர்களுக்கு அறிவுரை கூற வேண்டும் என்று கட்டளை இடப்பட்டுள்ளது. 260 நிர்வாகங்களும் 24 உள்ளாட்சி மன்றங்களும் 31—12—1969 வரையில் ஒழுங்கு நெறி முறையை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. 1969-ம் ஆண்டில் 229 தொழிலாளர் சங்கங்கள் தொழிலில் ஒழுங்கு நெறி முறை விதிகளை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன.

ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகளை மீறியதாகவும் தொழில் மன்றத் தீர்ப்புகளைச் செயல்படுத்தாமல் இருந்ததாகவும் தொழிற்சங்கங்களை ஏற்காமல் இருந்ததாகவும் 73 நேர்வுகளில் முறையீடு செய்து கொள்ளப்பட்டது. (1—1—1969 அன்று 37 முறையீடுகள் விசாரணையில் இருந்தன. 1969-ல் 36 முறையீடுகள் அனுப்பப்பட்டன.) அவற்றில் 36 குறித்து ஆய்வாண்டில் தீர்வு காணப்பட்டது. ஆண்டு இறுதியில் 37 விசாரணையில் இருந்தன.

மாநில ஆய்வு-செயல்குழு 1969-ம் ஆண்டில் இரண்டு முறை (அதாவது 28—3—1969 அன்றும், 15—7—1969 அன்றும்) கூடி தொழில் ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகள் மீறப்பட்டதாகச் செய்துகொண்ட முறையீடுகள் குறித்தும், சங்கங்களை ஏற்பது குறித்தும் ஆய்வு-செயல் பணி குறித்த வணையவை குறித்தும் விவாதித்தது.

இக்குழு 1970-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. திருத்தியமைக்கப்பட்டபடி, தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் இக்குழுவின் தலைவராவார். தொழிலாளர் துறை தனித்துணை ஆணையாளர் அதன் செயலாளராவார்.

23. 1965-ம் ஆண்டு பூரிப்பூதியம் வழங்கல் சட்டம்.—மேற்படி சட்டத்தின் 19-வது பிரிவில் வகை செய்துள்ளபடி பூரிப்பு ஊதியத்தை வழங்குவதற்கான காலத்தை நீட்டிப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கும் அதிகாரியாக தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரை அரசாங்கம் நியமித்துள்ளது. ஆய்வாண்டின்போது (சுட்டுறவு நிறுவனங்கள் குறித்த 6 நேர்வுகள் உட்பட) 39 நேர்வுகளில் கால நீட்டிப்பு வழங்கப்பட்டது. 1968-ல் 25 கால நீட்டிப்புகள் (சுட்டுறவு நிறுவனங்கள் குறித்த 10 நேர்வுகள் உட்பட) வழங்கப்பட்டன.

1965-ம் ஆண்டு பூரிப்பு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் 2 (1) பிரிவுடன் 1965-ஆம் ஆண்டு பூரிப்பு ஊதியம் வழங்கல் விதிகளில் உள்ள 3 (b) பிரிவையும் சேர்த்து அவற்றின் கீழ் வகை செய்துள்ளபடி நிர்வாகத்தினர் தங்களுக்கு கணக்கு ஆண்டை மாற்றிக் கொள்ள அனுமதி அளித்து இரு நேர்வுகளில் ஆணைகள் இந்த ஆண்டில் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

IV. சமூகப்பாதுகாப்புச் சட்டம்.

24. 1923-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டம்.—இந்த ஆண்டில் 694 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 1968-ல் 1,194 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. அவற்றைத் தவிர, இந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 416 வழக்குகள் விசாரணையில் இருந்தன. மொத்தம் 1,110 வழக்குகளில் 682 வழக்குகளுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டது. 1968-ல் 1,329 வழக்குகளுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டது.

தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் இழப்பீடு கேட்கிற தகுதியுள்ள ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது அவரைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கு வழக்காரும் உதவிக்கென அரசாங்கச் செலவில் ரூபாய் 1,000 தொகையை அரசாங்கம் ஒதுக்கியுள்ளது. தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளரின் ஆணைகளுக்கு எதிராக நிர்வாகம் முறையீடு செய்துகொள்ளும்போது, காயமுற்ற தொழிலாளர்களுக்கும், மாணம் அடைந்த தொழிலாளர்களைச் சார்ந்து உள்ளவர்களுக்கும் உயர்நீதி மன்றத்தில் எதிர் வழக்காட உதவி அளிக்கப்படுகிறது. தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளருக்கு முன்பு நடக்கும் சட்ட நடவடிக்கைகள் குறித்து அத்தகைய உதவி வழங்கப்பட்டது. 1969-ல் ஒரு நேர்வில் வழக்காவதற்கான உதவியாக மொத்தம் ரூ. 50 வழங்கப்பட்டது.

1970 மார்ச் 26]

1923-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் இழப்பீடு கேட்கக்கூடிய தகுதியுள்ள தொழிலாளர் அல்லது அவரைச் சார்ந்தவர் கள் ஆகியோருக்கு வழக்காடுவதற்கான உதவி அளிப்பதற்காக சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் ஆணையாளர்கள் ஒவ்வொருவராலும் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 300-க்கு மேற்படாத செலவுத் தொகைக்கும் சென்னை தொழிலாளர் இழப்பீட்டு ஆணையாளரால் ஆண்டுதோறும் ரூ. 100-ம் (ரூபாய் நூறு மட்டும்) செலவிட 1970, பிப்ரவரி 28-ம் தேதி வரை அதாவது மூன்றாண்டு கால அளவுக்கு 1967, ஆகஸ்டில் அரசாங்கம் நிலையான ஒப்புதலளித்தது.

25. 1961-ம் ஆண்டு பேறுகால உதவிச் சட்டம்.—1—9—1967 முதற் கொண்டு, 1961-ஆம் ஆண்டு பேறுகால உதவிச் சட்டத்தின் கீழுள்ள விதிகள், விதித்துறைகளின்படி, பெண் தொழிலாளர்க்குப் பேறுகால உதவி வழங்குதல் முறைப்படுத்தப்படுகிறது.

1961-ஆம் ஆண்டு பேறுகால உதவிச்சட்டத்தின் கீழ், மாநில அரசு விதிகளை வகுத்துள்ளது. இவ்விதிகள் 1—12—1967 முதல் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளன.

26. 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி சட்டம்.—1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிகள் சட்டம் 1969-ம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட தொழிலாளர்களுக்கு, வகை நிறுவனங்களுக்கு, அவற்றிற்கெதிராக குறிப்பிட்டுள்ள தேதிகள் முதல் மேற்கொண்டும் நீட்டிக்கப்பட்டது:—

தொழில்களின்/நிறுவன வகைகளின் பெயர்.	பொருந்திய நாள்.
இரும்பு-மாங்கனீசு தொழிற்சாலை ..	1969-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 30-ஆம் நாள்.
வைரச்சுரங்கங்கள்	ஷே
ஐஸ் அல்லது ஐஸ்-கிரீம் தொழிற்சாலை.	ஷே

தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம் தற்போது 123 தொழில்களுக்கும் பிறவகை நிறுவனங்களுக்கும் பொருந்துகின்றது. (1969-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் உள்ளபடி.)

தமிழ்நாட்டில் 5,676 நிறுவனங்களுக்கு/தொழிற்சாலைகளுக்கு 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம் பொருந்துமாபடிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டம் பொருந்துகிற தொழில் நிறுவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையும் அந்த நிதிக்குத் தவணைத் தொகை செலுத்துபவர்களின் எண்ணிக்கையும் முறையே 578,410-ம், 507,754-ம் ஆகும்.

இந்த நிதிக்குச் செலுத்தப்படும் தவணைத் தொகை வீதம்.—சட்டப்படி நோக்கின் சம்பளத்தில் 6½ சத வீதம் வருங்கால வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால், 81 தொழில்கள்/நிறுவன வகைகள் குறித்து சம்பளத்தில் 8 சத வீதம் வருங்கால வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்த வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1970 மார்ச் 26]

வருங்கால வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்தவேண்டிய தொகைகள் நிர்வாகச் செலவுகள்/ஆய்வுக் கட்டணங்கள் முதலியன குறித்து கேட்பு/வசூல்/நிலுவைத் தொகைகள் பற்றிய புள்ளி விவரம்.

பாக்கிகளின் தன்மை.	கேட்பு.	வசூல்.	நிலுவை.
(1)	(2)	(3)	(4)
	ரூ.	ரூ.	ரூ.
1 நடப்பு தவணைத் தொகைகள்.	10,03,26,464.44	8,99,72,779.88	1,03,53,684.56
2 நிர்வாகச் செலவுகள்.	24,35,462.68	22,39,676.55	1,95,786.13
3 ஆய்வுக்கான செலவுகள்.	2,73,614.29	2,72,979.51	634.75
4 முன்பு சேர்ந்து வந்திருந்த தொகைகள்.	45,20,322.23	45,01,967.70	18,354.53

வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகை நிலுவைகளும் நிர்வாகச் செலவுகளும் முந்திய ஆண்டைக்காட்டிலும் அதிகரித்துள்ளதற்கு முக்கியக்காரணம், தொழிலில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி காரணமாக, பஞ்சாலகைகள், வருங்கால வைப்பு நிதிக்குத் தொகை வழங்காததே.

பஞ்சாலகைத் தொழிலில் இப்போது நிலவிவரும் நெருக்கடி காரணமாக 7—7—69 அன்று தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலைமையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில், தொகைக்கட்டத்தவறிய பஞ்சாலகைகளிடமிருந்து வர வேண்டிய நிலுவைகள் கீழ்க்கண்டவாறு வசூல் செய்யப்படவேண்டும் என்று தமிழ்நாடு அரசு தீர்மானித்துள்ளது :—

(i) 1969-ஆகஸ்டில் கொடுக்கப்படவேண்டிய, 1969 ஜூலைத் திங்கள்ளுக்குரிய நிலுவைகள் நடப்பு நிலுவைகளாகக் கருதப்படும். 1969 ஜூலைக்கு முந்தித் தொழிலாளர்களுக்குரிய தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய தொகைகள் இப்பொழுதிலிருந்து மூன்று திங்களுக்குள் செலுத்தப்பட வேண்டும். இதன் முதல் தவணை 1969 செப்டம்பரில் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அத்தகைய நேர்வில் அபராதம் ஏதும் வசூலிக்கப்பட வேண்டுமெனில்.

(ii) தொழிலாளர்களின் பங்கு மூன்று மாதத்துக்குள் செலுத்தப் பட்டாவிட்டாலும், 6 மாதத்திற்குள்ளாவது செலுத்தப்பட வேண்டும்; ஆனால் அபராதம் வசூலிக்கப்படும். அப்போதும் கூடத் தொகை செலுத்தப் படவில்லையென்றால் வழக்குத் தொடரப்பட்டு, வருவாய்த் துறைமூலம் வசூலிப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதோடு அபராதமும் வசூலிக்கப்படும்.

(iii) ஏற்பட்டுள்ள இடையூறுகளைக் கருத்திற் கொண்டு, தொழிலாளர்களின் பங்கு வசூலிக்கப்பட்ட பிறகு தொடங்கி, அதாவது 1969 நவம்பரி லிருந்து 36 மாத சமத் தவணைகளில், தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் தொகைகளும், நிர்வாகச் செலவுகளும் செலுத்தப்பட, அனுமதியளிக்கப்படும்.

(iv) கணக்குத் தீர்க்கப்படவேண்டியதான கோரிக்கைகளின் நேர்வில், இந்தக் கோரிக்கைகள் தொடர்பான தொகைகள் அங்கேயே அபராதமே கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1970 மார்ச் 26]

(v) பஞ்சாலேக்கழக நிர்வாக இயக்குநர், வட்டார வருங்காலவைப்பு நிதி ஆணையாளர், கைத்தறி இயக்குநர் ஆகிய மூவரும், மூடப்பட்ட பஞ்சாலேகளின் நிலைமையை ஆராய்ந்து, இப்பஞ்சாலேகள் தொடர்பான வசூல்களை எவ்வாறு மேற்கொள்வது என்று பரிந்துரைகள் அளிப்பர் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

(vi) பஞ்சாலேகள், மேலே வகுத்துள்ளபடியான வசூல் வரை முறை களின்படி நடக்கத் தவறினால், நிலுவைகளை வசூலிக்க, வழக்குத் தொடர்தல், வருவாய்த்துறை மூலம் வசூலிப்பு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுதல் ஆகிய வழிகளில் தண்டனை நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

அரசு நிலைப்படுத்திய வரையறைகளின்படி நிலுவைகளைச் செலுத்தாத பஞ்சாலேகள் மீது தண்டனை நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. வருவாய்த்துறை வசூலிப்புச்சட்டத்தின் கீழ் நிலுவைகளை வசூலிக்குமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

வட்டி வீதம்.—1969-70 நிதி ஆண்டில் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிகளில் தனித்தனிக் கணக்குகளில் வரவு வைக்கப்பட்ட வட்டி வீதம் 5½ சத வீதமாகும். முந்திய ஆண்டில் வரவு வைக்கப்பட்ட வட்டி வீதம் 5½ சத வீதமாக இருந்தது.

முன் பணங்கள்.—கீழ்க்கண்ட காரணங்களை முன்னிட்டு, ஆய்வு ஆண்டில் திரும்பச் செலுத்தத்தக்கதாய் இராத முன்பணங்கள் வழங்கப்படன :—

இன்ன காரியத்துக்காக முன்பணங்கள் நேர்வுகளின் வழங்கப்பட்டது என்பது. எண்ணிக்கை. தொகை.

(1)

(2)

(3)

ரூ. பை.

(அ) ஆயுள் காப்புறுதித் தவணைத் தொகை செலுத்துதல்.	25,801	22,17,695.47
(ஆ) உறைவிடங்கள்/வீட்டுமனைகள் வாங்குதல்.	1,134	13,36,373.50
(இ) பயன்தரப்போர் கூட்டுறவு சங்கங்களின் பங்குபங்குகளை வாங்கு வதற்காக.	827	25,330.90

கடன் வழங்கப்பட்டதற்கான காரியம்.

கடன் பெற்றோர் ஒப்பளிக்கப்பட்ட நேர்வுகளின் தொகை. எண்ணிக்கை.

ரூ. பை.

4 மருத்துவக் காரணங்களுக்காக	206	53,742.00
5 உறுப்பினரின் மகள் திருமணம் அல்லது குழந்தைகளின் கல்வி தொடர்பாக.	718	5,65,695.00
6 நிறுவனங்களைத் தற்காலிகமாக மூடியதன் விளைவாக, வேலைவழிந்த உறுப்பினர்களுக்கு சிறப்பு முன்பணம்.	29,364	83,05,371.65

[1970 மார்ச் 26]

வருங்கால வைப்பு நிதிக் கணக்குகளை இறுதியாகத் தீர்த்தல்

1—1—1968 முதல் 31—12—1968 வரையிலான கால அளவில் ரூ. 2,55,09,668.01 என்று வருங்கால வைப்பு நிதி கொடுக்கப்பட்டதற்கு மாறாக, 1—1—1969 முதல் 31—11—1969 வரையிலான கால அளவில் வருங்கால வைப்பு நிதிக் கணக்குகளை இறுதியாகத் தீர்ப்பதற்கு, ரூ. 3,42,61,328.95 தொகை வழங்கப்பட்டது. இத்தொகையைத் தவிர இரந்த உறுப்பினர்கள் 362 பேரின் நியமனதாரர்களுக்கு வாரிசுகளுக்கு மாண உதவியிலிருந்து கூடுதல் உதவித் தொகையாக, ரூ. 1,04,086.98 தொகையும் கொடுக்கப்பட்டது.

கணக்குகள் குறித்த ஆண்டறிக்கையை வெளியிடல்.

1968-69 ஆண்டில், உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருந்த 4,30,547 கணக்குகளின் ஆண்டறிக்கைகளுள், 31—1—1969 வரை 3,04,396 ஆண்டறிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டன.

வட்டார்க்குழு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் தமிழ்நாடு வட்டாரம்

ஆய்வுசெய்யாண்டுக் காலத்தில், தமிழ்நாடு வட்டாரத்தின் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதியின் வட்டாரக் குழு 3—3—1969 அன்றும், 22—7—1969 அன்றும் கூடியது. 1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதித் திட்டம் செயல்படும் முறை குறித்து முக்கியமானதும் அவசரத் தன்மை வாய்ந்ததுமான, பல்வேறு பொருட்கள் பற்றி விரிவாக அக்குழு விவாதித்தது. குழுவின் பரிந்துரைகள், உயர் அதிகாரிகளின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வாண்டுக் காலத்தில் 1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிகள் திட்டத்தில் செய்யப்பட்ட முக்கியத் திட்டங்கள்.—

1. 1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிகள் திட்டத்தின் 68-1-ஆம் பாரா, கூட்டுறவு வீட்டுவசதி-நாணயச் சங்கத்தின் பங்கை (பங்குகளை) வாங்குவதற்காக, தொழிலாளர்களுக்கு முன்பணம் வழங்க வழிகோலும் பொருட்டு திருத்தப்பட்டது.

2. மகளின் திருமணத்திற்காக அல்லது பிள்ளைகளின் மெட்ரிக்குக்கு மேற்பட்ட படிப்பிற்காக தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதியிலிருந்து முன்பணம் வழங்க வகை செய்ய (68-K படிவம்) புதிய பாரா ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளது; ஆனால், அந்த முன்பணம் வழங்கப்படும் நாளன்று வட்டியுட்பட்ட தொழிலாளர் செலுத்தியிருக்க வேண்டிய தொகை ரூ. 100 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.

3. ஐஸ்-ஐஸ்கிரீம் தொழிற்சாலை, குறிப்பிட்ட காலங்களில் இயங்கும் தொழிற்சாலையாக வகைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.—

4. விலக்களிக்கப்பட நிறுவனங்களிலும் விலக்களிக்கப்படாத நிறுவனங்களிலும், வருங்கால வைப்பு நிதியை முதலீடு செய்வதில் கீழ்க் கண்ட முதலீட்டு முறையை 1—4—1969 முதல் பின்பற்றவேண்டுமென இந்திய அரசு குறிப்பிட்டுள்ளது:

(i) மத்திய அரசு ஈட்டுப் பத்திரங்களில்—50 சதவீதத்திற்கும் குறையாமல்,

(ii) மாநில அரசுகளினால் திரட்டப்பட்டதும், வெளியிடப்படாததுமான ஈட்டுப்பத்திரங்களின் எஞ்சிய தொகையும் மத்திய அரசினால் அல்லது மாநில அரசுகளினால் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட சிறு சேமிப்புத் தொகைகளும் எனைய ஈட்டுப் பத்திரங்களும்.

1970 மார்ச் 26]

5. விலக்களிக்கப்பட்ட ஒரு நிறுவனத்திலிருந்து விலகி இச்சட்டம் பொருந்துகிற மற்றொரு நிறுவனத்தில் வேலை கிடைக்கப்பெறும் ஒரு தொழிலாளரது வருங்கால வைப்பு நிதிச் சணக்குகளை அவ்வாறு வேலை கிடைக்கப்பெற்ற நிறுவனத்திற்கு அனுப்பப்படவேண்டிய காலவரையறை மூன்று திங்கள் என்று 1952-ஆம் ஆண்டுத் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டத்தின் 17(3) (e) பிரிவையொட்டி இந்திய அரசு குறிப்பிட்டது.

6. மரணம் அடைந்தோர்களின் நியமதாரர்/வாரிசுக்கு மரண நிதி உதவியிலிருந்து கொடுக்கப்படும் துயர் தணிப்பு நிதியை, ரூ. 500-இல் இருந்து ரூ. 700-க்கு உயர்த்துவதற்குரிய கட்டளைகளை இந்திய அரசு பிறப்பித்தது. இது 1-8-1969 முதல் செயலுக்கு வரும். 1-8-1969 அன்று அல்லது அதற்கு பின்னர் காலமானவர்கள் குறித்து, தற்போதுள்ள நிபந்தனைகளுக்குப்பட்டு, அதிகரிக்கப்பட்ட வீதத்தில் துயர்தணிப்பு நிதி தரப்படும்.

7. வெள்ளம், நில நடுக்கம் அல்லது கலகம் போன்று அசாதாரண தன்மைவாய்ந்த இடர்களினால் தொழிலாளியின் இயங்கும் சொத்துக்களுக்கு அல்லது இயங்காச் சொத்துக்களுக்குச் சேதம் ஏற்படும்பொழுது 200 ரூபாய் அல்லது தொழிலாளர் சனகில் வட்டியுட்பட்ட செலுத்தியுள்ள மொத்தத் தொகையில் 50 சதவீதம், இதில் எது குறைவோ அத்தொகை, திருப்பித்தர வேண்டியிராத முன் பணமாக (non-refundable advance) வழங்க ஏற்பாடு செய்யும் வகையில் 1952-ம் ஆண்டுத் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதியில் 68 என்னும் புதிய பாரா சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், ஆணையாளருக்கு மனநிறைவு அளிக்கும் வகையில் தொழிலாளர் சாட்சியங்கள் தரவேண்டும்; மேலும், சொத்துக்களுக்கு ஏற்பட்ட சேதம், அந்தப் பகுதியிலுள்ள பொதுமக்களைப் பாதித்தது என்றும் மாநில அரசு சான்றளிக்க வேண்டும்.

ஆயுசுரையாண்டுக்காலம் முடியும் வரை, 183 தொழிற்சாலைகள்/ நிறுவனங்களின் வகைகள், தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டத்தின் திட்டத்தின் அமைப்பின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டன. 81 தொழிற்சாலைகள்/நிறுவனங்களின் வகைகளில், பங்குத் தொகைவீதம் உயர்த்தப்பட்டன. அதிகமான தொழிற்சாலைகளுக்கும் நிறுவனங்களின் வகைகளுக்கும் இச்சட்டத்தை விரிவுபடுத்தும் ஆலோசனையிலுள்ளது. அரசு கருத்துப்படி வருங்கால வைப்பு நிதிச் சமைய ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய தொழிற்சாலைகளையும்/பல்வகையான நிறுவனங்களையும் இச்சட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இச் சட்டத்தின்கீழ் நிறுவனங்களைக் கொண்டுவரும் காரியத்திற்காக, தொழிலாளர் எண்ணிக்கையை 20-இலிருந்து 15-ஆகக் குறைப்பது குறித்தும், தொழிலாளர்களின் வருங்கால வைப்பு நிதிகள் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள வேலையில் சேரவேரின் தொடக்கப்பணிக் காலத்தைக் குறைப்பது குறித்தும் இந்திய அரசு பரிசீலித்து வருகின்றது.

“தமிழ் நாடு அரசு 1969-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் வருங்கால வைப்பு நிதி விதிகள்”, 1969-ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டது. அரசினர் தொழிற்சாலை நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் இந்த விதிகள் பொருத்தும்; ஆனால், சட்டப்படிக்கான பணியிதிகளின் கீழும், ஓய்வு ஊதியம் பெறத்தக்க பணிகளிலும் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த விதிகள் பொருத்தானது. தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டத்தின் கீழ் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்துள்ள நன்மைகளைக் காட்டிலும், இந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் நன்மைகள் குறைவானது இல்லையென்பதால், மேற்கொண்ட விதிகளின் கீழ் வரும் தொழிலாளர்களுக்காகப்

[1970 மார்ச் 26]

1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிகள் திட்டத் தலிருந்து விதிவிலக்கு பெற நடவடிக்கை விலக்களிப்பதற்காக எடுக்கப் பட்டுவருகிறது. வருங்கால வைப்பு நிதிக்கு தொழிலதிபர்கள் அளிக்கும் பங்குத்தொகையோடு கூட அரசுக்கும் கணிசமான செலவு ஏற்படுவதாக இருந்தபோதிலும், மேற்சொன்ன விதிகள், அரசு இயற்றிய மிக முக்கியமான தொழிலாளர் நல ஏற்பாடாகும்.

தொழிலாளர் நல சட்டுறுதித் திட்டம்.

இம்மாதிலத்தில் தொழிலாளர் நல சட்டுறுதித் திட்டம் 33 நிலையங்களில் 1970-ஆம் ஆண்டு மார்ச் முதல் செயலில் உள்ளது. இத்திட்டத்தில், 346,500 குடும்பப்பிரிவுகளும் சட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்கள் 10,200 பேரும் உட்பட, தோராயமாக 1,396,000 பேர்கள் பயன் பெறுகின்றனர். மேற்கண்ட நிலையங்களில், 85 அரசாங்க சட்டுறுதி மருந்தகங்களும், 9 வலம் வரும் மருந்தகங்களும், 10 தொழில் அதிபர் பயன்படுத்தும் மருந்தகங்களும் இத்திட்டத்தில் செயல்படுகின்றன. மேலும், 3 பகுதி நேர மருத்துவர்களும் இத்திட்டத்தின்கீழ் செயல்படுகின்றனர்.

1969-70-ஆம் ஆண்டில், தொழிலாளர் நல சட்டுறுதித் திட்டத்தின் கீழ் 13-4-1969 முதல் கோயம்புத்தூர் நகரம், அதன் புறநகரப் பகுதிகளிலும், 3-6-1969 முதல் மதுரை நகரம், அதன் புறநகரப்பகுதிகளிலும் சட்டுறுதி செய்துக் கொண்டவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவ பான்களை அரசு அளித்தது. இதன் பலனாக, இத்திட்டத்தின்கீழ் தோராயமாக 91,700 குடும்பப் பிரிவுகள் பயன் பெறுகின்றன. இதன் பலனாக ஏற்பட்ட கூடுதல் தொடர் இனச் செலவு ரூ. 34,17,000 என்றும், கூடுதல் தொடரா இனச் செலவு ரூ. 1,27,000 என்றும் மதிப்பிடப்படுகிறது. சட்டுறுதி செய்து கொண்டோருக்கு அளிக்கும் மருத்துவப்பணியின் தன்மையை மேம்படுத்தும் வண்ணம் கோயம்புத்தூரில் செயலில் இருந்த மருத்துவப் பிரிவு 13-4-1969 முதல் நீக்கப்பட்டது. முன்னரே நிறுவப்பட்ட 7 தொழிலாளர் நல சட்டுறுதி மருந்தகங்களின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் கூடுதலான, புதிதாக 14 தொழிலாளர் நல சட்டுறுதி மருந்தகங்கள் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் திறக்கப்பட்டன:—

இருகூர்.

சூன்யமுத்தூர்.

ராமநாதபுரம்.

தாடியலூர்.

பீளமேடு.

ஆர். எஸ். புரம்.

சூலூர்.

போத்தனூர்.

பாப்பநாயக்கன் பாளையம்.

கணபதி.

பெரிய நாயக்கன் பாளையம்.

காட்டுர்.

செல்வபுரம்.

மதுக்கரை.

மதுரைப் பகுதியில் சட்டுறுதி செய்து கொண்டோர்களின் குடும்பத்தினருக்கு மருத்துவ வசதி அளிப்பதற்காக, ஏற்கெனவே நிறுவப்பட்ட 8 மருந்தகங்களும் கூடுதல் பலனாளர்களுடன் தரம் உயர்த்தப்பட்டன.

1970 மார்ச் 26]

கோயம்புத்தூர்ப் பகுதியில், ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டோர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் சிறப்பு மருத்துவர்களின் சேவைக்கு, வகை செய்வதற்காக, மருந்து, அறுவைச் சிகிச்சை, காசநோய், கண் காத மூக்கு தொண்டை, தோல் நோய்கள், மகப்பேறு, பெண்ணோய் மருத்துவம், நோய்க்குறியியல், குழந்தை மருத்துவம் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் சிவில் அறுவை மருத்துவரின் தரத்தில் முழு நேர சிறப்புமருத்துவர்கள் கோயம்புத்தூர்ப் பகுதியில் நியமிக்கப்பட்டனர்.

சிறப்பு மருத்துவர்கள், பகுதிநேர மருத்துவர்களாக மதுரையில் நியமிக்கப்பட்டனர். 1969-70-ல் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டோர்கள், அவர்தம் குடும்பத்தினர் ஆகியோர் உட்பட வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஆரணிப்பகுதியிலும், மாநிலத் தொழிலாளர் ஈட்டுறுதி திட்டம் செயல்பட்டது. ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டோர் அவர்தம் குடும்பத்தினர் ஆகியோரின் மருத்துவத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு, மருந்தகம் ஒன்றும் ஆரணியில் நிறுவப்பட்டது.

தூத்துக்குடி, விக்கிரமசிங்கபுரம் பகுதிகளில் வாழும் தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தினருக்கு விரைவிலேயே மருத்துவ வசதிகளை அளிப்பதெனக் கருதப்பட்டது.

மருத்துவ மனை.

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின் கீழ் வரும் பணியாளர்களுக்கென்றே சென்னை அமன்பாத்தில் அனைத்து வசதிகளுடன் கூடிய மருத்துவமனை ஒன்று, 1962 ஏப்ரல் முதல் செயல்பட்டு வருகின்றது. சென்னை மாநகரிலும், அதன் புறநகர்களிலும் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் இத்திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதி விரிவாக்கப்பட்டுள்ளதால் இந்த மருத்துவ மனையில் உள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 625 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கோயம்புத்தூரில் 500 படுக்கை வசதி கொண்ட மருத்துவ மனை ஒன்று கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. மதுரையில் தற்போதுள்ள தொத்துநோய் மருத்துவமனையை இரண்டு அறுவைச் சூடங்களுடன் 66 படுக்கைகள் கொண்ட தொகுதியும் கூடுதல் கட்டிட அமைப்பும் போடப்பட்டு, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனையாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு வருகின்றது. கட்டிட வேலை ஏறக்குறைய முடிந்துவிட்டது. தற்போதுமுள்ள தொத்துநோய் மருத்துவ மனையை வேறிடத்திற்கு மாற்றியவுடன் இந்த மருத்துவமனை செயல்படத் தொடங்கும்.

மருத்துவத் தொகுதியும், இணைப்பு மருத்துவமனைகளும்.

தாம்பரம் காசநோய் நலம்பேண் மருத்துவ மனையில் மொத்தம் 52 படுக்கைகளுடன் கூடிய, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி நிரந்தரத் தொகுதிகள் பயனுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. சிவகாசி அரசாங்க மருத்துவமனையில் 12 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி பிரிவு ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. லால்குடி அரசினர் மருத்துவ மனையில் ஈட்டுறுதி செய்த பணியாளர்களுக்கு, 10 படுக்கைகள் கூடிய வார்டு ஒன்று கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. கோயில்பட்டியில் உள்ள அரசாங்க மருத்துவ மனையில் 32 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிப் பிரிவு ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. நாகர்கோயில் காசநோய் அரசினர் மருத்துவ மனையில் 26 படுக்கைகள் கொண்ட காசநோய் தொகுதி ஒன்றைக் கட்டுவதற்கும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பெண்ணுத்தூர் காசநோய் மருத்துவமனை 16 படுக்கைகள் கொண்ட தொகுதி ஒன்றைக் கட்டுவதற்கும் அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. நாகர்கோயிலில் உள்ள காசநோய் தொகுதி பயனுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. காவிரி நகரிலும், உசிலம்பட்டியிலும் (திருச்சி மாவட்டம்) உள்ள தொழிலாளர் நல

[1970 மார்ச் 26]

சுட்டுறுதி மருந்தகங்களிலும், 10 படுக்கைகள் கொண்ட ஒவ்வொரு தொகுதி கட்டுவதற்கும் அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. இம் மாநிலத்தில் உள்ள 13 அரசினர் மருத்துவமனைகள் ஒவ்வொன்றிலும், 10 படுக்கைகள் கூடிய தொகுதி ஒன்று கட்டுவதற்கும் அரசு அனுமதியளித்துள்ளது.

மாநிலத் தொழிலாளர் சுட்டுறுதி மருந்தகங்கள்.

தற்போது, தொழிலாளர் நல சுட்டுறுதி மருந்தகங்கள் கீழே குறிப்பிட்ட இடங்களில் உள்ள புதிய கட்டிடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன :—

1. பெரம்பூர்.
2. தண்டையார்ப்பேட்டை.
3. செம்பியம்.
4. கொண்டித்தோப்பு.
5. கீழ்ப்பாக்கம்.
6. திருவொற்றியூர்.
7. செங்குன்றம்.
8. அம்பத்தூர்.
9. ஆவடி.
10. பல்லாவரம்.
11. சிங்காநல்லூர்.
12. ஒண்டிப்புதூர்.
13. செளரிப்பாளையம்.
14. உப்பிலிப்பாளையம்.
15. வெள்ளலூர்.
16. சிவகாசி.
17. ராஜபாளையம்.
18. தூத்துக்குடி.
19. விக்கிரமசிங்கபுரம்.
20. காவிரிநகர்.
21. ராமஜிநகர்.
22. மேட்டூர் மேல் அலை.
23. மேட்டூர் கீழ் அலை.
24. திருநகர்.
25. பொன்னகரம்.

1970 மார்ச் 26]

26. பழங்காந்தம்.

27. பரவை.

28. உடுமலைப்பேட்டை.

29. திருப்பூர்-I.

30. கும்பகோணம்.

31. கோயில்பட்டி.

32. முனிச்சாலை ரோடு.

பணியாளர் குடியிருப்புகளுடன் கூடிய இந்த மருந்தகங்கள் அனைத்தும், ரூ. 1,90,44,400 மதிப்பீட்டுச் செலவில் (அதாவது ஏறத்தாழ இரண்டு கோடி ரூபாய்) கட்டப்பட்டுள்ளன.

மேலும், சூனியிலும் திருவல்லிக்கேனியிலும் மருந்தகக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு, முடியுந்தறுவாயில் உள்ளன. தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் சேற்ற நிதி நிலைமையைக் கருத்திற் கொண்டு, கட்டிட வேலைகள் தொடங்கப்படாத அல்லது நிலங்களைக் கையகப் படுத்தும் தொடக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படாத அல்லது கழகத் திடமிருந்து நிதிகள் குறித்து புதிய அனுமதி பெறாத திட்டங்களுக்கு அவை ஒப்பளிப்பு பெற்றதாயினும் அத்தகைய திட்டங்கள் குறித்து எந்தப் புதிய கட்டிட வேலையும் தொடங்கக்கூடாது என்று 1968 ஜூலை யில் ஈட்டுறுதிக் கழகம் அரசைக் கேட்டுக்கொண்டது. தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் நிதி நிலைமையை மறு பரிசீலனை செய்வதற்காக, கழகம் துணைக்குழு ஒன்றையும் நியமித்தது. அகத்துள்ள பிணியாளர்கள் சிகிச்சைக்கான படுக்கைகள், நிலம் கையகப்படுத்தல் போன்றவற்றிற்கு வகை செய்வது குறித்து, சில தீவிரமான மாறுதல்களை அத்துணைக்குழு பிறவற்றிற்கிடையே பரிந்துரைத்தது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு 11 படுக்கைகள் என்ற தற்போதைய அளவுகோலை, 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு நான்கு படுக்கைகள் என்ற வீதத்திற்கு தற்சமயம் குறைக்க வேண்டும் என்றும் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழக மருத்துவ மனைகளில், இணைப்பு மருத்துவமனைகளில் அந்தப் படுக்கைகள் இருக்கலாம் என்றும் அல்லது பிற மருத்துவமனைகளில் இதற்கென இடம் ஒதுக்கப்படலாம் என்றும் அந்தத் துணைக்குழு பரிந்துரைத்தது.

இம்மாநிலத்தைப்பொறுத்தவரை, 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு 11 படுக்கைகள் என்ற தற்போதுள்ள அளவுகோலின் அடிப்படையிலேயே, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் கீழ் தனி மருத்துவ மனைகளும், தொகுதிகள்/இணைப்பு மருத்துவ மனைகளும் இதுவரை கட்டப்பட்டுள்ளன. அளவுகோலில் எந்தவிதக் குறைப்பையும் செயற்படுத்தினால், அகத்துள்ள பிணியாளர்களுக்கு சிகிச்சைக்காக தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்தில் ஈட்டுறுதி செய்தவர்களும் அவர்தம் குடும்பத்தினரும், அரசினர் மருத்துவ நிலையங்களுக்கு அல்லது தனியார் மருத்துவ நிலையங்களுக்கு, எது இயலுமோ அதற்கு அனுப்பப்படுவார்கள். அளவுகோலைக் குறைப்பதை எதிர்த்து, அரசு வேறு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருப்பினும், தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் தன் முடிவை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை.

பெருஞ்செலவு செய்து கட்டிடங்கள் கட்டக்கூடாது என்று தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் துணைக்குழு பரிந்துரை செய்ததன் விளைவாக, ஏறத்தாழ ரூ. 75 லட்சம் பெறுமான கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கான திட்டங்களை அரசும் கழகமும் கைவிட்டன. ஏறத்தாழ ரூ. 100 லட்சம் பெறுமானமுள்ள, அனுமதியளிக்கப்பட்ட

[1970 மார்ச் 26]

திட்டங்களுக்கு கழகத்தின் புதிய அனுமதி எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. அந்தத் தடை நீக்கப்பட்டாலொழிய, தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத் திட்டத்தின் கீழ் மருத்துவ மனை வசதிகளை மேம்படுத்துவது சாத்தியமல்ல.

செலவினம்.

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிச் சட்டத்தின் கீழ் மருத்துவ வசதிகளை வழங்குவதற்கான செலவு முதற்கண் மாநில அரசால் செய்யப்பட்டு தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம், மாநில அரசு இவற்றிற் கிடையே செலவு பகிர்ந்து கொள்ளப்படும் ; ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட பணியாளர்களுக்கும், அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும், இத் திட்டத்தின் கீழ் வரும் இடங்களில் 7 : 1 என்ற விகிதத்திலும் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டுள்ளவர்கள் மட்டுமே இத்திட்டத்தின் கீழ் வரும் இடங்களில் 3 : 1 என்ற விகிதத்திலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படும்.

1969-70-ல் மருத்துவ வசதிகளுக்காக செய்யப்பட்ட செலவு தோராயமாக ரூ. 203 லட்சமாகும். 1969 ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரையில் உள்ள கால அளவில் ரொக்கமாக வழங்கப்பட்ட தொகை குறித்த புள்ளிவிவரங்கள் வருமாறு :—

உதவிகளின் வகை.

கொடுத்த தொகை.

(1)

(2)

ரூ.

ரொக்க உதவித் தொகை—

(அ) நோய்க்கால உதவி

(இ) நீட்டிக்கப்பட்ட நோய்க்கால உதவி

1,32,70,066-97

தொழில் வகையில் காயம்பட்டதற்கான உதவி—

(அ) வேலை செய்ய தாற்காலிகமாக இயலாமைக் கால உதவி.

14,55,971-19

(இ) நிலையாக வேலை செய்ய இயலாமைக்கான உதவி.

6,94,173-62

(உ) சார்ந்துள்ளவர்களுக்கு உதவி

1,26,838-48

பேறுகால உதவி

6,59,453-27

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் தற்போதைய நிதி நிலையை பரிசீலனைசெய்ய ஒரு குழுவின் கழகம் 1969 மார்ச் திங்களில் அமைத்தது. கழகத்தின் அதிகரித்துவருகிற செலவினங்களை ஈடுசெய்யும்வகையில் கழகத்தின் வருவாய் கூடுதலாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் பொதுவானதும் ஒரே சீரானதமான மருத்துவ உதவித் திட்டத்தை வகுக்கும் நோக்கத்துடன் மருத்துவ உதவிக்கு கழகத்தின் பங்கு குறித்த மேல் வரம்பு வரையறுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் இக்குழு கழகத்திற்கும் பரிந்துரைத்தது. மருத்துவ உதவி குறித்த பங்கிடித்தக்க அதிக அளவுப் பங்காக, மாநில அரசின் பங்கு உட்பட நபர் ஒருவருக்கு ரூ. 50 உச்ச வரம்பு வரையறுக்கப் படவேண்டுமென இக்குழு ஆலோசனை கூறியது.

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக்கழகம் 17—9—1969-ல் புது டில்லியில் கூடிய கூட்டத்தில் இக்கருத்துக்களை கருதிப் பார்த்து, தொழிலாளர் ஒருவருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு அனுமதிக்கத்தக்க மருத்துவ உதவிகளின் உச்ச வரம்பு ரூ. 50 ஆக இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்திற்கு

1970 மார்ச் 26]

ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. மருத்துவ உதவி குறித்த பங்கிட்டுத்தக்க செலவின் அதிக அளவு வரையறையாக இவ்வரம்பு செயல்படும். உண்மையில் ஆகும் செலவு நபர் ஒருவருக்கு 50 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டால், அதிகப்படியான செலவை சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசு தனியாக ஏற்கும். தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் வரையறுத்துள்ள மேற்சொன்ன வரம்பு காரணமாக, மேற்படி மேல் வரம்புக்கு அதிகமாக உள்ள ரூ. 70 லட்சம் செலவை இம்மாநில அரசு முழுவதும் ஏற்க வேண்டியுள்ளது. கோயம்புத்தூரிலும், மதுரையிலும் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழக மருத்துவ மனைகள் செயல்படத் தொடங்குகையில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் மாநில நிதிகளிலிருந்து செய்யப்படவேண்டிய ரூபாய் 36 லட்சம் செலவு இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. மருத்துவ உதவியின் தரத்தை கரும் அளவிற்குக் குறைக்காமல் இந்த உதவி குறித்த உச்சவரம்பு ஒன்றை மேற்கொள்வது கடினம் என்று தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்திற்கு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், இம்மாநிலத்தில் இத்திட்டத்தை விரிவு படுத்த எவ்வித வாய்ப்பும் அறவே இராது.

குடும்ப நலத்திட்டம்.

சென்னை அயன்புரத்திலுள்ள தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனை மும்முரத்திட்டத்தின்கீழ் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சைகள் செய்துகொள்வதற்கென ஏற்பளிக்கப்பட்ட மருத்துவ மனையாக ஒப்புதல் வழங்கப்பெற்றுள்ளது.

தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிப் பணித் திட்டம், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் வராத பணித் திட்டமாகத் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றது.

தொழிலாளர்களுக்கான சலுகை வீட்டு வசதித் திட்டம்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பொதுத்துறை, தனியார்த்துறை, கூட்டுறவுத் துறை ஆகியவற்றில் இப்பணித் திட்டத்திற்காக ரூ. 150 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1968-69, 1969-70 ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட சாதனை விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1968-69-ஆம் ஆண்டில் இப்பணித் திட்டத்திற்காக ரூ. 10.73 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 168 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

நடப்பு ஆண்டில் (1969-70) பொதுத் துறையில் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக வாவு செலவுத் திட்ட மதிப்பு பீட்டில் ரூ. 2.91 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1969 நவம்பர் திங்கள் வரையில் ரூ. 3.17 லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. கோவை மாவட்டத்தில் பீளமேட்டில் 12 குடியிருப்புகளை கட்டுவதற்கு வகை செய்யும் பணித் திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இப்பணித் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பணியை மாநில வீட்டு வசதி வாரியம் மேற்கொள்ளும்.

தனியார் தொழிலதிபர்கள் திட்டம்.

1969-70 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இப் பணித் திட்டத்திற்காக ரூ. 7.09 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பீண்டியம்பாக்கத்திலுள்ள தென் இந்திய உருக்கு-சர்க்கரை ஆலையிலிருந்தும், மேட்டூர் அணையிலுள்ள மேட்டூர் கெமிகல்ஸ் இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பரேஷனிடமிருந்தும், சிவகாசியிலுள்ள டயனர் தீக்குச்சித் தொழிற்சாலையினின்றும், வரப்பெற்ற வண்ணப்பங்கள் பரிசீலனையில் உள்ளன.

[1970 மார்ச் 26]

மலைத் தோட்டத் தொழிலாளருக்காக வீட்டு வசதித் திட்டம்.

1958-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளருக்கான வீட்டு வசதித் திட்ட விதிகளை ஒட்டி, மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் தங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டித் தருவதற்காக, தொழிலதிபர்களுக்கு உதவியளிப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்க்கான வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கு, அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்ட அடிப்படையில் உதவியளிக்கப்படுகின்றது. திருத்தத் திட்டத்தின்கீழ் விதிகள் இறுதி வடிவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்திற்காக, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூபாய் 10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. திருத்தத் திட்டத்தின்கீழ் விதிகள் 1969 நவம்பர் திங்களில்தான் அரசால் இறுதி வடிவம் அளிக்கப்பட்டதாலும், 1968-69 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட ஒதுக்கமாகிய ரூ. 0.10 லட்சமும் அரசிடமே திருப்பி ஒப்படைக்கப்பட்டதாலும், 1968-69-ம் ஆண்டில் மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்களுக்குக் கடன் ஏதும் வழங்க இயலவில்லை.

பதினெட்டு மலைத் தோட்டங்களுக்காக 531 வீடுகள் கட்டப்படுவதற்கான விண்ணப்பங்கள் ஏற்கனவே வந்துள்ளன. மேற்கொண்டும் பல விண்ணப்பங்கள் வந்து சேரலாம். 1969-70 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் இதற்காக ரூ. இரண்டு லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விதிகளில் காணப்படும் சில குறைபாடுகளை சரி செய்து பிறகு, கடன்கள் ஒப்பளிக்கப்படுவதற்காக விண்ணப்பங்கள் வகைப்படுத்தி அனுப்பப்படும்.

29. மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் நலன்.

(i) காப்பி வாரிய மானியங்கள்.

மதுரை மாவட்டம், பண்ணைக்காட்டிலுள்ள அரசு மருத்துவமனைக்கான கருவிகள், சாதனங்களை வாங்குவதற்காக காப்பி வாரியம் தனது வரவு-செலவுத் திட்டத்தினின்று ரூ. 5,000 அரசுக்கு மானியம் அளிக்க முன் வந்துள்ளது. அரசும் இந்த மானியத்தை ஏற்றுக்கொண்டது.

காப்பி வாரியம் வழக்கமான நிபந்தனைகளுக்குப்பட்டு தான் அளிக்கும் தொகையை பயன்படுத்துவதற்கான பணித் திட்டங்களை 1969-70 ஆம் ஆண்டில் அனுப்புமாறு காப்பி வாரியம் அரசை கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. ஆனால், காப்பி வாரியம் அளிக்கும் தொகையை மாநில அரசு ஒதுக்குவது குறித்த கணக்குகளையும், அவற்றைப் பயன்படுத்துவது குறித்த கணக்குகளையும் காப்பி வாரியம் தணிக்கை செய்ய வேண்டுமென்ற நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டதால், காப்பி வாரியத்தின் மானியத்தின் உதவி கொண்டு திட்டங்கள் வகுப்பது சாத்தியமல்ல என்று தமிழ்நாடு அரசு கூறுகிறது. காப்பி வாரியம் மனடிவந்து அளிக்க முன்வந்துள்ள மானியத்தைப் பயன்படுத்த அரசுக்கு இல்லாமல் எண்ணம் மேற்சிறப்பிட்ட நிபந்தனைகளைத் தளர்த்துமாறு காப்பி வாரியம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

(ii) தேயிலை வாரிய மானியங்கள்.

தேயிலை வாரிய மானியத்திலிருந்து தற்போது கீழ்க்கண்ட நல நடவடிக்கைகள் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன: (1) குன்னூரிலுள்ள தேயில் னேலைப் பிர்வில் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்படும் பயிற்சி. (2) கோயம்புத்தூரிலுள்ள அரசுத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் தேயிலைத் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த 9 பேருக்கு துணைச் செவ்வியர்-மருத்துவசிகி வகுப்பில் பயிற்சி.

1969-70 ஆம் ஆண்டில் தேயிலை வாரியம் மானியம் எதுவும் அளிக்க இல்லை.

1970 மார்ச் 26]

(iii) ரப்பர் வாரிய மானியங்கள்.

கோட்டயத்திலுள்ள ரப்பர் வாரியம், நாகர்கோவில் காசுதேர் நலம் பேண் அரசு மருத்துவமனையில் நான்கு படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்று கட்டுவதற்காக, ரூ. 18,900 மானியம் அளிக்க முன்வந்தது. 1967-68 ஆம் ஆண்டுக்கான வாரியத்தின் திருத்த மர்ப்பீட்டில் சேர்க்கப் பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படும் இத்தொகை இதுவரை அளிக்கப்படவில்லை. அந்த மானியத்தை அளிக்கும்படி ரப்பர் வாரியம் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டுள்ளது.

30. தொழிலாளர் கல்வி.

தொழிலாளர் கல்வித் திட்டம் இந்திய அரசால் நாடு முழுவதும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இது 1969-70 ஆம் ஆண்டில் தொடர்ந்து வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள வட்டார நிலையங்கள், தொழிலாளர்-ஆசிரியர் கூளுக்குப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தி வந்துள்ளன. அதன் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	சென்னை.	மதுரை.	கோயம்புத்தூர்.
முடிவடைந்த தொழிலாளர்-ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்புகளின் எண்ணிக்கை.	5	53	3
பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்-ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை.	117	121	89
பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	8,000	3,638	3,500

சென்னை.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள 11 நகராட்சிகளிலிருந்து சேர்ந்த 23 நகராட்சித் தொழிலாளர்களுக்கு, தொழிலாளர்-ஆசிரியர் சிறப்புப் பயிற்சி வகுப்பு ஒன்று தமிழ்நாடு அரசின் முனைப்பான ஒத்துழைப்பின் 20-8-1969 முதல் 19-11-1969 வரை வேலூரில் நடத்தப்பட்டது. இந்த நோக்கத்திற்காக வட்டாரத் துணை நிலையம் ஒன்று வேலூரில் ஏற்படுத்தப் பட்டது. மற்றொரு வட்டார துணை நிலையம் சடலூரில் 30-5-1969 முதல் 29-8-1969 வரை செயல்பட்டது. அதில் பல்வேறு அரசுத் துறை நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த 15 தொழிலாளர்கள் பயிற்சி பெற்றனர்.

பல்வேறு மாநிலங்களிலிருந்தும் மத்திய அரசுத் துறை நிறுவனங்களிலிருந்தும் வந்த 28 பணிக் குழு உறுப்பினர்களின் நலனுக்காக 7-7-1969 முதல் 12-7-1969 வரை பணிகள் குழு பற்றிய குறுகிய காலப் பயிற்சி ஒன்று நடத்தப்பட்டது.

மதுரை.

மதுரையில் 18-9-1969 அன்று நடந்த 11-வது கூட்டத்தில் உள்ளூர்க் குழு தீர்மானித்தபடி, நடப்பாண்டில் பெரும்பான்மையான பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளித்த நிர்வாகத்தினருக்கு சுழல் கேடயங்களும், 1968 ஆம் ஆண்டில் பெரும்பான்மையான தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்த தொழிலாளர்-ஆசிரியர்களுக்கு கோப்பைகளும் வழங்கப்படுகின்றன.

[1970 மார்ச் 26]

கோயம்புத்தூர்:

வால்பாறையில் நடத்தப்பட்ட தொழிலாளர்-ஆசிரியர்க்கான 14-வது பயிற்சி முறை மலேத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான தொழிலாளர் பயிற்சித் திட்டமாகும் என்பது இந்த ஆண்டில் சிறப்பு வாய்ந்த அம்சமாகும். பதினேழு மலேத் தோட்ட நிர்வாகங்களும், ஆன்மலை மலேத் தோட்ட உரிமையாளர் சங்கமும், இவ்வாறு சிறப்புப் பணியாசிரியர் பயிற்சி வகுப்புகளை அமைப்பதற்கும் நடத்துவதற்கும், நம்முடன் ஒத்துழைத்தனர். இந்தத் திட்டத்தில் 29 தொழிலாளர்-ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றனர்.

31. பயன்துய்ப்போர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளும், நியாய விலைக் கடைகளும்.—250 பணியாளர்களோ, அதற்கு மேற்பட்ட பணியாளர்களோ உள்ள தொழில் நிறுவனங்களும், மலேத் தோட்டங்களுக்கும் அங்கு பணிபுரியும் தொழிலாளர் நலனுக்காக பயன்துய்ப்போர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளை, நியாய விலைக் கடைகளை அமைக்கும்படி கேட்கப்பட்டுள்ளன.

32. தமிழ் நாடு தொழிலாளர் இதழ்.—தமிழ் நாடு தொழிலாளர் இதழ், பணியாளர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோரின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக திங்களுக்கு ஒரு முறை வெளியிடப்படுகின்றது. இதில் தொழில் தகராறுகள், வேலைநிறுத்தங்கள், தொழிற்சங்கங்கள், முக்கியமான ஒப்பந்தங்கள், சென்னை தொழிலாளர் நீதிமன்றம், தொழில் நடுவர்மன்றம், ஆகியவற்றின் தீர்ப்புச் சுருக்கங்கள், உயர்நீதி மன்றம், தலைமை நீதிமன்றம் ஆகியவற்றின் முடிவுகள், பணிபுரியும் வகுப்பிற்கான பயன்துய்ப்போர் பண்ட விலைக் குறிப்பீடுகள் ஆகியவை குறித்த பயன் தரும் தகவல்களும் புள்ளிவிவரங்களும், இதில் வெளியிடப்படுகின்றன. மேலும், தொழிலாளர் சிக்கல்கள், தொழில் நிர்வாகம் ஆகியவை குறித்த சலையான கட்டுரைகளையும், இது வெளியிடுகிறது. இதைத் தவிர, உலக நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனம், இந்தியத் தொழிலாளர் மாநாடு, தொழிலாளர் நிலைக் குழு, மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு முதலியவற்றின் தீர்மானங்களையும், பரிந்துரைகளையும், இது வெளியிடுகின்றது. அரசிடமின் புள்ளிவிவரப் பகுதிகளின் ஒன்று முதல் ஐந்து வரையுள்ள இனங்களும், 17 முதல் 21 வரையுள்ள இனங்களும் தவிர, அனைத்து இனங்களும் தற்பொழுது தமிழில் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றன.

பொது.

(i) துய்ப்போர் பொருள் விலைவாசிக் குறியீடுகள்.—வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி உட்வணையை 1936-ம் வரிசையிலிருந்து 1960-ம் வரிசைக்கு மாற்றுவது குறித்து, இதற்கென நியமிக்கப்பட்ட சிறப்புக் குழுவின் அறிக்கையின் அடிப்படையில் ஆராய வேண்டும் என்று மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்தின் சிறப்புக் குழு கருதியது.

1936-ம் ஆண்டு வரிசையை மீண்டும் சரிபார்த்த பின்னரே, 1960-ம் வரிசைகளுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று அரசு தீர்மானித்தது. அட்டவணையைத் தயாரிக்கையில் தமிழ்நாட்டில் அரிசியின் ஈடு செய் விலையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு இந்திய அரசு இசைவளிக்க வேண்டும் என்று அதற்கு எழுதப்பட்டுள்ளது.

1936 தொடர்களை 1960 தொடர்களுடன் சேர்ப்பதற்கு முன்பு 132 புள்ளிகளை 1936 தொடர்களில் 1960 குறியீட்டுடன் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்று வல்லுநர்க் குழுவின் பரிவுரையை ஏற்பதென அரசு மேற்கொண்டும் முடிவு செய்தது.

1970 மார்ச் 26]

(ii) தொழிலாளர் பற்றிய தேசிய ஆணைக்குழு.—தொழிலாளர் பற்றிய தேசிய ஆணைக் குழு தனது பரிந்துரைகளை இந்திய அரசுக்கு அனுப்பியது. ஆனால் அவற்றைக் குறித்து ஆலோசிப்பதற்கென புது டெல்லியில் கூடிய இந்தியத் தொழிலாளர்கள் பாநாட்டில் அவற்றை ஏற்பது குறித்து எந்தவித ஒருமித்த கருத்தும் ஏற்படவில்லை.

(iii) தொழிலாளர் நலக்குழு.—தொழிலாளர் பற்றிய தேசிய ஆணைக் குழுவின் உறுப்பினர் என்ற முறையில் தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர், புது டெல்லியில் 6-3-1969 முதல் 8-3-1969 வரையிலும், 2-4-1969 முதல் 6-4-1969 வரையிலும், 23-4-1969 முதல் 27-4-1969 வரையிலும், 7-5-1969 முதல் 9-5-1969 வரையிலும் நடந்த தொழிலாளர் நலக் குழுக் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டார். 30-5-1969 முதல் 1-6-1969 வரை உதகமண்டலத்திலும், 18-6-1969, 19-6-1969 நாட்களில் கல்கத்தாவிலும், 30-6-1969 அன்று புது டெல்லியிலும் கூடிய கூட்டத்தில் அவர் கலந்துகொண்டார்.

கொச்சியில் மலைத்தோட்டப் பயிர்கள் குறித்த வரைவு அறிக்கை பற்றி பரிசீலிப்பதற்காக 19-4-1969 அன்று நடந்த தொழிலாளர் நலக் குழுவைச் சேர்ந்த துணைக் குழுவின் கூட்டத்திலும் அவர் கலந்து கொண்டார்.

இந்தக் குழு 31-7-1969 அன்று தனது பணியை முடித்தது; இந்திய அரசுக்குத் தனது அறிக்கையைப் பணிபுரிப்பியது.

(iv) தொழிலாளர் நல ஆலோசனைக் குழுக்கள்.—தொழிலாளர் குறித்த அனைத்து விவகாரங்களிலும் மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சருக்கு ஆலோசனை கூறும் நோக்கத்துடன் தொழிலாளர்கள், தொழில் அதிபர்கள் ஆகியோரின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய தொழிலாளர் நல ஆலோசனைக் குழுவை அரசு அமைத்தது. அது தொடர்ந்து இந்த ஆண்டில் செயல்பட்டது.

சென்னையில் 9-6-1969 அன்று தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் நான்காவது கூட்டம் நடைபெற்றது; அன்றே, தொழில் அதிபர்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய தொழிலாளர் ஆலோசனைக் கூட்டமும் சென்னையில் நடந்தது. தொழிலாளர்களுக்காக உரையாடல் நடத்துவதற்கேற்ற முகவரைத் தெரிந்தெடுத்தல், தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள் செயல்படும் முறை, இயந்திர மயமாக்குதல் போன்ற பல்வேறு பொருள்கள் குறித்து விவாதிக்கப்பட்டன.

தொழிலாளர்கள் அடங்கிய தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் பதவிக்காலம் 29-6-1960 அன்றும், தொழில் அதிபர்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் பதவிக்காலம் 27-10-1969 அன்றும் முடிந்தன. தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளையும், தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகளையும் கொண்டள்ள மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியமே தொழிலாளர்களுக்குத் தொடர்பானவற்றில் தொழிலாளர்களுடைய கருத்துக்களையும் தொழிலதிபர்களுடைய கருத்துக்களையும் பெறுவதற்கு வகை செய்கிறபடியால், மேற்படி குழுக்களை மாற்றியமைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அரசு முடிவு செய்தது.

(v) மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம்.—இந்த மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்திற்கு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலைவராக இருக்கிறார். மாநில மட்டத்தில், இது மிகவும் முக்கியமான மத்தரப்பு ஆலோசனை வாரியமாகும். தொழிலாளர்களின் முக்கியமான சிக்கல்கள் அனைத்தும் ஆலோசனைக்காக மேற்படி வாரியத்திற்கு அனுப்பப் படுகிறது.

வாரியத்தின் 17-வது கூட்டம் சென்னையில் 1969 ஜூன் திங்கள், 10-ம் நாளில் ஒரு கூட்டத் தொடரிலும், 24-ஆம் நாளில் ஒரு கூட்டத் தொடரிலும் நடந்தது. மே தினத்தை விடுமுறை நாளாக அறிவிப்பது குறித்து இக்கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது. ஊதிய வாரியங்களின்

[1970 மார்ச் 26]

பரிவுரைகளின் செயல்படுத்துதல், குறைந்த அளவு ஊதிய ஆலோசனைக் குழு செயல்படுவது, தொழிலாளர் ஸ்டீடு வசதி திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது ஆகியவை குறித்தும் விவாதிக்கப்பட்டன. 20-7-1969 முதல் 26-7-1969 வரை ஒரு வாரத்திற்கு தமிழ் நாட்டில் அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனத்தின் 50-வது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாட முடிவு செய்யப்பட்டது.

வாழ்க்கைச் செலவுக் குறியீட்டு எண் குறித்து சிறப்புக் குழு அனுப்பிய அறிக்கை பற்றியும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் வி. சண்முகசுந்தரம் அவர்களின் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்ட வல்லுநர்க் குழு அனுப்பிய முடிவுகள் குறித்தும் சென்னையில் 2-9-1969 அன்று நடைபெற்ற மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்தின் 18-வது கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டன.

அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனம்:—அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனத்தின் 50-வது ஆண்டு விழா தமிழ் நாட்டில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. 20-7-1969 அன்று ராஜாஜி மண்டபத்தில் தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சர் இவ்விழாவைத் தொடங்கி வைத்தார். அந்த அனைத்து நாடுகள் குழுவும் 1919-ஆம் ஆண்டு முதல் தொழிலாளர் நலனுக்காகவும், சமூக நீதிகளுக்கும் ஆற்றிய பணிக்கு உலகெங்கும் உள்ள ஆண்களும் பெண்களும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அப்பொழுது அவர் எடுத்தரைத்தார். முன்னாள் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் திரு. ப. உ. சண்முகம் இவ்விழாவிற்குத் தலைமை வகித்தார்.

அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனம் குறித்தும், அதன் நடவடிக்கைகள் குறித்தும் தமிழில் சிறு வெளியீடு ஒன்றை, தற்போதைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் துறை அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன், எம்.எல்.சி. அவர்கள் வெளியிட்டார். இம் மாநிலத்தில் ஒரு வாரத்திற்கு அந்த விழா கொண்டாடப்பட்டது. இவ்விழாவின் ஒரு பாகமாக, உற்பத்தி கல்வியும் பாதுகாப்பும், தொழிலாளரின் சுகாதாரமும் நலனும் ஆகிய துறைகளில் அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனம் ஆற்றிய பணிகளை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் தொழிலாளர் நலத் துறையினரால் பொருட்காட்சி ஒன்று நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இப்பொருட்காட்சியை 20-7-1969 அன்று முதல் அமைச்சர் திறந்து வைத்தார். பொருட்காட்சி நடைபெற்ற வாரங்களில் பின்வருபவர்கள் ஆற்றிய உரைகள் அனைத்திந்திய வானொலியின் சென்னை, திருச்சி நிலையங்களில் இருந்து ஒலிபரப்பப்பட்டன:—

1. திரு. மு. கருணாநிதி, தமிழ் நாட்டு முதல் அமைச்சர்.
2. திரு. ப. உ. சண்முகம், தொழிலாளர் நல அமைச்சர்.
3. திரு. செ. மாதவன், கல்வி-தொழில் அமைச்சர்.
4. திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன், எம்.எல்.ஏ.
5. திரு. வி. எஸ். சப்பையா, ஐ.ஏ.எஸ்., அரசுச் செயலாளர், தொழிலாளர் நலத் துறை.
6. திரு. குப்புசாமி, ரயில் பயணச் சீட்டு கொடுப்பவர், கடலூர்.
7. திரு. கே. எம். சுந்தரம், செயலாளர், தமிழ் நாடு தொழிற்சங்க காங்கிரஸ், சென்னை.
8. திரு. எம். எம். ராஜேந்திரன், ஐ.ஏ.எஸ்., தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர், சென்னை.

தமிழ் நாடு உற்பத்தி மன்றத்தின் ஆதரவில்கூட அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் அமைப்பு, உற்பத்தி குறித்த கருத்தரங்கு ஒன்றை 25-7-1969 அன்று நடத்தியது.

ராஜாஜி மண்டபத்தில் 26-7-1969 அன்று அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் அமைப்பு வாரத்தின் பிரிவு உபசார விழா 26-7-1969 அன்று, நடந்தது. திரு கந்தப்பன், எம்.பி., அவர்கள் பிரிவு உபசார வாழ்த்துரை ஆற்றினார்.

1970 மார்ச் 26]

இவ் விழா நடைபெற்றதன் நினைவாக, தமிழ் நாடு தொழிலாளர் இதழின் சிறப்பு வெளியீடு ஒன்று வெளியிடப்பட்டது.

தமிழ் நாட்டில் அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் அமைப்பின் பொன் விழா கொண்டாடப்பட்டது பற்றி ஒரு குறிப்பு தயாரிப்பதற்கு, மாநில தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம்சிறப்புக் கூட்டம் ஒன்றை 16-12-1969 அன்று நடத்தியது.

தொழிலாளர் ஊட்டச் சத்து உணவுத் திட்டம். இந்த ஆண்டில், தொழிலாளர்களின் 5 வயது வரையுள்ள குழந்தைகளுக்கும், தொழிலாளர்களைச் சார்ந்திருக்கிற மகளிருக்கும், குறிப்பாக, பேறுகாலப் பெண்டிருக்கும், பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கும் அதிகப் புரதச் சத்து உள்ள உணவை வழங்குவதற்கு தொழிலாளர் ஊட்டச் சத்து உணவுத் திட்டம் ஒன்றைத் தொழிலாளர் நலத்துறை தொடங்கியது. இந்தியாவின் வருங்காலக் குடிமக்களான குழந்தைகளின் சுகாதாரத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக, தமிழ் நாடும் கேரள நிறுவனமும் சேர்ந்து இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகின்றன. இந்திய விளச் சேட்டில் நடத்தப்படவிருக்கிற இது போன்ற திட்டங்களில் இதவே முதல் திட்டமாகும். ஏற்கெனவே பிறந்த குழந்தைகளின் நலனைக் காக்கும் உகையில் தொழிலாளர்களுக்குக் குடும்ப நலத் திட்டத்தின் அவசியத்தை எடுத்துக் கூற, இத்திட்டம் உதவுகிறது. இத் திட்டத்தை 24-9-1969 அன்று பக்ஷிகாம்ப கர்னாடக் ஆலையில் முதல் அமைச்சர் தொடங்கி வைத்தார். இதைத் தொடர்ந்து கோயம்புத்தூரில் உள்ள 9 பஞ்சாலகங்களில் இத்திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. பொதுத் துறை நிறுவனம் ஒன்று உள்பட, முன்னணியில் உள்ள சில தொழில் நிறுவனங்களிலும் இத் திட்டத்தைத் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தொடங்கவைத்தார். தொழிற்சாலைகள், மலைத் தோட்டப்பயிர் நிர்வாகத்தினர் பலர் இத் திட்டத்தை அவர்களது நிறுவனங்களிலும் தொடங்க இசைவு தெரிவித்துள்ளனர். தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களின் நலனுக்காக இத் திட்டம் இந்தியாவிலேயே முதலில் தமிழ் நாட்டில்தான் தொடங்கப்பட்டது. இத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதிலிருந்து இதுவரை ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது:—

I. “கேர்” திட்டத்தை பின்பற்றும் தொழிற்சாலை 34
களின் எண்ணிக்கை.

“கேர்” திட்டத்தைப் பின்பற்றும் மலைத் தோட்டங் 5
களின் எண்ணிக்கை.

II. தொழிற்சாலைகளில் பயனடைவோர்களின் எண்ணிக்கை. 7,713
மலைத் தோட்டங்களில் பயனடைவோர்களின் எண்ணிக்கை. 1,480

எடைகள்—அளவைகள்

முன்பிருந்த எடைகள்—அளவைகள் துறை, தொழிலாளர் துறை ஆன் இணைக்கப் பட்டதன் நினைவாக, தொழில் நுட்ப வகையைச் சார்ந்த தொழிலாளர் சட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்குக் கூடுதலாக, 1953-ம் ஆண்டு எடைகள்—அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டம், அதன் கீழ் செய்யப்பட்ட விதிகள் ஆகியவற்றைச் செயல்படுத்தும் பணி, 1967 ஜனவரி 4-ம் நாள் முதல் தொழிலாளர் துறை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

தமிழ் நாடு 1953-ம் ஆண்டு எடைகள்—அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டம், தர எடைகள்—அளவைகளைச் செயலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் அதற்குத் தொடர்பானவற்றிற்கும் சுவை செய்கிறது. அது மாநிலம் முழுவதற்கும் பொருந்தும்.

எடைகளையும் அளவைகளையும் மெட்ரிக் முறைக்கு மாற்றும் பணி இம்மாநிலத்தில் படிப்படியாகச் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. 1967 டிசம்பர் 1-ம் நாள் முதல் எல்லாத் தொழில்களுக்கும், வானிகங்களுக்கும், எல்லா வகைப்பொருள்களில் நடைபெறும் வியாபாரங்களுக்கும் மெட்ரிக் அலகுகளையே கட்டாயமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது இம்மாநிலம் முழுவதும் செயல்படுத்தப்பட்டது.

[1970 மார்ச் 26]

உணவுப் பொருள்கள், தானியங்கள், பருப்பு வகைகள், சிறு தானியங்கள் ஆகியவற்றை எடை மூலமே விற்க வேண்டும் என்பது மாநகரில் 1966 ஜூன் முதல் செயலுக்கு வந்தது. 1968 அக்டோபரில் இம் மாநிலத்திலுள்ள நகராட்சிகளிலும், நகரங்களிலும், பேரூராட்சிகளிலும் அம்முறை நீடிக்கப்பட்டது.

உரிமங்கள், எடைகளை—அளவைகளைத் தயாரிக்கும் 109 உற்பத்தியாளர்களுக்கும், 523 வணிகர்களுக்கும், 191 பழுது பார்ப்பவர்களுக்கும் எடைகள்—அளவைகள் சட்டத்தின்கீழ் 1959-ம் ஆண்டில் எடை—அளவைக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியால் உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டன. இதில், புதிய உரிமங்கள், பழைய உரிமைகளைப் புதுப்பித்தல் ஆகிய இருவகையும் அடங்கும். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கான இலக்கங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன:—

	1967.	1968.
உற்பத்தியாளர்கள்	126	123
வணிகர்கள்	646	598
பழுது பார்ப்போர்	220	201

அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கால அளவில் துறையின் எடைகள்—அளவைகள் பிரிவு ரூ. 12,88,648-63 வருவாய் ஈட்டியது. ரூ. 19,34,766-00 தொகையை செலவு செய்தது. கடந்த ஆண்டிற்கான வரவும் செலவும் முறையே ரூ. 17,85,724-34, ரூ. 22,50,003-00 தொகையாக இருந்தது.

விளம்பரம்

மெட்ரிக் முறையின் விளம்பர வாரம் 1969 டிசம்பர் 28 முதல் 1970 ஜனவரி 3-ம் நாள் வரை கொண்டாடப்பட்டது. இந்த விளம்பர வாரம் மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சர் உவர்களால் தொடக்கி வைக்கப்பட்டது. 28-12-1969 அன்று இது குறித்து அனைத்திந்திய வாடுனாலியில் அவர் ஒரு உரையாற்றினார். 2-1-1970 அன்று “Metric System-Pyramid of accuracy” என்பது குறித்து, தமிழ் நாடு, எடைகள்—அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி அனைத்திந்திய வாடுனாலியில் ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றினார். “மெட்ரிக் முறை” என்னும் தலைப்பில் அகில இந்திய வாடுனாலியில் 3-1-1970 அன்று தொழிலாளர் நலத் துறை ஆணையாளர் விழாவின் முடிவுரை கூற்றினார்.

1969 டிசம்பர் திங்கள் 28-ம் நாள் முதல் 3-1-1970 வரை மெட்ரிக் முறை விளம்பர வாரத்தில், மெட்ரிக் முறையின் பயன்களைப் பொது மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கவும், பயன் துய்ப்போர்களுக்கு எடைகள்—அளவைகள் சட்டத்தின் பாதுகாப்புக் கூறுகளைத் தெளிவு படுத்தும் பொருட்டும், தொழிலாளர் இன்ஸ்பெக்டர்கள் அலுவலகங்களில் மாதிரிப் பொருட்காட்சிகள் நடத்தப்பட்டன.

அறிக்கை ஆண்டில், 1953-ம் ஆண்டு எடைகள்—அளவைகள் (செயல்படுத்தல்) சட்டத்தின் விதித் துறைகளையும் அச்சகீழ் ஒருக்சப்பட்ட விதிகளையும் மீறியதற்காக 489 நேர்வுகளில் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. இவற்றில் 305 நேர்வுகளில் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது மூன்று நேர்வுகளில் வழக்கில் குற்றமற்றவர் என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. மற்ற வழக்குகள் நீதி மன்றத்தில் முடிவு பெறாமல் உள்ளன. விடுவிக்கப்படுத்திப்பளிப்பதற்கு எதிராக உயர்நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளப்பட்டதன் மேல் ஒரு வழக்கு விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

மாநில எடைகள்—அளவைகள் கட்டுப்பாடு அதிகாரிகளின் 14-வது மாநாடு 2-1-1969 முதல் 6-8-1969 வரை ஒரளங்காபாத்தில் நடைபெற்றது. சென்னை, எடைகள்—அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியான திரு. சையத் ஜீலானி ஹுசைன் அவர்கள் இக் கூட்டத்தில் கலந்துகாண்டார்.

1970 மார்ச் 26]

தேசிய வேலை வாய்ப்புப்பணி

வேலை வாய்ப்புக்கள்.—தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணியின்கீழ் தமீழ் நாட்டில் 23 வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில், திண்டுக்கல்லிலும், ஈரோட்டிலும் உள்ள இரண்டு துணை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களும், சென்னை-35, தொழில்நிர்வாகப் பணி அலுவலகம் ஒன்றும், உடல் ஊனமுற்றோர்க்கான சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் ஒன்றும், அண்ணாமலை நகர், சென்னை, மதுரை பல்கலைக் கழகங்களில் மூன்று பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்பு தகவல் ஆலோசனைக் கழகங்களும் தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணியின்கீழ் செயல்பட்டு வருகின்றன. மதுரை பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள; பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனைக் குழுவும், ஈரோட்டிலும், திண்டுக்கல்லிலும் இரண்டு துணை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களும், தலைமை இடங்களில் புணியாளர் பயிற்சிப் பிரிவும் ஆய்வுப் பிரிவும் அறிக்கையாண்டில் செயல்படத் தொடங்கின.

இந்தக் கால அளவின்போது பதிவு செய்யப்பட்ட விண்ணப்பதாரர்கள், வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர்கள், வேலை வாய்ப்புப் பதிவு எட்டில் பதிவு செய்த வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்காமல் உள்ளவர்கள், அரசாங்கத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின் பணிகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட தொழில்துறைகள் குறித்து ஆய் வான்கையாண்டில் விவரமும் 1968-69-ல் நிகரான கால அளவின் விவர மும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

தொடர் எண்.	விவரம்.	ஆய்வுக் காலத்தின் போது 1969 ஏப்ரல் முதல் 1969 நவம்பர் வரை.	1968-69 வரவு- செலவு திட்ட ஆண் டின் போது 1968 ஏப்ரல் முதல் 1968 நவம்பர் வரையில் உள்ள கால அளவிற்கு.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 பதிவு செய்யப்பட்ட விண்ணப்ப தாரர்கள்		2,71,539	2,64,007
2 வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர் கள்.		28,508	28,543
3 அறிவிக்கப்பட்ட காலி இடங் களின் எண்ணிக்கை.		42,074	40,711
4 வேலை வாய்ப்பு ஏற்பாட்டு அலுவலகங்களின் பணி யைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட வேலையாளிப் போர்களின் சராசரி எண்ணிக்கை—			
(அ) அரசாங்கம் (பொதுத் துறை).		1,106	1,113
(ஆ) ஏனையோர் (தனியார் துறை).		354	241
5 இந்தக் கால அளவின் முடிவில் இருந்த விண்ணப்பதார களின் எண்ணிக்கை.—		3,23,710	2,78,196
		(30-11-1969 அன்று உள்ளபடி)	(30-11-1968 அன்று உள்ளபடி)

[1970 மார்ச் 26]

II. உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கான வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம்.— இந்த அலுவலகம் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள ஊனமுட்டை (குருடர், செவிடர், முடவர்) விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டு, தகுந்த வேலை வாய்ப்பு உதவியை அளிக்கிறது. உடல் ஊனமுடைய விண்ணப்பதாரர்களைத் தகுந்த வேலைகளில் அமர்த்தும்பொருட்டு அவர்களுக்கான வேலை வாய்ப்பைப் பற்றி அறிவதற்குச் சிறப்பான முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. இதற்காகத் தனியார் துறையில், வேலையளிப்போரிடமும், அரசாங்கத்தில் வேலையளிப்போரிடமும் இந்த அலுவலகம் நெருங்கிய முறையில் தொடர்பு கொண்டு பணியாற்றி வருகின்றது. இது போன்ற சிறப்பான முயற்சிகளினாலும் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பவர்களின் ஒத்துழைப்புடனும் உடல் ஊனமுற்றோர்களை வேலையில் அமர்த்த முடிந்தது.

1969 அக்டோபர் திங்களில் உடல் ஊனமுற்றவர்களை வேலையில் அமர்த்தும் பணியை நிறைவு பெடுத்துவதற்கான ஒரு சிறப்பான செயல் ஊக்கத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இச் செயலுக்கத் திட்டத்தின் கீழ் இத் துறையின் அதிகாரிகள் அனைவரும், இம் மாநிலத்தில் உள்ளப் பொது-தனியார் துறைகளின் பெரும் தொழில் அதிபர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு, உடல் ஊனமுற்ற விண்ணப்பதாரர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதில் ஒத்துழைக்குமாறு அவர்களை வேண்டப்பட்டது. இந்த இயக்கத்தின் நேரடி விளைவாக இம் மாநிலத்தில் 120 விண்ணப்பதாரர்களுக்கு வேலை கிட்டியது.

1969 ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை இந்த அலுவலகம் உடல் ஊனமுற்ற 373 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டு, அவர்களில் 132 பேர்களை வேலையில் அமர்த்தியுள்ளது.

III. தொழில், நிர்வாகப் பணி வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம்.— இம் மாநிலத்தின் தொழில், அறிவியல், பொறியியல், நிர்வாகம், மேற்பார்வை வகையில் உயர் தகுதி பெற்றுள்ளவர்களின் தேவையை இந்த அலுவலகம் நிறைவேற்றி வருகிறது. இதற்காக இந்த அலுவலகம் அரசுத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் வேலையளிப்போரிடம் நெருங்கியத் தொடர்பு கொண்டு செயலாற்றி வருகிறது. 1969 ஆம் ஆண்டில் ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை இந்த அலுவலகம், உயர் தகுதி பெற்ற 4,088 விண்ணப்பதாரர்களை பதிவு செய்து அவர்களில் 607 பேர்களுக்கு வேலை பெற்றுக் கொடுத்துள்ளது.

காலி இடங்களுக்கும், தொழிலாளர்களை அனுப்புவதற்கும் இந்த அலுவலகம் மாநில வேலை வாய்ப்பு ஒருங்கிணைப்பு அலுவலகமாக செயல்படுகிறது.

IV. சென்னை, அண்ணாமலை, மதுரை பல்கலைக் கழகங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனைக் கழகங்கள்.— மதுரை பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள இணைந்துள்ள மதுரைப் பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனைக் கழகம் 1969 மே திங்களில் தொடங்கப்பட்டது. இதைச் சேர்த்து பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனைக் கழகங்கள் மூன்று இருக்கின்றன.

பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தகவல், ஆலோசனை கூடாது, வேலை வாய்ப்பு இன நாடும் மாணவர்களின் பெயரைப் பதிவு செய்தல் ஆகிய பணிகளை இக் கழகம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகிறது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனைக் கழகம் 1969 ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை 433 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து 108 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளித்துள்ளது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வேலை வாய்ப்புத் தகவல்-ஆலோசனை கழகம் அதே காலத்தில் 325 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து 59 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு

1970 மார்ச் 26]

அளித்துள்ளது. அதே கால அளவில் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—ஆலோசனைக் கழகம் 333 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டு ஐந்து பேர்களுக்கு வேலை தேடித் தந்துள்ளது.

V. தொழில் முறை வழிகாட்டுதல் வேலைவாய்ப்பு ஆலோசனை கூறல்.—
நீலகிரி, தருமபுரி, மாவட்டங்கள் தவிர, மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் தொழில் முறை வழிகாட்டுதல்; வேலை வாய்ப்பு ஆலோசனை கூறும் பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. பிழைப்பிற்குரிய வழி அறிவிக்கும் நிலையங்களாகவும் இதற்குத் தேவையான பயன் உள்ள தகவல் சேகரிக்கும் நிலையங்களாகவும் வேலை வாய்ப்பு, வாழ்க்கை வசதி, பயிற்சி வசதிகள், தொழில் பழகல் போன்ற விண்ணப்பதாரர்களின் நலனுக்காக வசதி செய்யும் வகையில் மேற் சொன்ன பிரிவுகள் செயற்பட்டு வருகின்றன. மாவட்டங்களில் உள்ள தொழில் முறை வழி காட்டும் அலுவலகங்கள் விண்ணப்பதாரர்களுக்குத் தொகுதியாகவோ அல்லது தனிப்பட்ட முறையிலோ வழிகாட்டுதல், ஆலோசனைக் கூறல், ஆகிய பணிகளைச் செய்து வருகின்றன. இவை தங்கள் மாவட்டங்களில் உள்ள பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பிறகல்வி நிலையங்கள் பயிற்சி நிலையங்கள் ஆகியவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு பள்ளிகள், கல்லூரிகள் முதலியவற்றில் உள்ள இறுதியாண்டு மாணவர்களுக்குப் பிழைப்பு பற்றியச் செய்திகளை அளித்து வருகின்றன. இந்தத் தொழில் முறை வழிகாட்டும் பிரிவு அந்த பகுதியில் உள்ள விண்ணப்பதாரர்களின் நலனுக்காக வேலை வாய்ப்பு பற்றிய தகவல்களைச் சேகரித்தும், மாவட்டங்களில் “வேலை வாய்ப்பு பயிற்சி பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள்” என்னும் காலாண்டுக்கொரு முறை வெளியாகிற இதழை வெளியிட்டு வருகின்றது.

இக்கால அளவில் இத்திட்டத்தினால் பயன் அடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது :—

கூட்டாகப் பலருக்கு வழிகாட்டுதல் திட்டத்திற்கு சென்றவர் களின் எண்ணிக்கை.	தனிப்பட்ட வர்களுக்கு வழிகாட்டும் தனிப்பட்ட வர்களுக்கு வழிகாட்டுதல்.
---	---

அலுவலகத்தின் பெயர்.

(1)	(2)	(3)	(4)
1 சென்னை-35	24,558	551	14
2 செங்கற்பட்டு	13,578	629	..
3 வேலூர்	9,977	1,171	191.
4 கடலூர்	4,138	3,822	..
5 நெய்வேலி	1,899	182	..
6 தஞ்சாவூர்	7,825	310	..
7 திருச்சிராப்பள்ளி	5,365	372	..
8 மதுரை	7,964	143	156
9 இராமநாதபுரம்	3,435	288	182
10 திருநெல்வேலி	5,052	370	..
11 நாகர்கோவில்	3,889	1,869	161
12 சேலம்	2,833	529	213
13 கோயம்புத்தூர்	7,499	420	..
14 தருமபுரி	1,938	34	..
மொத்தம்	99,955	10,690	917

[1970 மார்ச் 26]

வேலை வாய்ப்பு இயக்குநர் அலுவலகத்திலுள்ள மாநிலத் தொழில் முறை வழி காட்டும் பிரிவு, மாவட்டங்களில் தொழில் முறை வழி காட்டும் திட்டத்தின் அலுவல்களை ஒருங்கிணைத்து கண்காணித்து வருகிறது. இக்கால அளவில் எட்டுத் தொழில் முறை வழிகாட்டும் பிரிவுகள் ஆற்றியுள்ள பணியை மாநிலத் தொழில் முறை வழிகாட்டும் பிரிவின் துணை இயக்குநர் மதிப்பீடு செய்தார். தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கான விருப்பச் சோதனைகள் மாநிலத் தொழில் முறை வழிகாட்டும் பிரிவின் மேற்பார்வையின்கீழ் வேலைவாய்ப்பு அதிகாரிகளால் நடத்தப்பட்டன.

தமிழ் நாட்டின் தரைப் படம் ஒன்று திருச்சி, மதுரை, கோயம்புத்தூர், சென்னை ஆகிய இடங்களிலுள்ள தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த பயிற்சி ஆசிரியர்களின் பயனுக்காக மாநிலத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவு, வட சென்னையிலுள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையம் ஆகியவற்றினால் கூட்டாகத் தயாரிக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டது. விருதுநகரிலுள்ள புகழமகத் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தால், அமைக்கப்பட்ட வேலை வாய்ப்பு பற்றிய கண்காட்சியில் ராமநாதபுரம் மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அதிகாரி பங்கு கொண்டார். மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு பற்றிய பயனுள்ள தகவல்கள், பயிற்சி, வேலை வாய்ப்பு முதலிய தகவல்கள் அடங்கிய கூடங்கள் அவரால் அமைக்கப்பட்டன. இந்த மாவட்டத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு பள்ளியிலும், வேலை வாய்ப்புக் குழுக்களை ஏற்படுத்தவும், வேலூரில் மாணவர் மாநாடு ஒன்றை நடத்தவும் முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன.

VI. வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டம்

ஆய்வு ஆண்டில் வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் சேகரிப்பிற்காக மூன்று காலாண்டுகளில் (அதாவது 1969 மார்ச், ஜூன், 1969 செப்டெம்பர்) முடிவடையும் காலப் பகுதியில், விசாரணைகள் நடத்தப்பட்டன. அவற்றிலிருந்து கிடைத்த விவரம் பின் வருமாறு :—

	(1)	(2)	(3)	(4)
முடிவடைந்த காலாண்டு.		கடிதம்	பதில்	சத வீதம்.
		அனுப்பப்பட்ட	அனுப்பிய	
		நிறுவனங்	வர்களின்	
		களின்	எண்ணிக்கை.	
		எண்ணிக்கை.		
1969—				
மார்ச்		16,726	15,708	93.9
ஜூன்		17,096	15,802	92.4
செப்டெம்பர்		16,606	15,399	92.7

1967-ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 30-ம் தேதியன்றுடன் முடிவடையும் கால அளவில், தனியார் பிரிவு வேலை வாய்ப்புத் தகவல் சேகரிப்புப் பணி இந்த அறிக்கை ஆண்டில் முடிவடைந்தது. வேலை வாய்ப்புக் குறித்து சேகரித்த தகவல்கள் ஆய்வு செய்து முறைப்படுத்தி, இயந்திர முறையில் பட்டியல்படுத்துவதற்காக வேலை வாய்ப்பு—பயிற்சித் தலைமை இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது. 1965 செப்டெம்பரில் முடிவடையும் கால அளவில் தனியார் துறையில் தொழில்துறைகளின் தொழில் வகை குறித்த அறிக்கையும் முடிவடைந்து விட்டது. கீழ்க்காணும் சிறப்பு ஆய்வுகள் நடந்து வருகின்றன:—

1. தமிழ் நாட்டிலுள்ள பஞ்சாலகைகளின் தொழில் வேலைவாய்ப்பு நிலை.
2. தமிழ் நாட்டில் வேலை பற்றாக்குறை பற்றிய ஆய்வு.
3. தமிழ் நாட்டிலுள்ள உப்பு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில் வேலை வாய்ப்பு பற்றி மதிப்பிடுவது குறித்த நடைமுறைகள்.
4. பள்ளி ஆசிரியர்களின் தேவை பற்றிய ஆய்வு—முன் ஆய்வு.
5. சென்னை மாநகரில் கட்டுமானப் பணியில் எத்தனை பேர் ஈடுபட்டிருப்பர் என்பது பற்றிய முன்னோடி ஆய்வு.

1970 மார்ச் 26]

இக்கால அளவில் மாநில வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் பிரிவின் உதவி இயக்குநர் மாவட்டங்களிலுள்ள மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களோடு இணைக்கப்பட்ட 11 நேரிடப் பிரிவுகளின் பணியை மதிப்பிட்டார்.

VII. மாநிலத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு, சென்னை-5

இந்த இயக்குநர் அலுவலகத்தின் தொழில் தகவல் பிரிவு ஆய்வு, பகுப்பாய்வுப் பணியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தது.

ஆய்வு ஆண்டில் மருந்து தயாரிப்பவர் பணி குறித்த வேலை வாய்ப்புக் குறிப்பு நூல் பெண்களுக்கான வேலை குறித்த வழிகாட்டி நூல் ஆகிய வற்றை மாநிலத் தொழில் தகவல் பிரிவு தயாரித்துள்ளது. மேலும், மற்றொரு சிறுநூல் அதாவது, “சருக்கெழுத்தாளர்” வேலை வாய்ப்பு நூல் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அது முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. உடல் ஊனமுற்றோருக்கு, தகுதியான பயிற்சி அளித்து, வேலை கொடுப்பதற்கான புதிய தொழில்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்குரிய சிறப்பு ஆய்வு புதுமில்லியிலுள்ள, வேலை வாய்ப்பு—பயிற்சித் தலைமை இயக்குநர் அலுவலகத்தின் ஆதரவில் நடந்து வருகிறது.

புதிய தொழில்களைப் பற்றி அறிவதற்காகவும் பிற பணிகளுக்காகவும் இம்மாநிலத்திலுள்ள 66 நிறுவனங்களுடன்/நிலையங்களுடன் மாநிலத் தொழில் தகவல் அதிகாரி தொடர்பு கொண்டார்.

தமிழில், தொழில் வழிகாட்டி நூல் அச்சிடுவதைப் பொறுத்தவரையில் “பள்ளிப் படிப்பு முடித்தவர்களுக்கான வாழ்க்கை வழிகாட்டி” நூல் அச்சிடுவதற்கு இதுவரை ரூ. 4,856.30 செலவாகியுள்ளது. கீழ்க்காணும் வேலை வாய்ப்பு குறித்த வெளியீடுகள் அச்சிடப்படுகின்றன:—

(i) 23. தொழில் குறித்த வெளியீடுகள் மறுபடியும் தமிழில் அச்சிடுவது. இந்தப் பணிக்காக ரூ. 13,500 வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது அச்சிடுவதற்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

(ii) கொதிகலன் “உதவியாளர்”, “செவிலியர்” பணி குறித்த வேலை வாய்ப்புக் குறிப்பு நூல்களை அச்சிடுதல். இதற்காக ரூ. 2,000 வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(iii) “நடுத்தரப் பள்ளிக் கல்வியில் தேறியவர்களுக்கான” வேலை வாய்ப்பு வழிகாட்டி நூல் அச்சிடுதல்.

நடுத்தரப் பள்ளிக் கல்வியில் தேறியவர்களுக்கான வேலை வாய்ப்பு வழிகாட்டி நூல் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

எழுதுபொருள்—அச்சுத்துறை இயக்குநரின் கட்டளைப்படி, இவற்றை அச்சிடுவதற்கான விலைப் புள்ளிகள் தனியார் அச்சகங்களி் பரிசுந்து தருவிக்கப்பட்டுள்ளன. அச்சுப் பணி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. குறிப்பு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கு எவ்வளவு செலவு ஏற்படும் என்று தெரியவில்லை.

VIII. சென்னை 5-ல் உள்ள வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரியின் நடவடிக்கைகள்.

பர்மா, இலங்கை அகதிகளுக்கு உதவும் பொருட்டு அமைக்கப்பட்டுள்ள வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பு அலுவலகம் உதவி இயக்குநரின் (வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரி) பொறுப்பில் உள்ளது. பர்மா, இலங்கை முதலிய நாடுகளிலிருந்து வரும் அகதிகளுக்குத் தமிழ் நாட்டில் மறுவாழ்வு அளிப்பதே வேலை வாய்ப்புத் தொடர்புப் பிரிவின் பணியும் உமையும் ஆகும்.

[1970 மார்ச் 26]

ஆய்வாண்டில் 1,281 பர்மா அகதிகளும், 350 இலங்கை அகதிகளும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் வேலை வாய்ப்பு உதவி நாடிப் பதிவு செய்திருந்தனர். 192 பர்மா அகதிகளும், 63 இலங்கை அகதிகளும் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டனர். 1969-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 30-ம் நாளன்று தமிழ் நாட்டிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களின் பதிவேடுகளில் உள்ள விவரங்களின்படி 1,327 பர்மா அகதிகளும், 301 இலங்கை அகதிகளும் வேலை வாய்ப்பை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

(a) தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி

மாநிலத்திலுள்ள பயிற்சி நிலையங்களில் சேர்த்துக்கொள்வதற்காக, அகதிகளிடமிருந்து வந்த 64 மனுக்கள், தமிழ் நாட்டின் பல்வேறு இடங்களிலுள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டன.

(b) மாண முகாமிலுள்ள (மத்தியப் பிரதேசம்) தொழில் பயிற்சி நிலையத்தினால் அளிக்கப்பட்ட பயிற்சி வசதிகள்.

மாண ரெய்ப்பூரில் அமைந்துள்ள தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையம், பர்மா, இலங்கையிலிருந்து வந்துள்ள அகதிகளுக்கு பொறியியல், பொறியியல் சாராத தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கின்றது. பயிற்சிக் காலம் 1 முதல் 2 ஆண்டுகள் வரை இருக்கும். இந்தப் பயிற்சிக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட அகதிகள் திங்களொன்றுக்கு ரூ. 55 உதவித் தொகை பெறத் தகுதியுடையவராவர். அறிக்கையாண்டில், 1969 ஏப்ரல் திங்களிலிருந்து தொடங்கிய பயிற்சிப் பிரிவில் கனரக வண்டிகள் இயந்திரக் கம்மியர் வலவர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்காக 62 அகதிகள் மாண முகாமிற்கு அனுப்பப்பட்டனர். 1969 ஏப்ரல் திங்களிலிருந்து தொடங்கிய—பயிற்சிப் பிரிவில், உலோகத் தகடு பணியாளர், பற்றவைப்போர், பொருத்து பவர், அச்ச வார்ப்படம் செய்பவர், குளிர்வெளிப்பொறி கம்மியர் போன்ற பல்வேறு தொழில்களில் பயிற்சி பெறுவதற்காக மேற்கொண்டும் 107 பர்மா, இலங்கை அகதிகள் மாண முகாமிற்கு அனுப்பப்பட்டனர்.

(c) அஸ்திநுபுரத்திலுள்ள (மத்திய பிரதேசம்) மதன் இன்டஸ்ட்ரிஸ் நூற்பு ஆலையில் வேலை வாய்ப்பு.

பர்மா இலங்கையிலிருந்து வந்த அகதிகளுக்கும் அவர்களது குடும்பங்களுக்கும், மேற்சொன்ன தொழிற்சாலை பல்வேறு வேலை வாய்ப்புகளை அளிக்கின்றது. 1969 அக்டோபர் திங்களில் அஸ்திநுபுரத்திலுள்ள மதன் இன்டஸ்ட்ரிஸ் நூற்பு ஆலையில் 86 அகதிகளுக்கு வேலை அளிக்கப்பட்டது.

(d) புதுடில்லியிலுள்ள மத்திய நீர்-மின்சக்தி ஆணைக் குழுவால் நடத்தப்படுகிற, தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையத்தில் கனரக மண்வாரி இயந்திரப் பயிற்சி.

மேற்சொன்ன நிலையங்களில், கனரக மண்வாரி இயந்திரங்களை இயக்க அகதிகளுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்குத் தனிப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. பயிற்சி பெற முன் வரும் 13 அகதிகளுக்கு, நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகத்தில் 2 திங்கள் கால அளவுக்குப் பயிற்சி அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது. தொடக்கப் பயிற்சி முடிந்தவுடன், 28-12-1969 அன்று, அவர்கள் (பஞ்சாப்) மங்கல், தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையத்திற்கு மேற்கொண்டு பயிற்சி பெற அனுப்பப்பட்டனர்.

(e) அம்பத்தூர், வேலின் இந்தியா நிறுவனம், பி.வி.சி. குழாய்த் தொடர் முறைப் பயிற்சி.

சென்னை-58. அம்பத்தூர், திருவாளர்கள் வேலின் இந்தியா நிறுவனம், இலங்கை, பர்மா நாடுகளிலிருந்து வரும் அகதிகளுக்கு பிவிசி குழாய்த் தொடர் முறைப் பயிற்சி அளிக்க சம்மதித்துள்ளது. பயிற்சிக் காலம் 2 ஆண்டுகளாகும். திங்களொன்றுக்கு ரூ. 55 வீதம் பயிற்சி

1970 மார்ச் 26]

யாளர்களுக்கு பயிற்சி உதவித் தொகை அளிக்கப்படும். பயிற்சி பெறும் ஒவ்வொருவருக்கும் திங்களொன்றுக்கு ரூ. 10 வீதம் ஈட்டுத் தொகை நிறுவனத்திற்குக் கொடுக்க அரசு ஒப்புக் கொண்டது முதல் தொகுதியாக 6 அகதிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் 17-11-1969 அன்று தொடங்கப்பட்டது.

1969-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் மூன்று நடையாக, 2,883 அகதிகள் பர்மாவிலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்துள்ளார்கள். அவர்களில் வேலை வாய்ப்பு நாடி 59 அகதிகள் கணக்கு எடுப்பவர்களால் பதிவு செய்துகொள்ளப்பட்டனர்.

IX. உழைப்புச் சக்தியும் வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களும்

சாதனைகள்—நடப்பு ஆண்டில் கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப் பட்டன.—

(அ) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் பணியாளர் பயிற்சிப் பிரிவு ஒன்று நிறுவுதல்.

(இ) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் ஆய்வுப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவுதல்.

(உ) மதுரை, பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்பு—வழிகாட்டும் கழகம் ஒன்றை நிறுவுதல்.

(எ) இரண்டு துணை வேலை வாய்ப்பு நிலையங்கள், ஒன்று ஈரோட்டிலும் ஒன்று திண்டுக்கல்லிலும் நிறுவுதல்.

(ஒ) மாநிலத் தலைமையிடத்தில், மாநிலத் தொழில் முறை வழி காட்டும் பிரிவில் பணியாளரைக் கூடுதலாக்குதல் (ஒரு உதவியாளரையும், ஒரு தொழில் நுட்ப உதவியாளரையும் சேர்த்தல்).

(ஒள) தொழில்களில் அமர்வது குறித்து (Career) “வாழ்க்கை வழிகாட்டி” என்னும் சிறு நூல்களைத் தமிழில் அச்சிடுதல்.

இத்திட்டத்தின்கீழ், குறிப்பிடத்தக்க திட்டச் சாதனை எதுவும் முடிவு செய்யவில்லை. ஆனால், இதற்கான செலவுக்கு மட்டும் ரூ. 25,000 ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. இதில் “பள்ளிப் படிப்பு முடித்தவர்களுக்கான வாழ்க்கை வழிகாட்டி” என்ற நூல்களை அச்சிடுவதற்காக இதுவரை ரூ. 4,856.30 செலவிடப்பட்டுள்ளது.

இணைப்பு II—அ.

1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம் 33 (2) பிரிவின் படிச் செய்த வருடங்கள்.

		ரூ. காசு	
1	கோயம்புத்தூர் முருகன் நிறுவனம், திரு. ரங்கரத்தினம் பிள்ளை .. தொழிலாளர் துறை, அரசு ஆணை எண் 186, நாள் 13-5-69.	10,598	51
2	ஷெ .. அரசு குறிப்பெண் 53169, D-1/69-1 தொழிலாளர் துறை, நாள் 14-5-1969.		
3	காளீஸ்வரர் ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர். திரு. எம். ஜே. திவாகர் .. அரசு ஆணை எண் 461, தொழிலாளர் துறை, நாள் 24-6-1969.	2,002	55
	திரு. எஸ். ஜெகந்நாதன் .. ஷெ	1,341	14
4	கோயம்புத்தூர் முருகன் நிறுவனம், திரு. ஆர். ரங்கநாதன், C/o .. அரசு ஆணை (ஆர். டி.) எண் 837, ராமநாதன் வழக்குரைஞர், தொழிலாளர் துறை. கோயம்புத்தூர்.	2,188	08
5	சோமசுந்தரம் ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர். திரு. ஆர். ராமசாமி, C/o .. அரசு ஆணை (ஆர். டி.) எண் 1608, கோயம்புத்தூர் மாவட்ட நாள் 17-12-1968. ஆலைத் தொழிலாளர்கள் சங்கம், கோயம்புத்தூர்.	1,340	00
6	காவேரி நூற்பு நெசவு ஆலை நிறுவனம், திரு. ஏ. சி. சீனிவாசன் .. அரசு ஆணை எண் 1622, காவேரி நகர், திருச்சி. தொழிலாளர் துறை, 18-12-69.	45	00
	அரசு எண் 114065, நாள் 10-12-1965.	15	00

1969-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ந் தேதி வரை மூடப்பட்ட பஞ்சாலிகள் பற்றிய விவரங்கள்.

தொடர்
எண்.

ஆலையின் பெயர்.

முடிவடைந்த நாள்.

பாதிக்கப்பட்ட தொகை.

எண்ணிக்கை.

(கேள்விகளைத் தீர்க்கும்படி)

தொடர் எண்.

தொடர் எண்.

தொடர் எண்.

தொடர் எண்.

தொடர் எண்.

தொடர் எண்.

தொடர் எண்.

தொடர் எண்.

தொடர் எண்.

தொடர் எண்.

தொடர் எண்.

தொடர் எண்.

தொடர் எண்.

தொடர் எண்.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1	வாகதேவ தொழிற்சாலை, கோயம்புத்தூர் ..	7-9-1965	200	இல்லை.	..
2	சீதை ஆலை நிறுவனம், வாலாஜாபாத், செங்குப்பட்டு மாவட்டம்.	14-2-1966	400	இல்லை.	..
3	திருமூர்த்தி ஆலை நிறுவனம், உடுமலைப்பேட்டை (நெசவுப் பிரிவு)	20-6-1966	40	இல்லை.	..
4	கம்போடியா ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர் ..	26-9-1966	1,800	ஆம்.	தமிழ் நாடு பஞ்சாலிக் கழகத் தினால் 14-12-69 அன்று எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.
5	கோயம்புத்தூர் நூற்பு-நெசவு ஆலை (நெசவுப் பிரிவு), கோயம்புத்தூர்.	28-9-1966	240	ஆம்.	..
6	ஸ்ரீ ரங்கவிலாஸ் பருத்தி விதை எடுத்தல், நூற்பு, நெசவு ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்.	14-3-1967	1,300	ஆம்.	16-1-1970-லிருந்து அரசினால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.
7	“பபோனீர் ஸ்பின்னிங்ஸ்”, கழுதக்குடி, ராமநாதபுரம் மாவட்டம்.	5-10-1967	100	இல்லை.	..
8	ஸ்ரீ பழமலை ரங்கநாதர் ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்	16-10-1967	500	ஆம்.	..

இணைப்பு II-ஆ

1969-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ந் தேதி வரை முடப்பட்ட பஞ்சாலை பற்றிய விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
9	கிருஷ்ணவேணி பஞ்சாலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்	2-11-1967	350	ஆம்.	தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகத் தினால் 17-12-69 அன்று எடுத்தக் கொள்ளப் பட்டது.
10	ஸ்ரீ கோதண்டராம் நூற்பு நிறுவனம், மதுரை ..	22-12-1967	200	ஆம்.	..
11	ராதிகா ஆலை நிறுவனம், உப்பிலிபாளையம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.	14-2-1968	280	ஆம்.	..
12	தமிழ் நாடு நூற்பு ஆலை, திருப்பூர் ..	10-2-1968	82	ஆம்.	..
(தற்காலிகமாக தொழிலாளர்களை வேலையில் இருந்து நீக்கி ஆலையை 2-7-68-லிருந்து மூடப்பட்டது.)					
13	கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்	1-5-1968	967	ஆம்.	..
14	பழனி ஸ்ரீ முருகன் துணி ஆலை நிறுவனம், பழனி மதுரை மாவட்டம்.	8-4-1968	106	ஆம்.	..
15	தோஞ்சலி ஆலை நிறுவனம், சங்கரன் கோவில்	5-5-1968	284	ஆம்.	..
16	ஸ்ரீ பத்மா ஆலை நிறுவனம், காளப்பட்டி, கோயம்புத்தூர்	20-5-1968	100	ஆம்.	..
17	பங்கஜா ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர் ..	12-4-1968	981	ஆம்.	..
18	ராஜா ஆலை, மதுரை ..	12-9-1969	390	ஆம்.	..

மூடிய பிறகு
1968-ஆம் ஆண்டு
மீண்டும் திறக்க
பட்டது. ஆனால்
மறுபடியும்
12-9-1969-லிருந்து
மூடப்பட்டது.

[1970 மார்ச் 26]

இணைப்பு II-இ

மிண்டும் திறக்கப்பட்ட ஆலைகளின் பட்டியல்.

தொடர் எண்.	ஆலையின் பெயர்.	மூடப் பட்ட நாள்.	தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை. (தோராயமாக).	மறுபடி வேலை தொடங்கிய நாள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	கோயம்புத்தூர் நூற்பு நெசவு கம்பெனி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர் (நூற்புப்பிரிவு).	18-6-1968	2,000	12-12-1968
2	பலராமவர்மா பஞ்சாலை நிறுவனம், செங்கோட்டை	9-3-1968	610	14-6-1969
3	திருப்பூர் பஞ்ச நூற்பு, நெசவு ஆலை நிறுவனம், திருப்பூர்	3-5-1969	350	7-2-1969
4	ஜோதி ஆலை, கோயம்புத்தூர்	1-8-1968	600	5-2-1969
5	லக்ஷ்மி நாராயண பஞ்சாலை நிறுவனம், பல்லடம், கோயம்புத்தூர்	1-2-1969	218	23-4-1969
6	தென்னிந்திய பஞ்சாலை நிறுவனம், சூலூர், கோயம்புத்தூர்	15-7-1968	246	20-10-1969
7	காவேரி நூற்பு, நெசவு ஆலை நிறுவனம், காவேரி நகர், திருச்சி மாவட்டம்.	2-8-1968	1,000	6-10-1969
8	வி. ஆர். பஞ்சாலை நிறுவனம், புஞ்சை புள்ளியம்பட்டி	26-9-1968	185	10-9-1969
9	சுஸ்திரி ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்	23-4-1968	383	21-10-1969
10	காளீஸ்வரர் ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்	10-12-1966	2,000	11-11-1969
11	சோமசுந்தரம் ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்	23-5-1969	1,390	28-11-1969
12	திருமூர்த்தி ஆலை நிறுவனம் (நெசவு), உடுமலைப்பேட்டை	20-9-1968	710	26-11-1969
13	ஓம் பராசக்தி ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்	2-5-1968	350	14-11-1969

தமிழ்நாடு
பஞ்சாலைக் கழகத்
தினில் 15-9-1969
அன்று எடுத்துக்
கொள்ளப்பட்டது.

இணைப்பு II-ஈ

முக்கியமான புள்ளி விவரக் குறிப்புகள்.

ஆண்டு.	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.		வேலை பெற்றோர்களின் எண்ணிக்கை.		வசூலிக்கப்பட்ட உரிமக் (Licence) கட்டணம்.
(1)	(2)		(3)		(4)
1. தொழிற்சாலைகள் சட்டம்—					
1968	7,394		3,88,931		17,09,792
1969	6,218		3,92,558		16,83,261
(1969 டிசம்பர் வரை).					
2. தமிழ் நாடு கடைகள், நிறுவனங்கள் சட்டம்— (ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்.)					
1968	1,88,843		2,09,424		தொகை வசூலிக்க இடமில்லை.
1969	2,16,538		1,84,710		ஷே
1970	2,09,260		1,97,695		ஷே
3. பீடி, சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டம் 1966—					
1968-69	1,546		21,165		34,205.50
1969-70	1,139		5,542		14,591.00

4. தமிழ்நாடு ஓபல் நிறுவனங்கள் சட்டம்—
(ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்.)

1969	..	..	..	..	20,305	65,620	96,143-00
1970	..	..	..	..	19,720	68,608	1,22,592-50

5. மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம்—

1968	..	..	..	..	304	85,001	தொகை வருலிக்க இடமில்லை.
1969	..	..	..	..	309	85,267	ஷே

6. தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம்—

ஆண்டு. இச்சட்டத்தின் கீழ் இத்திட்டத்திலடங்கிய வருவாய் தொகை. நிர்வாகச் செலவு. ஆய்வுச் செலவு.
வரும் நிறுவனத் தொழிலாளர்களின் களின் எண்ணிக்கை. எண்ணிக்கை.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
			(ரூ. லட்சத்தில்.)	(ரூ. லட்சத்தில்.)	(ரூ. லட்சத்தில்.)
1967		4,979	5,36,790	7,93-74	18-89
1968		5,157	4,89,663	8,51-42	18-70
1969		5,676	5,07,754	9,44-75	22-40
					2-73

8. மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் சட்டம்.--

முடிவடையும் ஆண்டு.

நிறுவனங்களின்
எண்ணிக்கை.

வசூலிக்கப்பட்ட பதவுக்
கட்டணம்/வசூலிக்கப்பட்ட
புதுப்பித்தல் கட்டணம்.

	(1)	(2)	(3)
1968		1,079	35,419-00
1969		1,061	33,552-50

9. ஊதியம் கொடுப்பது பற்றிய சட்டம்.--

ஆண்டுகள்.

இச்சட்டத்தின்கீழ் வரும்
நிறுவனங்களின் பஸின் பெறும்
எண்ணிக்கை. தொழிலாளர்களின்
(தொழிற்சாலைகள் உட்பட.) எண்ணிக்கை.

	(1)	(2)	(3)
1967		35,563	6,84,683
1968		31,111	7,75,818
1969		18,555	5,08,636

10. குறைந்தளவு ஊதியச் சட்டம்.--

1967		6,311 (தொழிற்சாலைகள் நிங்கலாக.)	1,43,695 (தொழிற்சாலைகள் நிங்கலாக.)
1968		50,842 (தொழிற்சாலைகள் உட்பட.)	2,21,609
1969		9,704 (தொழிற்சாலைகள் உட்பட.)	1,69,494

11. தொழிற் சங்கங்கள் சட்டம்.—

1968 ஜனவரி 1-ம் தேதியுள்ள
நிலவரப்படி அமைந்த
தொழிற் சங்கங்களின்
எண்ணிக்கை.

(1)

1,530

1969 ஜனவரி 1-ம் தேதியுள்ள
நிலவரப்படி அமைந்த
தொழிற் சங்கங்களின்
எண்ணிக்கை.

(2)

1,666

1970 ஜனவரி 1-ம் தேதியுள்ள
நிலவரப்படி அமைந்த
தொழிற் சங்கங்கள்.

(3)

1,758

12. வேலை நிறுத்தங்கள்—

ஆண்டு.

(1)

1967	..	..	..
1968	..	..	..
1969	..	..	..

நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தங்கள்
கூடும் கதவடைப்புகளும்.

(2)

305

231

174

இழந்த மனித உழைப்பு
நாட்கள்.

(3)

11,20,517

18,81,559

6,83,059

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS